

श्रीभगवती गीता ॥

जिसको गढ़ अमेठी आदि के स्वामी राजा माधवसिंह प्रतापी ने

परिष्कृत महेशदत्त सुकुल से बहुत शुद्ध करवाई

तीसरीवार

लखनऊ

मुंशीनवलकिशोर (सी, आई, ई) के द्वापेखाने में छपी

दिसम्बर सन् १८९५ ई०

सूचना ॥

अनेक प्रकार की पुस्तकें इस थंजालयमें मुद्रितहुई हैं उनमें से जितने पुराण हैं उनसे चुनकर कुछ पुस्तकें नीचे लिखी जाती हैं जिनमहाशयों को इसमें से किसी पुस्तककी आवश्यकता हो वे इस प्रेसके मेनेजरको पत्रलिखकर मँगालें तथा पुस्तकों का जो सूचीपत्र छपाहै वह भी मँगाकर देखलें ॥

देवीभागवत भाषा ॥

इसका उल्था पंडित महेशदत्त सुकुलने कियाहै—इसमें मुख्य करके श्रीदेवीजीके पाठ आदिक का विस्तार और सर्व प्रकारकी शक्तियों का कथन और उनके अवतार, मंत्र, तंत्र, यंत्र, कवच, कीलक, अर्गला, पूजा, स्तोत्र, माहात्म्य, संदाचार, प्रातिकृत्य, रुद्राक्ष महिमा, गायत्री और देवियों के पुरश्चरण का वर्णन, सन्ध्योपासन, ब्रह्मयज्ञादि असंख्य तंत्र मंत्र रूप विषय हैं भाषा ऐसी स्पष्ट है कि साधारण लोग भी समझ सकते हैं ॥

लिंगपुराण ॥

इसका उल्था आपेन्नानेके बहुत सर्वसे जयपुर निवासि पंडित दुर्गाप्रसादजीने भाषामें किया है—जिसमें अनेक प्रकारके इतिहास, सूर्यवंश, चन्द्रवंशका वर्णन, ब्रह्म नक्षत्र, भूगोल और खगोलका कथन, देव, दानव, गन्धर्व, यक्ष, राक्षस और नागादिकी उत्पत्ति इत्यादि बहुतसी कथायें हैं ॥

भूमिका

श्री माधवोजयतु । जोकि अनादि कालसे अनादि शक्ति श्रीभगवती दुर्गाके उपासक बहुधा सब मनुष्य हैं और मुख्यकर इस अवध मण्डल में तो सबही शक्ति के आराधन करनेवाले हैं परन्तु किसी का ध्यान उसके मुख्य ग्रन्थोंके प्रकाश करने में नहीं हुआ और इसीसे बहुधा लोग उसके चरित्रोंको नहीं जानते जिनसे उनकी रुचि उस अनादि शक्ति की भक्तिमें हो इस हेतु से सब छोटेबड़ों का हित विचार इक्ष्वाकुवंशी अर्थात् रघुवंशी श्रीमन्महाराजाधिराज श्रीरामचन्द्रजी जिनका यश प्रताप तेज बीरता और उदारता नवखण्ड पृथ्वी में विदित है और सदैवसे जिनके कुलमें बड़े २ तेजस्वी प्रतापी महाराजा चक्रवर्ती होते आये हैं उनकी कृतज्ञता और कृपालुता चली आती है उसी घराने और राज्यके अधिकारी क्षत्रियकुलभूषण राजशिरोमणि यशस्वी प्रतापी दयावान् पुण्यवान् अतिउदार जिनके काशी आदि बड़े २ तीर्थस्थानों में अत्युत्तम शिवालय बने हैं और देश २ में उदारताकी कीर्ति विख्यात है और परमशक्त हैं जिन्होंने प्रथम तो

श्रीदेवीभागवत सटीक बहुत शुद्धतापूर्वक छपवाकर हजारों पुस्तकें पण्डित ब्राह्मणों को संस्कारपूर्वक दक्षिणा सहित दानकीं ऐसे प्रतापी गढ़ अमेठी आदि के स्वामी राजा माधवसिंह प्रतापी ने अब फिर कृपालुता प्रकटकर श्रीदेवीगीता जिसकी कोई भी नहीं जानता उसको प्रकाश करने और लोगों का उद्धार करनेकेलिये पण्डित महेशदत्त शुक्ल को आज्ञा दी कि तुम इसको श्रीदेवीभागवतसे पृथक्कर बहुत शुद्ध करो और अवध अखबार के सम्पादक मुन्शी नवलकिशोर साहव से फर्माया कि आप इसको बहुत पुष्ट अक्षरों में जिसका वृद्ध भी वे परिश्रम पाठ कर सकें बहुत उत्तम कागजपर छपवाइये सो उक्त महाराजा की आज्ञानुसार पण्डित महेशदत्त शुक्लने बहुतसा परिश्रम करके अत्यन्त शुद्ध किया और पूर्वोक्त मुन्शी साहव ने उत्तम पुष्ट अक्षरों में लिखवाकर छपवाई ॥

इति

श्रीदेव्यै नमः ॥ शक्त्याश्रयं जगत्सर्वं नित्यासच्चित्स्वरूपिणी । अद्वितीयात्री जभूता व्या
 पिका सर्ववस्तुषु १ तत्कलालेशभाजस्तु ब्रह्मविष्णुशिवादयः । उत्पत्तिपालनाभावकर्तृत्वे
 प्रभंविष्णवः २ तद्ब्रह्मचट्टपाकेन कोशले देश उत्तमे । सार्थमाश्रयसंज्ञस्तुराजा भूद्रघुवंशजः ३
 देवीमाहात्म्यश्रवणे श्रद्धाजाता महात्मनः । पुण्यपुंजातिरेकेण देवीगीतामती स्थिता ४
 कालानुकलताभावात्साहिक्षत्रियपुंगवः । मुन्शीनवलपूर्वेण किशोरेण च संगतः ५ तेनोक्तं
 मम प्रार्थ्ये हि देवीगीताविमुद्रणम् । तदाज्ञया समारम्भो जातो गीताविमुद्रणे ६ अशोधितं मु
 द्रणं च लोकेन प्रचरेदिति । कालीपत्संज्ञकेनाथद्विजवर्येण शोधितम् ७ शोधितामुद्रिता गीता
 जाता सिद्धिमुपैयुषी । अर्थतो लिपितो वापि तत्तुल्या नैव विद्यते ८ ॥

॥ ति

श्रीगणेशायनमः॥ श्रीलक्ष्मीमातरं रंगनाथाख्यं पितरंगुरुम् । नीलकंठः प्रकुरुते न त्वागीता विमर्शिनाम् १
चतुः सप्रतिपद्यैस्तु पार्वत्याख्यं परं महः । हिमालये प्रादुरभूदिति तन्म्यगिहोच्यते । पूर्वाध्याये पुनश्च हिमवत्पृ
ष्ठे प्रादुरासीत् तु तन्महद्भ्युक्तं तत्कथां पृच्छति धराधराधीशोति धराधराः पर्वतास्तेषामधीशो हिमालयः

जनमेजय उवाच धराधराधीशमौलावविरासीत् परं महः । यदुक्तं भवता पूर्वं विस्तरात्तद्व
दस्वमे १ को विरज्येत मतिमान् पिवन् शक्तिकथा मृतम् । सुधां तु पिवतां मृत्युः स नैतच्छ्र
एव तो भवेत् २ व्यास उ० । धन्योऽसि कृतकृत्यासि शिक्षितोऽसि महात्मभिः । भाग्यवान
सियद्देव्यानिर्व्याजा भक्तिरस्ति ते ३ शृणुराजन्पुरा वृत्तं सती देहे ग्निर्भर्जिते । आतः शिव
स्तु बभ्राम क्वचिद्देशे स्थिरो भवत् ४ अपंचभानरहितः समाधिगतमानसः । ध्यायन् देवी
स्वरूपं तु कालानिन्ये स आत्मज्ञान् ५ सौभाग्यरहितं जातं त्रैलोक्यं स चराचरम् । शक्ति
हनिं जगत्सव साध्विद्वीपं स पर्वतम् ६ आनन्दः शुष्कतां यातः सर्वेषां हृदयांतरे । उदा
सीनाः सर्वलोकाश्चिता जर्जरचेतसः ७ सदा दुःखोदधौ मृगारोगग्रस्तास्तदा भवन् ।

तस्यमौलावित्यर्थः १ वक्तुं त्साहार्थं कथावणे स्वोत्साहं दर्शयति को विरज्येतेति सुधां तु पिवताममराणां यो
मृत्युः स देवीकथा मृतश्रवणतो नैव भवेदित्यर्थः २ । ३ । ४ । ५ । सौभाग्यरहितमैश्वर्यरहितं तदा पराशक्तेः
पुरयश्लोकाया देव्याः पालयिष्याजगन्मातुरभावाज्जातमित्यर्थः ॥ ६ । ७ । महात्मापि विपरीतगतयः

शासनकर्त्र्याः सत्यादेव्या अभावाज्जाता इत्यर्थः ८ । ६ ब्रह्मणादत्तोवरोयस्मैतादृशस्तस्मिन्नेवसन्धौता
रकासुरोभवदित्यर्थः कोसौब्रह्मणावरोदत्तस्तदाहशिवौरसस्त्विति १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ अस्माकम

ग्रहाणादेवतानां च वैपरीत्येन वर्त्तनम् ८ अधिभूताधिदेवानां सत्यभावान्नुपाभवन् ।
अथास्मिन्नेव काले तु तारकाख्यो महासुरः ९ ब्रह्मदत्तवरो दैत्यो भवत्रैलोक्यनाशकः ।
शिवौरसस्तु यः पुत्रः स ते हंता भविष्यति १० इति कल्पितमृत्युः स देवदेवैर्महासुरः ।
शिवौरससुताभावाज्जगर्जचननंदच ११ तेन चोपद्रुताः सर्वे स्वस्थानात्प्रच्युताः सु
राः । शिवौरससुताभावाच्चिंतामापुर्दुरत्ययाम् १२ नांगनाशंकरस्यास्तिकथं तत्सुत
संभवः । अस्माकं भाग्यहीनानां कथं कार्यं भविष्यति १३ इति चिंता तुरास्सर्वे जग्मुर्वै
कुण्ठमण्डले । शशंसुर्हस्मिंकांते स चोपायं जगादह १४ कुतश्चिन्ता तुराः सर्वे काम
कल्पद्रुमा शिवा । जागर्त्तिभुवनेशानीमणिद्वीपाधिवासिनी १५ अस्माकमनया देवत
दुपेक्षास्ति नान्यथा । शिक्षैवेयं जगन्मात्राकृतास्मच्छिक्षणाय च १६ लालने ताडने मा
तुर्नाकारुण्यं यथा भर्के । तद्देवजगन्मातुर्नियंत्र्या गुणदोषयोः १७ अपराधो भव

नयादपराया देवभगवत्या उपेक्षास्ति सा चोपेक्षानोस्मन्नाशाय किन्वेतादृशोऽसमापराधो न कर्तव्य इति शिक्ष
णायेत्यर्थः १६ तत्र दृष्टान्तमाह लालने इति अर्भके बाले १७ यद्यप्यपराधिनो वयं तथापि तां मातरं ज

६० गी०
६

गज्जननीं विनाकोपरः सहेतास्मदपराधं पदे पदे जायमानमित्यर्थः १८।१६ स्वजायया लक्ष्म्या सह देव्या
आराधनार्थं विष्णुरपि देवैः सह निर्जगामेत्यर्थः २०।२१ अंबा प्रीत्यर्थं यज्ञानानां विधास्तृतीयस्कन्धोक्ता ज्योति
ष्ठोमादद्यश्च तद्विधायज्ञां चक्रिरे इत्यर्थः तृतीयादि व्रतानि हिमालयं प्रति भगवत्यावक्ष्यमाणानि २२
नामपरायणाः देवीनामजापिन इत्यर्थः सूक्तपराः अहं रुद्रेभिरित्यादि देवीसूक्तजापिन इत्यर्थः नामपारा

त्येव तनयस्य पदे पदे । कोपरः सहेते लोके केवलं मातरं विना १८ तस्माद्भूयं परां वांतां
शरणं यातमाचिरम् । निर्व्याजयाचित्तृत्यासावः कार्यविधास्यति १६ इत्यादिश्यसु
रान्सर्वान् महाविष्णुः स्वजायया । संयुतो निर्जगामाशुदेवैः सह सुराधिपः २० आजगा
ममहाशैलं हिमवंतं नगाधिपम् । अभवंश्च सुराः सर्वे पुरश्चरणकर्मिणः २१ अंबायज्ञ
विधानज्ञां चक्रिरे । तृतीयादि व्रतान्याशुचक्रुः सर्वे सुरानृप २२ केचित्स
माधिनिष्णाताः केचिन्नामपरायणाः । केचित्सूक्तपराः केचिन्नामपारायणोत्सुकाः २३ मं
त्रपारायणपराः केचित्कृच्छ्रादिकारिणः । अंतर्भागपराः केचित्केचिन्न्यासपरायणाः २४

यणं तंत्रराजादि तंत्रेषूक्तं कालरीत्या पारायणं तस्मिन्नुत्सुकानि निष्णाताः केचिदित्यर्थः २३ मंत्रपाराय
णं सायाकुंडलीक्रियामधुमती शुद्धाचकालीकला । मातंगीविजयाजयाभगवतीदेवीशिवाशांभवीतिश्लो
कोक्करीत्या भुवनेश्वरीपारिजातेस्पर्धीकृतं तत्परातन्निष्णाताः केचिदित्यर्थः कृच्छ्रादिव्रतं कृच्छ्रचान्द्रायणा

दे० गी०
७

दिकं अन्तर्गर्गः प्रपंचयागः प्राणाग्निहोत्रं च प्रपंचसारे उक्तं तत्पराः केचिदित्यर्थः २४ हृल्लेखया
मायाबीजमंत्रेण भुवनेश्वरीमंत्रेणेत्यर्थः २५ भृगोर्दिने भृगुवासरे स तस्मिन्नेवाकाशे स्त्रियमाजगाम व
हु शोभमानामुमाहैमवतीमित्यादि श्रुतिवोधितं तन्महः शाकं महः प्रादुर्बभूवेत्यर्थः २६ वेद चतुष्टये न

हृल्लेखयापराशक्तेः पूजांचकुरतंद्रिताः । इत्येवंबहुवर्षाणिकालो गाञ्जनमेजय २५
अकस्माच्चैत्रमासीयनवम्याञ्चभृगोर्दिने । प्रादुर्बभूवपुरतस्तन्महःश्रुतिवोधितम् २६
चतुर्दिक्षु चतुर्वेदैर्मूर्त्तिमद्भिरभिष्टुतम् । कोटिसूर्यप्रतीकाशंकोटिचन्द्रमुशीतलम् २७ वि
द्युत्कोटिसमानाभमरुणंतत्परंमहः । नैवचोर्ध्वनतिर्यक्चनमध्येपरिजग्रभत् २८ आ
द्यंतरहितंतत्तुनहस्ताद्यंगसंयुतम् । नचस्त्रीरूपमथवानपुंरूपमथोभयम् २९ दीप्त्यापि
धानंनेत्राणांतेषामासीन्महीपते । पुनश्चधैर्यमालंब्य यावत्तददृशुःसुराः ३० तावत्तदे
वस्त्रीरूपेणाभादिव्यमनोहरम् । अतीवरमणीयांगींकुमारींनवयौवनाम् ३१ उद्यत्पीनंकु
चद्वंद्वनिदितांभोजकुड्मलाम् । रणात्किंकिणिकाजालसिंजन्मंजीरमेखलाम् ३२ कनकां

चतुर्दिक्षुस्थितेन सेवितमित्यर्थः २७ अरुणमारकमनुग्रहार्थं स्वीकृतरजोगुणवत्वात् एतद्रूपप्रतिपादिकां
श्रुतिपठति नैवचोर्ध्वमितिपरिजग्रभत् स्थानत्रयेपि न परिछिन्नमित्यर्थः २८ अयोभयंनपुंसकमपिनेत्यर्थः
२९ प्रथमतस्तस्यदीक्षानेत्रपिधानं जातं पश्चात्तदेवमहः स्त्रीरूपेणाभात् प्रकाशं प्रापेत्यर्थः ३० ३१ उद्यदा

दे० गी०

८

विभवंद्यत्पीनं कुचद्वंद्वं तेन निंदिते कमलकुड्मले यस्याः रणञ्छब्दायमानं यत् किंकिणिकाजालंतेन
सिंजन्ती शब्दायमाने मंजीरमेखले नूपुरकांची भूषणे यस्याः ३२ गलबन्धः कंठभूषणं ३३ तनुकेतके वा
लंकेतकपत्रेतिश्वेतेसंराजन्यो नीलभ्रमरस्तद्वदतिनीले कुन्तले कर्णकपोलमध्यस्थौ केशौ यस्याः ३४

गदकेयूरग्रैवेयकविभूषिताम् । अनर्घ्यमणिसंभिन्नगलबंधविराजिताम् ३३ तनुकेतकसं
राजनीलभ्रमरकुन्तलाम् । नितंबविंबसुभगांरोमराजिविराजिताम् ३४ कर्पूरशकलो
न्मिश्रतांबूलपूरिताननाम् । कनत्कनकताटंकविटंकवदनांबुजाम् ३५ अष्टमीचन्द्रविं
बाभललाटामायतभ्रुवम् । रक्तारविंदनयनामुन्नसांमधुराधराम् ३६ कुंदकुण्डलदंताभां
मुक्ताहारविराजिताम् । रत्नसंभिन्नमुकुटांचन्द्ररेखावतंसिनीम् ३७ मालकामालतीमा
लाकेशपाशविराजिताम् । काश्मीरविंदुनिटलानेतत्रत्रयविलासिनीम् ३८ पाशांकुशव
राभीतिचतुर्वाहुंत्रिलोचनाम् । रक्तवस्त्रपरीधानांदाडिमीकुसुमप्रभाम् ३९ सर्वशृङ्गार
वेषाढ्यांसर्वदेवनमस्कृताम् । सर्वाशापूरिकांसर्वमातरंसर्वमोहिनीम् ४० प्रसादसुमुखी
मंवांसंदास्मितमुखांबुजाम् । अव्याजकरुणामूर्तिर्दृष्टुं पुरतःसुराः ४१ वक्तुं नाशक्नुव

कनंतौदीप्यमानौ यौ कनकताटंकौ ताभ्यांविटंकं सुन्दरं वदनाम्बुजंयस्याः ३५ अष्टमीचन्द्रोर्ध्वचन्द्रः उन्न
सां उन्नतनासिकां ३६ । ३७ निटलं ललाटं ३८ त्रिलोचनामिति पुनरुक्त्रिलोचनानामतिसौंदर्यबोध

८

दे० गी०

६

नार्था ३६। ४०। ४१ यतोवाप्यसंरुद्धनिस्वनास्ततोवक्तुं नाशकनुवन्नित्यर्थः इतिकर्तव्यतायामूढाः सर्वे विलोकनं कृतवन्त एवस्थिता इत्यर्थः ४२। ४३ नमोदेव्यै इति वैदिकोमन्त्रः प्रकृत्यै प्रकृतिश्चप्रतिज्ञा दृष्टान्तानुपरोधादिति सूत्रप्रतिपाद्य साम्यावस्थामायोपाधिकब्रह्मरूपिण्यै भद्रायै सकलकल्याणगुणरत्ना करायै नियताः संयुताः ४४ तामग्निवर्णांमिति अद्यमपि ऋद्धमन्त्रः अग्निसमानारुणवर्णांतपसाज्ञाने नज्वलंतीदीप्यमानां सर्वज्ञामित्यर्थः तथा च श्रुतिः तपसाचीयतेब्रह्मेति मुंडके वैरोचनीं विशेषेण दीप्तां कर्मफलेषु निमित्तेषु ब्राह्मणादिभिर्जुष्टां सेवितां दुर्गांमृगांयोगात्मकदुःस्वरूपायासेनप्राप्यां ज्ञानेन सुतर

निकंचिद्वाष्पसंरुद्धमुस्वराः । प्रेमाश्रुन्नाचनाःसर्वेविलोचनपराःस्थिताः ४२ कथांचि त्स्थैर्यमालंब्य भक्त्याचानतकंधराः । प्रेमाश्रुपूर्णनयनाः तुष्टुवुर्जगदंबिकाम् ४३ श्रीदेवाऊचुः नमोदेव्यैमहादेव्यैशिवायैसततंनमः । नमःप्रकृत्यैभद्रायैनियताःप्रण ताःस्मताम् ४४ तामग्निवर्णांतपसाज्वलंतीं वैरोचनीं कर्मफलेषुजुष्टाम् । दुर्गांदेवीं

सितरणयोग्ये संसारेतरसेतरणायतस्थैर्दुर्गायैनमोस्तिवत्यर्थः तस्यै इति शेषः यद्वा अग्निशब्देनाग्निबी जं रेफोगृह्यते स रकारो वर्णो यस्यामेवास्ते तां तपः शब्दो मायावाचकस्तेन तुरीयस्वरईकारोगृह्यते तेन ज्वलंतीं तद्व्युक्तामित्यर्थः विरोचनः सूर्यस्तेन तद्बीजं रेफो गृह्यते सूर्यस्यविद्वात्मकपरमेश्वरत्वेन विन्दोश्च हकारात्मत्वेन प्रपंचसारे तृतीयचतुर्थपटलयोरुक्तत्वात् तेन हकारयुक्तामित्यर्थः तथा च मायाबीजरूपिणीं दुर्गां शरणमहमित्यादि पूर्वेषु समानार्थं नारायणोपनिषद्भाष्ये तुतां दुर्गां देवीं शरण

६

दे० गी०
१०

महं प्रपद्ये कीदृशीमग्निसमानवर्णां तपसा स्वकीयसन्तापेन ज्वलन्तीमस्मच्छत्रुं दहन्तीं विशेषेण रोचते स्व
यमेवप्रकाशते इति विरोचनः परमात्मातेन दृष्टत्वाद्वैरोचनीं कर्मफलेषु स्वर्गपशुपुत्रादिषु निमित्त
भूतेषु जुष्टासुपासकैः सेवितां हे सुतरसिसुष्टु संसारतरणहेतो हे देवि तरसेतारयिज्यै तुभ्यंनमोस्त्वित्य
र्थः इत्युक्तंमाधवाचार्यैः ४५ देवींवाचमितिदेवाः प्राणाः वाचं देवीं द्योतमानां वाचं वैखरीरूपामजनयंतो
त्पादितवन्तस्तां विश्वरूपाः बहुरूपाः पशवोस्मदादयो वदन्ति सर्वव्यवहारसिद्ध्यर्थं सेयं सर्वव्यवहारो
पयोगिनीधेनुः कामदुघा मन्द्रामादयित्री प्रतिष्ठामान दानादिना इपमूर्जेदुहाना अन्नबलदात्री वायूपा

शरणमहंप्रपद्ये सुतरसितरसेनमः ४५ देवींवाचमजनयंतदेवास्तांविश्वरूपाःपशवो
वदन्ति । सानोमंद्रेषमूर्जेदुहानाधेनुर्वागिस्मानुपसुष्टुतैतु ४६ कालरात्रींब्रह्मस्तुतां
वैष्णवींस्कन्दमातरम् । सरस्वतीमदितिदक्षदुहितरंनमामःपावनांशिवाम् ४७ म
हालक्ष्म्यैचविद्महेसर्वशक्त्यैचधीमहि तन्नोदेवीप्रचोदयात् ४८ नमोविराट्स्वरूपि

भगवती नोस्मान् सुष्टुता सतीउपैतु प्राप्नोत्वित्यर्थः अयमपि ऋङ् मन्त्र एव ४६ कालरात्रीमिति अय
मपि देव्यथर्व शिरस्योमन्त्रः सर्वमारकस्यापि कालह्यरात्री नाशिकेत्यर्थः प्रलये कालस्यापिनाशात्
ब्रह्मस्तुतां मधुकैटभवधसमये ब्रह्मणास्तुतां वैष्णवीं विष्णुशक्तिं लक्ष्मीं स्कन्दमातरं पार्वतीं शिवशक्तिं
आदिति देवमातरं दक्षदुहितरं सती नाम्नीं एतादृशौ नानारूपधरां शिवां भुवनेश्वरीं पावनां नमाम
इत्यर्थः ४७ महालक्ष्म्यै चेति इयमपि देव्यथर्वशिरःस्थागायत्री तत्र चतुर्थी द्वितीयार्थे महालक्ष्मीं विद्म

हे जानीम इत्यर्थः तथा सर्वशक्तिं धीमहि ध्यायम इत्यर्थः तदिति विलुप्तसम्यंतं तेन तत्र ज्ञाने ध्याने च नोस्मान् सा देवी प्रचोदयात्प्रेरयत्वित्यर्थः ४८ चतुष्पात् ब्रह्मात्मिकां नमस्करोति नमोविराडिति ४९ एयैनमः सूत्रात्ममूर्त्तये । नमोऽव्याकृतरूपिएयैनमः श्रीब्रह्ममूर्त्तये ४९ यदज्ञानाञ्जगद्भातिरञ्जुसर्पस्रगादिवत् । यञ्ज्ञानाल्लयमाप्नोति नमस्तां भुवनेश्वरीम् ५० नमस्तत्पदलक्ष्यार्थाच्चिदेकरसरूपिणीम् । अखण्डानन्दरूपां तां वेदतात्पर्यभूमिकाम् ५१ पंचकोशातिरिक्तां तामवस्थात्रयसाक्षिणीम् । नमस्त्वं पदलक्ष्यार्थी प्रत्यगात्मस्वरूपिणीम् ५२ नमः प्रणवरूपायैनमोर्हीकारमूर्त्तये । नानामंत्रात्मिकायै ते करुणायै नमोनमः ५३ इतिस्तु तातदा देवैर्मणिद्वीपाधिवासिनी । प्राहवाचामधुरयामत्तकोकिलनिस्वना ५४ देव्युवाच ॥ वदंतु विबुधाः सर्वे गदर्थमिह संगताः । वरदाहं सदा भक्तकामकल्पद्रुमास्मि च ५५ तिष्ठंत्यां मयि काचिंतायुष्माकं भक्तिशालिनाम् । समुद्धरामि मद्भक्तान्दुःखसंसारसागरात् ५६ इति प्रतिज्ञामे सत्यां जार्नाथ विबुधोत्तमाः । इति प्रेमाकुलां वाणीं श्रुत्वा संतुष्टमानसाः ५७ निर्भयानिर्जराराजन्नुचुर्दुःखं स्वकीयकम् । देवा ऊचुः ॥ नाज्ञातं किंचिदप्यत्र भवत्यास्ति जगत्त्रये ५८ सर्वज्ञया सर्वसाक्षिरूपिण्या परमेश्वरि । तारकेणासुरेन्द्रेण पीडिताः स्मो दिवानिशम् ५९ शिवांगजा द्वधस्त यदज्ञानाद्यत्स्वरूपस्यापरिज्ञानादित्यर्थः ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ ।

० गी०
१२

शिवा गजाच्छिवोरसात् पुत्रान् ६० सर्वज्ञ पुरत इति सर्वज्ञायास्तवपुरतोस्माभिः पामरैः जनैः किं वक्तव्यं किं निवेदनयिं त्वं किं न जानासीत्यर्थः एतदुद्देश इति इदं यदुक्तं तदुद्देशतो मुख्यत्वेन यत्स्थितं तदुक्तं अपरमन्यत् दुःखमस्माकं यदस्ति तत्कियत्पर्यंतं वक्तव्यं तत्त्वमेव सर्वज्ञातर्कयजानीहीत्यर्थः ६१ मुख्यमभिलषितं प्रार्थयन्ति सर्वदेति देहहेतवे देहाभिमाननिमित्तमपरं प्रार्थनीयमित्यर्थः ६२ या हिमाल

स्यनिर्मितो ब्रह्मणा शिवे । शिवांगनातु नैवास्ति जानासित्वं महेश्वरि ६० सर्वज्ञपुरतः
किं वा वक्तव्यं पामरैर्जनैः । एतदुद्देशतः प्रोक्तमपरं तर्कयांबिके ६१ सर्वदा चरणां भोजे
भक्तिः स्यात्तव निश्चला । प्रार्थनीयमिदं मुख्यमपरं देहहेतवे ६२ इति तेषां वचः श्रुत्वा
प्रोवाच परमेश्वरी । मम शक्तिस्तु या गौरी भविष्यति हिमालये ६३ शिवाय सा प्रदया
स्यात्सा वः कार्यं विधास्यति । भक्तिर्मन्त्ररणां भोजे भूयाद्युष्माकमादरात् ६४ हिमाल
यो हिमनसामामुपास्तेति भक्तितः । ततस्तस्य गृहे जन्मममप्रियकरं मतम् ६५ व्यास
उवाच हिमालयोपितच्छ्रुत्वा त्यनुग्रहकरं वचः । वाष्पैः संरुद्धकंठाक्षो महाराजी वचो
ब्रवीत् ६६ महत्तरंतु कुरुषेयस्यानुग्रहमिच्छसि । नोचेत्काहं जडः स्थाणुः कत्वं सञ्चि

ये अधुना भविष्यति सा शि वाय देयासा शक्तिर्वः कार्यं स्वजन्यपुत्रद्वारा तारकासुरबधरूपं करिष्यती
त्यर्थः ६३ ६४ ननु हिमालये किमिति भगवत्यावतारो गृह्यते तत्राह हिमालयो हीति ६५ महाराजी सर्वेश्वरी
भुवनेश्वरी ६६ मद्रक्त्या तुष्टात्वं मद्गृहे वतारं गृह्णासीति केवलं मल्लालनार्थमेव वस्तु तस्तु यस्यानुग्रह

दे० गी०

१३

मिच्छसि तं पुरुषं महत्तरं कुरुपे केवलं स्वेच्छयैवेत्याह महत्तरमिति तथा च श्रुतिः यंकामये तंतमुग्रं
कृणोमि तं ब्रह्माणं तमृषिं सुमेधामिति इदं यदिनास्ति तर्हि तत्राह नोचेदिति कृत्वमतिदूरामनो
वाचामपि अगोचरा सच्चिदानन्दरूपिणी ६७ एतादृश्यास्तवपितृत्वं जनकत्वं ममजन्मशतैरनन्तजन्म
भिरप्यसंभाव्यं संभावनाविषयमपि न भवति तत्त्वत्पितृत्वं ददासितस्मादिच्छैव केवलं कारणं तनुमम

त्स्वरूपिणी ६७ असंभाव्यंजन्मशतैस्त्वत्पितृत्वंममानघे । अश्वमेधादिपुण्यैर्वा
पुण्यैर्वातत्समाधिजैः ६८ अद्यप्रपंचेकीर्तिःस्याज्जगन्मातासुताभवत् । अहोहिमा
लयस्यास्यधन्योसौभाग्यवानिति ६९ यस्यास्तुजठरेसंति ब्रह्मांडानांचकोटयः ।
सैवयस्यसुताजाताकोवास्यात्तत्समोभुवि ७० नजानेस्मत्पितृणांकिंस्थानंस्यान्निर्मि
तंपरम् । एतादृशानांवासाय येषांवंशोस्तिमादृशः ७१ इदंयथाचदत्तमेकूपयापूर्णप्रेम
या । सर्ववेदांतसिद्धंचत्वद्रूपं ब्रूहिमेतथा ७२ योभंचभक्तिसहितं ज्ञानंचश्रुतिसंमतम्

योग्यतादिकमित्यर्थः तदेवाह अश्वमेधेति ६८ अथ स्वभाग्यं वर्णयति अद्यप्रपंचइति अहो अस्य हि
मालयस्य जगन्मातासुताकन्याभवत् धन्योसौभाग्यवानिति प्रपंचे अद्याद्यप्रभृत्तिकीर्तिः स्यादित्यन्वयः
६९ पराशक्त्यानुग्रहेणप्रेमपूर्णांतःकरणः स्वमुखेनैवस्वभाग्यं पुनर्वर्णयति यस्यास्त्विति कोवा स्यान्नको
पीत्यर्थः ७० येषां वंशे मादृशो भाग्यवानस्ति तेषां किं स्थानं ब्रह्मलोकाद्यपेक्षयाधिकं किं निर्मितंस्या

तन्नजाने इति भावः ७१ पुनः प्रार्थयते इदं यथेति इदमिति दुर्लभं त्वात्पितृत्व यथा त्वया करणया
दत्तं तथेत्यन्वयः ७२ त्वमेवाहमिति तव मम चाभेदोयेन स्यात्तदित्यर्थः ७३ । ७४ ॥

इति श्रीदेवीभागवततिलकेगौडपाठानुसारिव्याख्यानेसप्तमस्कन्धेदेवीगीतायामेकोऽध्यायः ॥ १ ॥

वदस्वपरमेशानित्वमेवाहंयतो भवेत् ७३ व्यासउवाच इतितस्यवचःश्रुत्वाप्रसन्न
मुखपंकजा । वक्तुमारभतांवासारहस्यंश्रुतिगूहितम् ॥ ७४ ॥

इति श्रीदेवीभागवतेसप्तमस्कन्धेदेवीगीतायामेकोऽध्यायः ॥ १ ॥

श्रीदेव्युवाच ॥ शृण्वंतुनिर्जराःसर्वेव्याहरंत्यावचोमम । यस्यश्रवणमात्रेणमद्र
पत्वंप्रपद्यते १ अहमेवासपूर्वतुनान्यत्किञ्चिन्नगाधिप । तदात्मरूपंचित्संवित्परब्रह्म

पंचाशद्विरथश्लोकैरात्मतत्त्वनिरूपणम् ॥ करोतिजगदंबासास्वमुखेनेतिनोच्यते । हिमालयंपुरस्कृत्य
सर्वदेवान् देवीवरवस्तूपदेशंकरोति शृण्वंतितिव्याहरंत्याः कथयंत्याः १ अहमेवेति पूर्वतुसृष्टेस्तुपूर्वमह
मात्मरूपिण्येवासबभूवमत्तो न्यत्किञ्चिदपिनसजातीयविजातीयस्वगतभेदशून्यमात्मतत्त्वंनासेत्यर्थः तथा
चश्रुतिः आत्मावाइदमेकएवाग्रआसीन्नान्यत् किञ्चिन्मिपदिति तदात्मरूपमिति तदेवात्मरूपंचित्संवि

दे० गी०
१५

त्परं ब्रह्मैकनामकं भवति सत्यं ज्ञानमनंतं ब्रह्मेत्यादिकाजगत्कारणप्रतिपादकश्रुतिषु प्रतिपादिताः शब्दा
स्तस्यैवात्मरूपस्य वाचकाः सतीत्यर्थः २ तथाच सर्ववेदप्रतिपाद्यमात्मरूपमेवासेति समन्वयाध्यायो
क्तः सर्वपदानां ब्रह्मण्यात्मरूपे समन्वयउक्तो वेदितव्य इति कीदृक्तदात्मरूपमस्तीति चेत्तत्राह अप्रतर्क्य
मिति अनुमानाविषयः श्रुत्यैकसमधिगम्यमित्यर्थः अनिर्देश्यश्रुत्यापि जातिगुणक्रियासंज्ञाभिर्निर्देश्युमश
क्यमित्यर्थः अनौपम्यं यदितरसदृशो द्वितीयः पदार्थो जगत्यां स्यात्तदा तदुपमानेन स आत्मोपमेयः स्यान्न
तु तदस्ति तस्मादनौपम्यं अनामयमस्ति जायते वर्द्धते इत्यादि षट्भावविकारशून्यमित्यर्थः तेषां विकारा
णां देहोपाधिनिष्ठत्वादस्य चात्मनो देहाभावात्तद्विकाररहितमनामयमेवैतदित्यर्थः एतादृशं निर्गुणम् क

कनामकम् २ अप्रतर्क्यमनिर्देश्यमनौपम्यमनामयम् । तस्य काचित्स्वतः सिद्धांश
क्तिर्मायेति विश्रुता ३ न सती सानासती सानोभयित्मा विरोधतः । एतद्विलक्षणाका

थं जगत्कारणमिति चेत्तवाहतस्येति काचिदनिर्वचनीया तस्याममात्यरूपस्य स्वतः सिद्धानादिभूताश
क्तिरस्ति सामायेत्यादिपदैः सर्वश्रुतौ विश्रुता प्रसिद्धास्ति मायांतु प्रकृतिं विद्यान्मायावाणान्तरसिंही
त्यादिश्रुतेषु ३ सांकीदृशी वर्त्तते तदाह न सतीति अत्र विरोधत इत्यावृत्त्याज्ञानत्रयेपियोज्यम् ब्रह्मवत्का
लयत्रावध्यासती न वर्त्तते ब्रह्मज्ञानेन वाध्यत्वरूपविरोधात् नापि बंध्यापुत्रवदसती व्यावहारिक सन्तावत्वं
विरोधात् नाम्बुभयात्मा सत्वासत्वविशिष्टा विरुद्धधर्मयोः सत्वासत्वयोरेकेत्र सहावस्थानविरोधाद्
तएतत्रयाविलक्षणाकाचिदनिर्वचनीया वस्तुभूतास्ति सदाअनादिर्यावन्मोक्षस्थापिन्यस्तीत्यर्थः तथाच

तापनीयश्रुतिः मायाचतमोरूपानुभूतेस्तदेतज्जडं मोहात्मकमनंतम् तुच्छमिदरूपमस्य व्यंजिका-
 नित्यनिवृत्तानिमूर्द्धैरात्मैवदृष्टास्यसत्वमसत्त्वंचदर्शयति ४ तत्रदृष्टान्तमाह पावकस्येतिसहजानादि
 ध्रुवायावन्मोक्षस्थायिनीमायाशक्तिर्ममास्तीत्यर्थः एतेनमायाशक्त्यासद्वितीयत्वं ब्रह्मणोस्तीतिकथंजग
 त्सृष्टेः पूर्वब्रह्मसजातीयविजातीयस्वगतभेदशून्यामिति शंकापरास्ताशक्तेः शक्तानतिरेकात् नहिवहि
 शक्तिर्वहनेः पृथक्नक्वचित्कदाचिद्गृह्यते किंचिद्द्वितीयः सत्यपदार्थोनास्तत्त्विकमेवाद्वितीयं ब्रह्मेति
 श्रुतेरर्थस्तथाचासत्यमाययासद्वितीयत्वेपिदोषाभावात् ५ नत्वेतादृश्याभुवनेश्वर्यास्तत्रोच्चनीचजीव

चिद्वस्तुभूतास्ति सर्वदा ४ पावकस्योष्णतेवेयमुष्णांशोरिवदीधितिः । चन्द्रस्य
 चन्द्रिकेवेयंममेयंसहजाध्रुवा ५ तस्यांकर्माणिजीवानांजीवाःकालाश्चसंचरे
 अभेदेनविलीनाःस्युःसुषुप्तौव्यवहारवत् ६ स्वशक्तेश्चसमायोगाद्दहंवीजात्मतांग
 ता । स्वाधारावरणात्तस्यादोषत्वंचसमागतम् ७ चैतन्यस्यसमायोगान्निमित्तत्वं

सर्जनेवैपम्यनैर्धृष्ट्यदोषप्रापतेदितिच तत्राह तस्यांकर्माणीतिजीवाः कर्माणिकालाश्चसर्वे अनाद्यस्ते
 चसुषुप्तौ यथा प्रतिदिवसव्यवहारोलिनीभवतीति तदासंचरे प्रलयकाले अस्यांमायायामभेदे अलीनाः
 स्युस्तथाच यथा यथा यस्यजीवस्य कर्माणिभवंति तथा २ मायाफलंदीयत इतिनममवैपम्य नैर्धृष्ट्यदो
 षपंगंधोपीतिभावः ६ तादृशीयाममशक्तिर्वीजकर्मकालविशिष्टातयायुक्ताह निर्गुणापिवीजात्मतां
 जगत्कारणतां गतास्मीत्याह स्वराशेश्चेति ननुतर्वशक्तिर्यथात्वां नव्यामोहयति तथा जीवशक्तिरपि

दे० गी०
१७

जीवनव्यामोहयेत्तथाच युक्ता एवजीवाइति सृष्टिर्निरर्थिकेति चेत्तत्राह स्वाधारावरणादिति स्वं माया
तस्या आधार आत्यातस्यावरणादाच्छादनादस्यामायाया दोषत्वमव्यस्तीत्यर्थः अयंभावः मायायारूप
द्वयम् मायाविद्यात्मकमस्ति मायाचा विद्याच स्वयमेवभवतीति श्रुतेस्तत्र प्रथमायाममशक्तिर्मायात्त
स्याः स्वाश्रयव्या मोहकारित्वाभावेपि जीवाश्रिता विद्यारूपस्य द्वितीय मायास्वरूपस्य स्वाश्रयव्या
मोहकारित्वमस्त्वेवेति तज्जीवमोक्षार्थं सृष्टिः सार्थिकेवेति ७ ननु तथापिलोके कार्यमात्रम् प्रत्युपादान
कारणनिमित्त कारणयोरपेक्षास्ति घटादिषु दर्शनाज्जगत उत्पादनकर्त्रीत्वम् त्वेकैवेति कथमेकत्रकारण

चकथ्यते । प्रपंचपरिणामाच्चसमवायित्वमुच्यते ८ केचित्तांतपइत्याहुस्तमःकेचि
ज्जडंपरे । ज्ञानंमायाप्रधानञ्चप्रकृतिशक्तिमप्यजां ९ विमर्शइतितं प्राहुःशैवशास्त्रवि
शारदाः । अविद्यामितरेप्राहुर्वेदतत्त्वार्थचिंतकाः १० एवंनानाविधानिस्युर्नामानिनि

द्वयसद्भाव इति चेत्तत्राह चैतन्यस्येति समायोगान्मायायाम् समागमाच्चैतन्यस्य मायायांप्रतिबिम्बित
स्य चिदाभासस्य निमित्तत्वं निमित्तकरणत्वं कथ्यतइत्यर्थः प्रपंचेति प्रपंचरूपेण परिणामात्समवायित्व
मुपादानकारणत्वमुच्यतेमायाया इति शेषः चिदाभासो निमित्तकारणं मायोपादान कारणमिति विभा
गः अधिष्ठान भूतशुद्ध बिम्बभूतं चैतन्यंतु विवर्त्तोपादानमित्यर्थात् सिद्धम् ८ तस्यामायायाः सद्भावप्र
तिपादकानि वचनानि श्रुतिप्रोक्तानि कथयति केचित्तामिति केचिच्छाखिनस्तां मायांतपइति वदन्ती
त्यर्थः तथाच श्रुतिस्तपसाचीयते ब्रह्मेति मुण्डकेतमःकेचिदिति तथाच श्रुतिः नासदासीन्नोसदासीदित्या

दे० गी०
१८

दितमआसीत्तमसागुहमग्रे इतितदेतज्जडमिति तापनीये जडत्वमुक्तं स ऐक्षत लोकानुत्सृजा इतिश्रुतौ
ज्ञानत्वमुक्तं अजा माया प्रधान प्रकृति शक्तिपरादयः शब्दाश्वेताश्वेतरशाखायांप्रसिद्धा तथाच सर्ववेद
सम्भतेयंमायेतिभावः ९ । १० तदोवाह एवमिति मनुमायाया जडत्वं मिथ्यात्वं चकुत इति चेत्तत्राह
तस्याइति तस्या दृश्यत्वात्स्वाधिष्ठानज्ञाननाशयत्वाच्चजडत्वं मिथ्यात्वंचेत्यर्थः यद्यदृश्यं तत् जडं यथा
घटीत्यादि व्याप्तेः स्वाधिष्ठानज्ञाननाशयत्वं मिथ्यात्वमिति मिथ्यात्वलक्षणात् ११ एवं मायायाजडत्वं
मिथ्यात्वं चोपपाद्य आत्मनस्तदुभयवत्त्वं नास्तीत्युपपादयति चैतन्यस्येति यदिचैतन्यस्य दृश्यत्वं स्यात्

गमादिषु । तस्याजडत्वंदृश्यत्वाज्ज्ञाननाशात्ततोसती ११ चैतन्यस्यनदृश्यत्वंदृश्यत्वे
जडमेवतत् । स्वप्रकाशंचचैतन्यं नपरेणप्रकाशितम् १२ अनवस्थादोषसत्यान्न स्वे
नापिप्रकाशितम् । कर्मकर्तृविरोधःस्यात्तस्मात्तद्दीपवत्स्वयम् १३ प्रकाशमानमन्ये

हिं तज्जडमेव भविष्यति यद्यदृश्यं तत्तज्जडमिति व्याप्तेस्तथाच सर्वस्यजडत्वात्प्रकाशकाभावाज्जगदा
ध्यप्रसंगान्तस्मान्नतदृश्यमित्यर्थः ननुतस्य दृश्यत्वाभावे तदस्तित्वेप्रमाणाभावात्तदभाव एव प्रसज्येतेति
चेत्तत्राह स्वप्रकाशंचेति यदीदं चैतन्यं परप्रकाशयंस्यात्तर्हि स परः केनान्येन प्रकाशितः सोप्यन्यः केन
काशित इत्यनवस्थास्यान्नचस्वेनापिस्वंप्रकाशितमेकस्यैवकर्तृत्वकर्मत्व विरुद्धधर्मद्वयवत्त्वाभात्तस्मा
पुनिच्छतापि यथादीपः स्वयंप्रकाशः परप्रकाशंचेति तद्वन्मदीयं चैतन्यमपि हेर्पर्वत स्वयंभासमानमन्ये
दासूर्यादीनां भासकं विद्धीत्यर्थः तथा च श्रुतिः न तत्र सूर्यो नच चन्द्र तारकेनेमाविद्युतोभांतिकुतोय

मग्निः तमेवभात मनुभातिसर्वतस्य भासासर्वमिदं विभातीति येन सूर्यस्तपतितेजसेद्भइतिच । १२ ।
 १३ । १४ । यस्माद्धेतोर्नित्यत्वं साक्षिरूपस्योक्तं तमेवहेतुमुपपादयति जाग्रदिति अवस्थात्रयेपि दृश्य
 स्य पदार्थजातस्य व्यभिचारस्तत्संविदो व्यभिचाराभावश्चयतस्मात्संविदोर्नित्यतमित्यर्थः ननुसंविदो
 पि व्यभिचारोस्तुतत्राह संविदइति ॥ योहं जागरितं पश्यामि सएवाहंस्वप्नं पश्यामि सएवाहं सुषुप्तं
 पश्यामीत्यनुभवे यथावस्थपूयस्याभावोनुभूयतेन तथा कर्हिचित् कदापि संविदोऽभावोनुभूयते तस्मा
 दनिच्छतापि संविदो नित्यत्वमाश्रयणीयमित्यर्थः १५ ननुबौद्धैः संविदोप्यभावोनुभूयते अतएव ते वो

षांभासकंविद्धिपर्वत । अतएवचनित्यत्वंसिद्धंसंवित्तनोर्मम १४ जाग्रत्स्वप्नसुषुप्त्या
 दौदृश्यस्यव्यभिचारतः । संविदोव्यभिचारश्च नानुभूतोस्तिकर्हिचित् १५ यदित
 स्याप्यनुभवस्तर्ह्ययंयेनसाक्षिणा । अनुभूतःसएवात्रशिष्टःसंविद्वपुःपरः १६ अतए
 वचनित्यत्वंप्रोक्तंसच्छास्त्रकोविदैः । आनन्दरूपताचास्याःपरप्रेमास्यदत्वतः १७

द्वायत्सत्तत्क्षणिक मिति व्याप्त्याज्ञानस्याप्य नित्यत्वमिच्छंतीतिचेत्तत्राह यदितस्यापीति यदितस्यसंवि
 द्रूपाभावस्यानुभवस्वर्हियेन साक्षिणा तस्यसंविद्रूपस्यायमभावोनुभूतः सएवात्रसाक्षी संविद्वपुर्ज्ञानशरीरो
 वशिष्टः इति साक्षिज्ञानं नित्यमेवसर्वैरंगिकर्तव्यमित्यर्थः १६ तत्र शास्त्रवेदेनुभवं प्रमाणयति अतएव
 ति अधुनात्मनः सुखरूपत्वमुपपादयति आनन्दरूपतोति अस्याःसंविदोयतः परप्रेमास्पदत्वमनुभूयते
 तस्मादस्याः संविद आनन्दरूपता सुखरूपतास्तीत्यर्थः नह्यसुखंपरप्रेमास्पदम्भवतीति तदुक्तंसूतसंहि

दे० गी०
२०

तायामसुखस्य नहिप्रेमास्पदत्वंपरिदृश्यते १७ तत्रानुभवंदर्शयति मानभूवंहीतिहियतोहमाभूव मिति
न किंतु भूयासमेवेति प्रेमसर्वलोकस्यात्मनिस्थितमस्तिनह्येतदात्मनः सुखरूपत्वाभावेसंभवाति तस्मा
त्प्राणिमात्रस्यानुभवादानन्दात्मतासंविदोस्येवेत्यर्थः आत्मनो संगत्वमुपपादयति सर्वस्येति सर्वप्रपंचस्य
मायानिर्मितत्वेनमिथ्यात्वान् मिथ्यापदार्थस्यसर्पादिरेज्ज्वादिष्वसंबंधइवात्मनोपि मिथ्याप्रपंचेनासंबंधा
दसंगत्वंस्पष्टमेवेत्यर्थः ॥ १८ ॥ सर्वस्यपरिच्छेदकस्य मिथ्यातादेवात्मनः परिच्छेदोपिनास्तीत्याह अपरि
च्छिन्नेति अतएवसर्वस्यमिथ्यात्वादेवममात्मरूपिण्या अपरिच्छिन्नतापिमतेत्यर्थः अत्रकेचिज्ज्ञान स्वरूप

मानभूवंहिभूयासमितिप्रेमात्मनिस्थितम् । सर्वस्यान्यस्यमिथ्यात्वादसंगत्वंरुफुटं
मम १८ अपरिच्छिन्नताप्येवमतएवमतामम । तच्चज्ञानंनात्मधर्मोधर्मत्वेजडतात्म
नः १९ ज्ञानस्यजडशेषत्वंनदृष्टंनचसंभवि । चिद्धर्मत्वंतथानास्तिचित्तश्चिन्नहिभि
द्यते २० तस्मादात्माज्ञानरूपःसुखरूपश्चसर्वदा । सत्यःपूर्णोप्यसंगश्चद्वैतजाल

पानात्माकिंत्वात्मनो धर्मोज्ञानमिति वदंतितन्मतं खंडयति तच्चज्ञानमिति यदिज्ञानमात्मधर्मः स्यात्
दात्मनोजडत्वापत्तिः ज्ञानातिरिक्तस्यजडत्वात्तस्माज्ज्ञानंनात्मनो धर्मइत्यर्थः १९ किंचज्ञानस्यजडशेष
त्वं घटादिष्वदर्शनान्नकुत्रापिदृष्टं नचसंभवतितमः प्रकाशयोस्तयोर्धर्मिधर्मत्वमित्यर्थः नन्वात्मानजडः
किंतुचिद्रूपएवेति तद्धर्मत्वं ज्ञानस्यसंभवतीति चेत्तत्राहचिद्धर्मत्वमितिउभयोश्चित्तोरेकत्वादात्मनोज्ञा
नस्यचाचिद्रूपस्यनथार्मिधर्मभावः संभवतीत्यर्थः भेदेहिसातिथार्मिधर्मभावः यदिपुनर्ज्ञानमात्मनश्चिद्रूपा

द्विन्नस्वीक्रेयतेतहितज्ज्ञानंचितोभिन्नमचिदेवस्यादिति तदुक्तंसूतसंहितायांयज्ञवैभवखंडे चितोन्यशेष
ताभावाच्चितोचिच्छेषतानहिसएवादि पदार्थानांचेतनत्वप्रशक्तिः चिच्छेषत्वचनास्त्येवचित्तश्चिन्नहि
भियते २ चेदचिच्चित्तस्याच्चित्तोचित्वविरुध्यते तथाचिच्छेतनस्यापि नशेषत्वमवाप्नुयात् शेषत्वेषाति
तत् सिद्धिस्तत्सिद्धौशेषताचितः अतोन्यशेषतालोकेचितोभ्रान्त्याप्रतीयतइति २० उपसंहरतितस्मादि
तितस्मादात्माज्ञानरूपएवेत्यर्थः ॥ २१ ॥ इत्थंसृष्टेः पूर्वासशक्तिकस्यात्मरूपस्यस्थितिमुक्त्वांतरंतस्मादा
त्मनः सृष्टिमाहसपुनरितिसन्नात्मापुनः कामइच्छाकर्मादिदिष्टमनेकविधं आदिनाजीवास्तद्युक्ताया मा

विवर्जितः २१ सपुनःकामकर्मादियुक्तयास्वीयमायया । पूर्वानुभूतसंस्कारात्कालक
मविपाकतः २२ अविवेकाच्चतत्त्वस्यसिसृक्षवान्प्रजायते । अवुद्धिपूर्वःसर्गाधिकंथ
तस्तेनगाधिप २३ एतद्वियन्मयाप्रोक्तंममरूपमलौकिकं । अव्याकृतंतदव्यक्तंमाया

याशक्तिस्तयापूर्वयोजगतोनुभवस्तन्नन्योयः संस्कारस्तस्माद्धेतोःकालेनकृतोयः कर्मणांविपाकोनामपरि
पाकः फलदानायोन्मुखरूपस्तस्माच्चहेतोरित्यर्थः २३ तत्त्वस्यचतुर्विंशति तत्त्वात्मकस्याविवेकाच्च
तस्य तत्त्वस्य पृथक्कस्णार्थमिति तात्पर्यं सिसृक्षवान् जायतइत्यर्थः यथावीजमुच्छूनं भवति
तथैवपरमात्मापिकालकर्म संस्कारवशात्तत्प्रणितात्तत्कर्म फलभोगसमयेप्राप्तेजगत्सर्जनेच्छावान्
भवतियथाचसुप्तः पुरुषः पूर्वसंस्कारवशेन जागर्तितद्वत्परमात्मापि लयरूपस्वापावस्थातो जागर्त्तिप्र
लयोहि परमेश्वरस्यस्वापः अबुद्धपूर्वइति साचेयंस्वापाज्जागरणरूपावस्थान् बुद्धिकृतातदानींबुद्धे

दे० गी०
२२

रभावात् किंतुप्राणिकर्मसंस्कारकृतेति अयंयःसर्गोजागरणरूपोत्पत्तिः सोबुद्धिकृतोज्ञेयइत्यर्थः २३ एत
त्स्वरूपस्यसर्वोत्तम सित्वमाहएतद्विपदिइति मममुख्यमलौकिकंलोकातीतरूपमित्यर्थः तस्यनामान्तरा
णिवेदोक्तान्याहअव्याकृतमिति २४ । २५ सर्वप्राणिनां कर्माणिघनीभूतानि यस्मिन्सर्वकर्मसाक्षी
त्यर्थः इच्छाज्ञान क्रियाश्रयामिति तथाचश्रुतिः श्वेताश्वेतेरेनतस्यकार्यकरणंच विद्यतेनतत्समश्चा
भ्यधिकश्चदृश्यते परास्यशक्तिर्विविधैवश्रूयते स्वाभाविकीज्ञानबलक्रिया चेतिपुराणांतरेपिइच्छा

शबलमित्यपि २४ प्रोच्यतेसर्वशास्त्रेषुसर्वकारणकारणम् । तत्त्वानामादिभूतंचस
च्चिदानन्दविग्रहम् २५ सर्वकर्मघनीभूतमिच्छाज्ञानक्रियाश्रयं । ह्रींकारमंत्रवाच्यंत
दादितत्त्वंतदुच्यते २६ तस्मादाकाशउत्पन्नःशब्दतन्मात्ररूपकः । भवेत्स्पर्शात्मको
वायुस्तेजोरूपात्मकंपुनः २७ जलंरसात्मकंपश्चात्ततोगंधात्मिकाधरा । शब्दैकगुण
आकाशोवायुःस्पर्शरवान्वितः २८ शब्दस्पर्शरूपगुणंतेजइत्युच्यतेबुधैः । शब्दस्पर्श
रूपरसैरायोवेदगुणाःस्मृताः २९ शब्दस्पर्शरूपरसगंधैःपंचगुणाधरा । तेभ्योभव

ज्ञानक्रियाचैवरौद्रीब्राह्मीतुवैष्णवी त्रिधाशक्तिःस्थितायत्रतत्परंज्योतिरौजतिह्रींकारस्पदमंत्रस्येदमेवं तत्त्वं
वाच्यमित्याहह्रींकारेति २६ एवमादितत्वस्यह्यस्यमहिमानमुपवर्णयतस्यादादितत्त्वात् ह्रींकारवाच्यादात्म
नआकाशः संभूतइत्यादिक्रमोपचकृत भूतसृष्टिमाह तस्मादाकाशइति अपर्चीकृतआकाश उत्प
न्नइत्यर्थः २७।२८।२९ । अधुनालिंगदेहोत्पत्तिमाहतेभ्यइतितेभ्यः सूक्ष्मभूतेभ्योमहत् व्यापकंसूत्रमभवत्

यत्सूत्रं लिंगमिति परिचक्षतेलिंगशब्देनोच्यतइत्यर्थः तेभ्योभूतेभ्यो वक्ष्यमाणक्रमेण लिंगदेह
उत्पन्नइत्यर्थः । ३० । तत्रसूत्रशब्देनवायुर्गृह्यते वायुर्वैसूत्रंवायुनावैसूत्रेण सर्वाणिभूतानिसंवद्धानीति
श्रुतेः तत्सूत्रंसर्वात्मकं सर्वप्राणात्मकं भवतितत्सूत्रं परमात्मनः सूक्ष्मदेहइत्यर्थः यत्पूर्वमव्यक्तमिन्धु
क्तं तत्परमात्मनः कारणदेहइत्याह अव्यक्तंकारणोदेहइति ३१ यस्मिन्जगद्बीजंकारणरूपंस्थितं यस्मा
च्चलिंगदेहोद्भवस्तदव्यक्तमितिपूर्वेणान्वयः इत्थंपरमात्मनः सकाशादपंचीकृतभूतोत्पत्तिमुक्त्वा मध्येए

न्महत्सूत्रंयल्लिंगंपरिचक्षते ३० सर्वात्मकंतत्संप्रोक्तंसूक्ष्मदेहोयमात्मनः । अव्यक्तंकार
णोदेहःसचोक्तंपूर्वमेवहि ३१ यस्मिन्जगद्बीजरूपंस्थितंलिंगोद्भवोयतः । ततःस्थूला
निभूतानिपंचीकरणमार्गतः ३२ पंचसंख्यानिजायंतेतत्प्रकारस्तथोच्यते । पूर्वोक्तानि
चभूतानिप्रत्येकंविभजेद्द्विधा ३३ एकैकंभागमेकस्यचतुर्धाविभजेद्विरे । स्वस्वेतरद्वि
तीयांशेयोजनात्पंचपंचते ३४ तत्कार्यंचविराट्देहः स्थूलदेहोयमात्मनः । पंचभूतस्थ

वकारण देहस्वरूपंसूक्ष्मं सूक्ष्मभूतोत्पत्तिप्रसंगेनोक्त्वापंचीकृतभूतोत्पत्तिमाह ततःस्थूलानीति ततो
पंचीकृतभूतोत्पत्त्यनंतरमित्यर्थः ३२ पंचीकरणप्रकारमेवाह पूर्वोक्तानीतियान्यपंचीकृतभूतानि पूर्व
मुक्तानितन्मध्ये एकैकंभूतंद्विधा विभजेत्त्राप्येकभूतस्ययोर्धोभागस्तंचतुर्धाविभजेत् विभज्यस्वस्मात्
स्वस्मादितरद्यद्भूतं तस्ययोर्द्वितीयोर्धोभागात्मकस्तस्मिन् योजनातेसर्वे पंचपदार्थाः पंचावयवाभवं
तीत्यर्थः ॥३३॥ ३४ ॥ एवंपंचीकृतभूतानांयत्कार्यं तत्कार्यंचविराट्देहोभवतीत्यर्थः सविराट्देहःपरमेस्वरस्य

स्थूलदेहोभवतीत्याह स्थूलदेहोयमात्मनइति आत्मनोममेत्यर्थः अर्थोन्द्रियान्तःकरणं प्राणानांपूर्वोक्तं
लिङ्गदेहान्तर्गतानामुत्पत्तिमाह पंचभूतस्थेति पंचभूतानांयसत्त्वाशास्तेः प्रत्येकंज्ञानेन्द्रियाणिपंचभवन्ति
३५ । मिलितैस्तुतैःसत्त्वांशैरन्तःकरणं भवतीत्याह मिलितैः तैरिति ३६ वृत्तिभेदस्वरूपमाहयदात्त्विति ।
संकल्पविकल्पकृत्यंपदांतःकरणं करोतितदातदंतःकरणं मनइत्यभिख्यंसनः संज्ञकंभवतीत्यर्थः यदासं
शयहीनं यथास्यात्तथासुनिश्चितंवस्तुतदंतःकरणं प्रवेत्तितदातद्बुद्धिसंज्ञकंभवतीत्यर्थः । ३७ । यदानुसं

सत्त्वांशैःश्रोत्रादीनांसमुद्भवः ३५ ज्ञानेन्द्रियाणाराजेन्द्रप्रत्येकंमिलितैस्तुतैः । अन्तः
करणमेकंस्याद्बुद्धिभेदाच्चतुर्विधं ३६ यदातुसंकल्पविकल्पकृत्यंतदाभवेत्तन्मनइत्य
भिख्यं । स्याद्बुद्धिसंज्ञंयदाप्रवेत्तिसुनिश्चितंसंशयहीनरूपं ३७ अनुसंधानरूपंतच्चि
त्तंचपरिकीर्तितं । अहंकृत्यात्मवृत्त्यातुतदहंकारतांगतं ३८ तेषारजोशैर्जातानिक्रमा
न्कर्मेन्द्रियाणिच । प्रत्येकंमिलितैस्तैस्तुप्राणोभवतिपंचधा ३९ हृदिप्राणोगुदेपानोनाभि
स्थस्तुसमानकः । कण्ठदेशेष्युदानःस्याद्वयानःसर्वशरीरगः ४० ज्ञानेन्द्रियाणिपञ्चैव

धानवृत्तिर्भवतितदांतःकरणस्य चित्तमितिसंज्ञेत्यर्थः अहंकृत्यात्मवृत्त्येतिआत्मशब्दःस्वरूपपरः अहंकृति
स्वरूपवृत्त्यातुतदंतःकरणमहंकारतांगतमहंकारसंज्ञालभतइत्यर्थः ३८ अथकर्मेन्द्रियाणामुत्पत्तिमाहते
षामितितेषापंचभूतानांप्रत्येकरजोशैःकर्मेन्द्रियाणिपंचोत्पद्यन्ते तैर्मिलितैस्तुरजोशैः प्राणापानादि पंच
वृत्त्यात्मकः प्राणोभवतीत्यर्थः ३९ तेषांवायूनां वृत्तिभेदात् तेषांस्थानानिनामानि चाहहृदिप्राणइति ४०

अधुना पूर्वोक्तलिङ्गदेहस्य यावत्स्वरूपमुच्यते ज्ञानेन्द्रियाणीतिधियाचसहितं मनइति मनोबुद्धिरचेत्यर्थः ४१ एतत्सप्तदशावयवकं सूक्ष्मशरीरं ममभवति यत्लिङ्गसंज्ञकंभवति तदित्याह एतत्सूक्ष्ममिति इत्थं देहत्रयस्वरूपमुक्त्वा जीवेश्वरविभागकारणमाह तत्रयाप्रकृतिरितितत्रैका शुद्धसत्त्वाभिधानासामाया द्वितीयामलिनसत्त्वप्रधाना साविद्येति मायाविद्ययोर्भेदः ४२ तत्रयास्वाश्रयंरक्षेन्नावृणुयात्सामायेति निगद्यते ४३ तस्यामिति तस्यां स्वाश्रयाव्यामोहकारिण्यां शुद्धसत्त्वप्रधानायां मायायामीशितुः

पञ्चकर्मेन्द्रियाणिच । प्राणादिपञ्चकंचैवधियाचसहितंमनः ४१ एतत्सूक्ष्मशरीरं स्यान्ममलिङ्गंयदुच्यते । तत्रयाप्रकृतिःप्रोक्तासाराजन्द्विविधास्मृता ४२ सत्त्वात्मिका तुमायास्यादविद्यागुणमिश्रिता । स्वाश्रयंयातुसंरक्षेत्सामायेतिनिगद्यते ४३ तस्यांयत्प्रतिबिम्बंस्याद्विम्बभूतस्यचेशितुः । सईश्वरःसमाख्यातः स्वाश्रयज्ञानवान्परः ४४ सर्वज्ञःसर्वकर्त्ताचसर्वानुग्रहकारकः । अविद्यायांतुयत्किंचित्प्रतिबिम्बंनगाधिप ४५ तदेवजीवसंज्ञंस्यात्सर्वदुःखाश्रयंपुनः । द्वयोरपीहसंप्रोक्तंदेहत्रयमविद्यया ४६ देहत्रया

परमात्मनोयत्प्रतिबिम्बं पतति तत्प्रतिबिम्बमीश्वरः समाख्यातः सचेश्वरः स्वाश्रयंव्यापकं ब्रह्मतज्ज्ञानवान् भवति मायायाः तदाधारब्रह्मणोनावरणात् ४४ किंचितस्यव्यापकत्वात् कुत्रापितज्ज्ञानस्यावरणाभावात्सर्वज्ञोभवति अचित्त्यमायाशक्तिमत्त्वात् सर्वकर्त्ताचसर्वानुग्रहकर्त्ताचभवतीत्यर्थः अविद्यायामिति मलिनसत्त्वप्रधानायामविद्यायांयत्प्रतिबिम्बंतज्जीवसंज्ञंभवतीत्युत्तरेणान्वयः ४५ तज्जीवसंज्ञं मलिन

दे० गी०
२६

सत्वप्रधानाविद्ययातदाश्रयस्यस्वरूपभूतानन्दस्यावरणात्सर्वदुःखाश्रयमसर्वज्ञमव्यापकं च भवतीत्यर्थः द्वयोरपीति द्वयोरपीश्वरजीवयोर्देहत्रयं पूर्वोक्तं भवति ईश्वरस्यावरणाभावेऽपि विक्षेपस्यसत्त्वात् अत्राविद्ययेत्यनेन मायाविद्ययोरुभयोरपिग्रहणं ४६ देहत्रयाभिमानेति उभयोरपि देहत्रयाभिमानान्नामत्रयं भवतीत्यर्थः तत्र जीवस्य नामत्रयं वदति प्राज्ञस्त्विति कारणदेहाभिमानियः सप्राज्ञः सूक्ष्मदेहाभिमानीतुतैजसः ४७ स्थूलदेहीति स्थूलदेहाभिमानीतु विश्वसंज्ञक इत्यर्थः एवमीश्वरोऽपि देहत्र

भिमानाच्चाप्यभून्नामत्रयंपुनः । प्राज्ञस्तु कारणात्मा स्यात्सूक्ष्मदेहीतुतैजसः ४७ स्थूलदेहीतु विश्वारूपस्यैव विधः परिकीर्तितः । एवमीशोऽपि संप्रोक्त ईशसूत्रविराट्पदैः ४८ प्रथमोऽव्यष्टिरूपस्तु समष्ट्यात्मा परैः स्मृतः । सहिसर्वेश्वरः साक्षाज्जीवानुग्रहकाम्यया ४९ करोति विविधं विश्वं नानाभोगाश्रयंपुनः । मच्छक्तिप्रेरितो नित्यं मधिराजन्प्रकल्पितः ५० इति श्रीदेवीभागवते महापुराणे अष्टादशसाहस्र्यां संहितायां सप्तमस्कंधे देवीगीतायां द्वितीयोध्यायः २ ॥

याभिमानादीशसूत्रविराट्पदैः संप्रोक्तः कथित इत्यर्थः ४८ प्रथम इति प्रथमो जीवोऽव्यष्टिरूपोऽव्यष्टिदेहत्रयाभिमानीत्यर्थः पर ईश्वरस्तु समष्टिः समष्टिदेहाभिमानीत्यर्थः ईश्वरस्य महिमानं वर्णयति सहिसर्वेश्वर इति तस्य स्वानुभवानं देन निरंतरं नित्यतृप्तत्वेऽपि केवलं जीवानुग्रहकाम्यया जीवानां मोक्षो भवति तीक्ष्णया नानाविधं विश्वं नानाभोगाश्रयं स्वयतीति करुणासमुद्ग ईश्वर इत्यर्थः ४९ सो

२६

दे० गी०
२७

पीतिहेराजन् सोपीश्वरोमम ब्रह्मरूपिण्याया मायाशक्तिस्तयां प्रेरितएवसर्वकरोति यतःसईश्वरो
मयिब्रह्मरूपिण्यांरज्जुसर्पवदेवकल्पितस्ततोमच्छक्त्याधीनएवेत्यर्थः ॥ ५० ॥

इतिश्रीदेवीभागवततिलकेगौडपाठानुसारिव्याख्यानेसप्तमस्कंधेदेवीगीतायांद्वितीयोध्यायः ॥ २ ॥

षट्पञ्चाशन्महापद्यैरुपवादपुरःसरम् । महाघोरंविश्वरूपंदर्शितंचेतिकथ्यते ॥ इत्थमध्यारोपमुक्त्वापवादमा
ह ॥ मन्मायेति हे पर्वत ययामन्मायाशक्त्याचराचरं जगत्सर्वंकलुप्तंसापिमायामत्तः मत्स्वरूपात्पृथङ्ना
स्तितस्यामपिकल्पितत्वेनमिथ्यात्वान् मिथ्यापदार्थस्य चाधिष्ठानसत्तातिरिक्तसत्ताभावात् तस्मादहमेवा

श्रीदेव्युवाच मन्मायाशक्तिसंकृप्तं जगत्सर्वंचराचरम् । सापिमत्तःपृथक्मायानास्त्येव
परमार्थतः १ व्यवहारदृशासेयं विद्यामायेतिविश्रुता । तत्त्वदृष्ट्यातुनास्त्येवतत्त्वमेवा
स्तिकेवलम् २ साहंसर्वजगत्सृष्ट्वातदंतःप्रविशाम्यहम् । मायाकर्मादिसहितागिरेप्रा

स्मिपरमार्थतो नान्यत्किंचिद्वस्त्वंतरमस्तीत्यर्थः १ ननुसर्वथाद्वैताभावेजगत्कथंभासतेइतिचेत्त्राहव्यव
हारेतिभ्रनाद्यविद्याभ्रान्तानां योव्यवहारस्तद्दृशातद्दृष्ट्यामायाविद्येति विश्रुताभवतितत्त्वदृष्ट्यातुब्रह्मदृ
ष्ट्यातुसानैवास्तिकितुतत्त्वमेवकेवलमस्तीत्यर्थः नहिभ्रान्तदृष्ट्यारज्जुसर्पतत्कारणाज्ज्ञानसत्त्वेपि रज्जुदृ
ष्ट्याकिंचिदपितद्वर्ततइतिभावःतथाचश्रुतिः । ननिरोधोनचोत्पत्तिर्नवद्घोनचसाधकः । नमुमुक्षुर्नवैमुक्तः इ
त्येषापरमार्थतोति । तापनीयेच असत्त्वमरजस्कमतमस्कमनाद्यमितिब्रह्मवणितं २ ननुयदिप्रपंचोमिथ्या
तर्हितदंतः पातिजीवोपिमिथ्योतिवक्तव्यं तथाचजीवस्यमिथ्यात्वेमोक्षदशायां तस्यावस्थानाभावेनस्व

दे० गी०
२८

नाशार्थकदापि जीवोयत्नं न कुर्यादिति मोक्षशास्त्रं व्यर्थमेवेति चेत्तत्राह साहमिति हेगिरेमायाचाविद्याकर्माणि
चतस्राणिना अनादिनानासंस्काराश्चतैः सहिताहमेव कूटस्थब्रह्मरूपा सर्वजगत्प्रथमतः सृष्ट्वा तदंतस्तं
न्मध्ये घटे आकाशवदादर्शं प्रतिबिम्बवत् यद्वाचिदाभासरूपेण प्रविशामि तत्रापि प्राणपुरःसरा प्राणमग्रतः
कृत्वा प्रविशामि ३ तत्किमर्थमिति चेत्तत्राह लोकांतरगतिरित्यद्यहंप्राणपुरःसरं कृत्वा प्राणाभिमानं कृ
त्वा न प्रवेक्ष्यामि तर्हि मम व्यापकत्वात् लोकांतरगमनादिके जननमरणादिव्यवहारश्च कथं स्यान्न हि व्या
पकस्य गमनागमनं देहसंबन्धो देहत्यागश्च संभवति इति हेतुना तत्सिद्ध्यर्थं प्राणपुरःसरं प्रविशामि तस्मि
न् च प्राणे स्वीकृते सति तस्य देहांतरप्रवेशे जन्मतत्यागे मरणंतथैव लोकांतरगतिश्चेति सर्वसिद्ध्यति अयं भा

एणपुरःसरा ३ लोकांतरगतिर्नोचेत्कथं स्यादिति हेतुना । यथा यथा भवंत्येव मायाभेदास्त
था तथा ४ उपाधिभेदाद्भिन्नाहं घटाकाशादयो यथा । उच्चनीचादिवस्तूनि भासन्नुभास्क

वः न केवलं जीवत्वं चिदाभासस्यैव येन पूर्वोक्तं दूषणं भवेत् किंतर्हि अहंकूटस्थरूपिणी तथातः करणंतदाश्र
यभूता विद्याचिदाभासश्चेति चतुष्टयं मिलित्वा जीवत्वं तथा च ज्ञानेनाविद्यांतःकरणं चिदाभासानां नाशेपि
कूटस्थब्रह्मांशस्य मुक्तावशेषान्न जीवस्य मोक्षार्थं ममवृत्तिर्न वामोक्षशास्त्रानर्थक्यामिति ननु तर्हितवैकत्वा
ज्जीवस्याप्येकत्वं स्यादिति चेत्तत्राह यथायथेति यथा व्यापक एक एवाकाशो घटाद्युपाधिभेदेन यथा भिद्य
ते तथा विधानेकत्वस्वीकारेण विद्यानामंतःकरणानां च भेदात्कूटस्थोपि भिद्यत इति जीवबहुत्वेनाप्यु
पपन्नमेवेत्यर्थः तथा च श्रुतिः इंद्रो मायाभिः पुरुरूप ईयते युक्ताह च स्य हरयः शतादशेत्ययं वैहर्या इति ४

दे० गी०
२६

ननुतर्हितवजगदंतः यातित्वेनतवदोषेणदुष्टत्वमपि स्यात्तत्राहउच्चनीचादिवस्तूनीतियथासूर्यः सर्वाण्यु
च्चनीचादिवस्तूनि भासयन्नपि नदुष्यति तथैवाहंकदापिदोषैर्दुष्टानास्मीत्यर्थः ५ ननुसूर्यः साक्षिभूतो
नदुष्यतीतियुक्तं त्वंतुसकलकार्यकर्त्रीति कर्तुर्दोषलोपो भविष्यत्येवेतिचेत्तत्राहमयिबुद्ध्यादीति विमूढा
बुद्ध्यादिनिष्ठकर्तृत्वमविवेकेनमप्यात्मन्यध्यस्यैवात्माकर्तृत्वमिति वदंतिसुबुद्धयो विवेकिनस्तथाचसूर्यवद

रःसदा ५ नदुष्यतितथैवाहंदोषैर्लिप्ताकदापिन । मयिबुद्ध्यादिकर्तृत्वमध्यस्यैवापरेज
नाः ६ वदन्तिचात्माकर्तृत्वमिति विमूढानसुबुद्धयः । अज्ञानभेदतस्तद्वन्मायायाभेदतस्त
था ७ जीवेश्वरविभागश्चकल्पितोमाययैवतु । घटाकाशमहाकाशविभागःकल्पितो
यथा ८ तथैवकल्पितोभेदोजीवात्मपरमात्मनोः । यथाजीवबहुत्वंचमाययैवनचस्व
तः ९ तथेश्वरबहुत्वंच मायायानस्वभावतः । देहेन्द्रियादिसंघातवासनाभेदभेदि
ता १० अविद्याजीवभेदस्यहेतुर्नान्यःप्रकीर्तितः । गुणानांवासनाभेदभेदितायाधरा

हमपि साक्षिण्येव न कर्त्रीतिभावः ६ अज्ञानभेदतइति जीवबहुत्ववदीश्वरमूर्तिबहुत्वमपि मायाभे
दान्मायाकल्पितब्रह्मविष्णवाद्याकारभेदाद्भवतीति जीवेश्वरसिद्धिमुपसंहरति जीवेश्वरांविभागश्चेतिअज्ञा
नभेदाज्जीवसिद्धिर्मायाभेदादीश्वरसिद्धिरित्यर्थः ७ तत्रदृष्टान्तमाहघटाकाशेति ८ ईश्वरबहुत्वंब्र
ह्मविष्णवादिरूपेश्वरबहुत्वमित्यर्थः ९ जीवभेदेहेतुंविशदयति देहेन्द्रियादीति १० हेधराधरपर्वतगुणा

दे० गी०
३०

नां ये वासनाभेदाः सात्त्विकाराजसास्तामसाश्चैतैर्भेदिता या माया सा परभेदस्य ब्रह्मविष्णवादीश्वरभे
दस्य हेतुर्नान्यदित्यर्थः इदं सूतसंहितान्तर्गतसूतगीतायां स्पष्टं व्याख्यातं च तत्र माधवाचार्यैः ११
यत एकमेव चैतन्यं सर्वात्मकं ततोहं सर्वात्मिकास्मीत्याहमधीति अतोऽप्रोतं अथितमित्यर्थः १२

धर ११ मायासापरभेदस्य हेतुर्नान्यः कदाचन । मयि सर्वमिदं प्रोतमोतं च धरणीधर १२
ईश्वरोऽहं च सूत्रात्मा विराडात्माहमस्मि च । ब्रह्माहं विष्णुरुद्रौ च गौरी ब्राह्मी च वैष्णवी १३
सूर्योऽहं तारकश्चाहं तारकेशस्तथास्म्यहम् । पशुपक्षिस्वरूपाहं चाण्डालोऽहं च तस्क
रः १४ व्याधोऽहं क्रूरकर्माहं सत्कर्माहं महाजनः । स्त्रीपुंनपुंसकाकारोऽप्यहमेव न संशयः १५
यच्च किञ्चित्कचिद्वस्तु दृश्यते श्रूयतेऽपि वा । अन्तर्वाहिश्च तत्सर्वं व्याप्याहं सर्वदा स्थि
ता १६ न तदस्ति मया त्यक्तं वस्तु किञ्चिच्चराचरम् । यद्यस्ति चेत्तच्छून्यं स्याद्वन्ध्यापुत्रो
पमं हितत् १७ रज्जुर्यथा सर्पमालाभेदैरेका विभाति हि । तथेवेशादिरूपेण भास्यहं ना
त्र संशयः १८ अधिष्ठानातिरेकेण कल्पितं तन्न भासते । तस्मान्मत्सत्तयैवैतत्सत्ता

ईश्वरः कारणदेहाभिमानी सूत्रात्मा हिरण्यगर्भः विराट् स्थूलदेहाभिमानी १३ । १४
१५ । १६ शून्यं स्यादिति मया सद्रूपया त्यक्तं शून्यमसदेव स्यादित्यर्थः १७ । १८ अधिष्ठानाति
रेकेणेति अधिष्ठानसत्तातिरेकेणेत्यर्थः एतएतत्कल्पितं जगत्तस्मान्मत्सत्तयैव सत्तावद्भवेन्नान्यथेत्य

र्थः १९ समष्ट्यात्मेतिसर्वाभिमानिविराट्स्वरूपं यथावदसीत्यर्थः २० पूजयंतश्चेति सर्वेषां भगवती
विराट्स्वरूपदर्शनोत्सुकत्वात्स्वाभीष्टसंपादने प्रवृत्तस्य हिमालयस्य तद्वचः साधुसाधिवति पूजयंत इ-
त्यर्थः २१ । २२ द्यौर्मस्तकमिति अत्र द्यौःशब्देन सर्वोर्ध्वः सत्यलोको गृह्यते २३ वायुरेवैतस्य प्राणाः

वन्नान्यथा भवेत् १६ हिमालय उवाच ॥ यथावदसि देवेशि समष्ट्यात्मवपुस्त्वित्त्वदम् । त-
थैव द्रष्टुमिच्छामि यदि देविकृपा मयि २० व्यास उवाच ॥ इति तस्य वचः श्रुत्वा सर्वे देवाः
सविष्णवः । न नन्दुर्मुदितात्मानः पूजयंतश्च तद्वचः २१ अथ देवमतं ज्ञात्वा भक्तकामदु-
घाशिवा । अदर्शयन्निजरूपं भक्तकामप्रपूरिणी २२ अपश्यंस्ते महादेव्या विराड्रूपं प-
रात्परम् । द्यौर्मस्तकं भवेद्यस्य चन्द्रसूर्यौ च चक्षुषी २३ दिशः श्रोत्रेव चो वेदाः प्राणा वायुः
प्रकीर्तितः । विश्वं हृदयमित्याहुः पृथ्वी तु जघनं स्मृतम् २४ नभस्तलं नाभिसरो ज्योति-
श्चक्रमुरः स्थलम् । महल्लोकस्तु ग्रीवास्याज्ज नो लोको मुखं स्मृतम् २५ तपो लोको रराटि-
स्तु सत्यलोका दधः स्थितः । इन्द्रादयो वाहवस्तु शब्दः श्रोत्रं महेशितुः २६ नासत्यदस्रौ

विश्वं सर्वात्मकमव्यक्तमित्यर्थस्तदस्य रूपस्य हृदयं २४ नभस्तलं भुवर्लोकः २५ सत्यलोका दधः स्थित-
स्तपो लोको रराटिर्ललाटमित्यर्थः शब्दं श्रोत्रमिति योस्माकं श्रोत्रविषयः शब्दः स तस्य स्वरूपस्य श्रोत्रं
श्रोत्रेन्द्रियं भवतीत्यर्थः पूर्वत्र दिशा श्रोत्रे इत्यत्र तु श्रोत्रशब्देन श्रोत्रेन्द्रियाधारो गृह्यत इति न पुनरुक्तिः २६

दे० गी०
३२

नासत्यदस्रौ अश्विनीकुमारौतावस्यरूपस्यनासे नासापुटेस्तः गंधस्तुघ्राणंप्राणेन्द्रियमित्यर्थः २७ ब्रह्म
स्थानं प्रजापतिचतुर्मुखस्थानं तदस्यभ्रुविजृंभोभ्रुविकाशः आपोजलानितुतालुः रसनेन्द्रियाधारोभव
ति तद्गतोरसस्तुजिह्वाभवति रसनेन्द्रियंभवतीत्यर्थः २८ स्नेहकलाः स्त्रीपुत्रादिस्नेहलेशाः सर्गः सृष्टि

नासेस्तोगन्धोघ्राणंस्मृतोबुधैः । मुखमग्निःसमाख्यातोदिवारात्रीचपक्ष्मणी २७ ब्र
ह्मस्थानंभ्रुविजृंभोप्यापस्तालुःप्रकीर्तितः । रसोजिह्वासमाख्याता यमोदंष्ट्राःप्रकीर्त्ति
ताः २८ दन्ताःस्नेहकलाप्यस्याहासोमायाप्रकीर्त्तिता । सर्गस्त्वयाङ्गमोक्षःस्याद्रीडोर्ध्वो
ष्ठोमहेशितुः २९ लोभःस्यादधरोष्ठःस्याधर्ममार्गस्तुपृष्ठभूः । प्रजापतिश्चमेहूंस्या
द्यःस्रष्टाजगतीतले ३० कुक्षिःसमुद्रागिरयोऽस्थीनिदेव्यामहेशितुः । नद्योनाड्यःस
माख्यातावृक्षाःकेशाःप्रकीर्त्तिताः ३१ कौमारयौवनजरा वयोस्यगतिरुत्तमा । वला
हकास्तुकेशाःस्युःसंध्येतेवाससीविभोः ३२ राजन्श्रीजगदंबायाश्चन्द्रमास्तुमनःस्मृ
तः । विज्ञानशक्तिस्तुहरीरुद्रोन्तःकरणंस्मृतम् ३३ अश्वादिजातयःसर्वाः श्रोणीदे

रेवापांगमोक्षः कटाक्षइत्यर्थः २६ अधर्ममार्गस्तुपृष्ठभागइत्यर्थः ३० महेशितुर्महेश्वर्यादेव्यागिरयः
पर्वताअस्थीनीत्यर्थः ३१ कौमारेति त्रिविधवयोगतिरित्यर्थः ३२ चन्द्रमास्त्विति तुशब्दोमन इत्य
त्रयोज्योहेराजन् जनमेजय श्रीजगदंबायाश्चंद्रोमनोपिस्मृतइत्यर्थः तेनपूर्वोक्तनेत्रमध्ये गणितस्यचंद्रम

सोमनस्त्वमपिबोधितमिति बोध्यं विज्ञानशक्तिर्बुद्धिः साहरिः ३३ अतलादीति अतलादिपातालांता
लोका यथायोग्यं कट्यधोभागतांगताः कटिमारभ्यपादमूलपर्यन्तं व्यवस्थिताइत्यर्थः ३४ तथाचश्रु
तिः अग्निर्मूर्धाचक्षुषीचंद्रसूर्यौ दिशःश्रोत्रेवाग्नित्रताश्चवेदाः वायुः प्राणोहृदयंविश्वमस्यपद्भ्यां पृथिवीद्वौ
ष सर्वभूतांतरात्मेति जिह्वयासर्वजगत्लेलिहानं खादयन्तं ३५ दंष्ट्रासुकटकटारावः कटकटेतिशब्दो
शेस्थिताविभोः । अतलादिमहालोकाः कट्यधोभागतांगताः ३४ एतादृशमहारूपं
ददृशुःसुरपुंगवाः । ज्वालामालासहस्राढ्यंलेलिहानंचजिह्वया ३५ दंष्ट्राकटकटारावं
वमंतंवल्लिमक्षिभिः । नानायुधधरंवीरंब्रह्मक्षत्रौदनंचयत् ३६ सहस्रशीर्षनयनंसहस्र
चरणंतथा । कोटिसूर्यप्रतीकाशंविद्युत्कोटिसमप्रभम् ३७भयंकरंमहाघोरंहृदक्षणोस्त्रा
सकारकम् । ददृशुस्तेसुराःसर्वेहाहाकारंचचक्रिरे ३८ विकम्पमानहृदया मूर्च्छामापु
दुरत्ययाम् । स्मरणंचगतंतेषांजगदम्बेयमित्यपि ३९ अथयेवास्थितावेदाश्चतुर्दि
क्षुमहाविभोः । बोधयामासुरत्युग्रं मूर्च्छांतोमूर्च्छितान्सुरान् ४० अथतेधैर्यमालं
व्यलब्ध्वाचस्मृतिमुत्तमाम् । प्रेमाश्रुपूर्णनयनारुद्धकंठास्तुनिर्जराः ४१ वाष्पगद्गद
यस्यब्रह्मक्षत्रे ओदनोयस्ययस्यब्रह्मक्षत्रंचोभेभवत् ओदनोमृत्युर्यस्योपसेचनमितिश्रुतेः ३६ । ३७
हाहाकारंभयेनभीतत्वाच्चक्रिरेइत्यर्थः ३८ स्मरणंचगतमिति इयंजगदंबास्माकं पालयित्रीतिस्मर
णमपि तेषांगतं नष्टमित्यर्थः ३९ अथ यइतिविभोर्देव्याश्चतुर्दिक्षु ये मूर्त्तिमंतोवेदाः स्थितास्तेमू

दे० गी०
३४

च्छितान् देवान्मूर्च्छातो बोधयामासुर्व्युत्थापयामासुरित्यर्थः ४० । ४१ । ४२ सभयाजाताःस्मइत्यर्थः
४३ स्वस्याप्यज्ञेयइति यावान्यत्परिमाणवान्यश्चयादृशस्तत्रस्वपराक्रमः सतवस्वस्याप्यज्ञेय इति
तादृशोसौतवपराक्रमोस्माकं तदर्वाकजायमानानां कथंसविषयोभवेन्नकथमपीत्यर्थः तथाचश्रुतिः अ
र्वाग्देवाग्रस्यविसर्जने नाथाकोवेदयति आबभूवेतियोस्याध्यक्षः परमेव्योमन्सोअंगवेदयति वान वेदे

यावाचास्तोतुंसमुपचक्रिरे । देवा ऊचुः ॥ अपराधंक्षमस्वांबपाहिदीनांस्त्वद्दुद्भवान् ४२
कोपसंहारदेवेशिसभयारूपदर्शनात् । कातेस्तुतिःप्रकर्तव्यापामरैर्निर्जरैरिह ४३
स्वस्याप्यज्ञेयएवासौ यावान्यश्चस्वविक्रमः । तदर्वाकजायमानानांकथंसविषयोभ
वेत् ४४ नमस्तेभुवनेशानि नमस्तेप्रणवात्मके । सर्ववेदान्तसंसिद्धे नमोर्हीकारमू
र्तये ४५ यस्मादाग्निःसमुत्पन्नो यस्मात्सूर्यश्चचन्द्रमाः । यस्मादोषधयःसर्वास्तस्मै
सर्वात्मनेनमः ४६ यस्माच्चदेवाःसम्भूताः साध्याःपक्षिणएवच । पशवश्चमनुष्या
श्च तस्मैसर्वात्मनेनमः ४७ प्राणापानौब्रीहियवौतपःश्रद्धाऋतंतथा । ब्रह्मचर्यवि
धिश्चैव यस्मात्तस्मै नमोनमः ४८ सप्तप्राणार्चिषोयस्मात्समिधःसप्तएवच । होमाः

ति । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । यस्मात्संभूतो विधिरिति कर्तव्यतारूपस्तस्मै नमइत्यन्वयः ४८ सप्तप्राणा
र्चिषइति प्राणाश्चार्चिषश्चेतिद्वंद्वः सप्तशीर्षयाः प्राणास्तस्मादेवभवन्तीत्यर्थः तेषांचसप्तार्चिषांदीप्तयः
स्वस्वविषयावद्योतनानि तथासप्तसमिधःसप्तविषयाविषयैर्हिप्राणाः समिध्यन्तेसप्तहोमास्तद्विषयविज्ञा

नानियदस्यविज्ञानंततज्जुहोतीति श्रुत्यंतरात् तथा सप्तलोकांइन्द्रियस्थानानि येतेयस्माज्जातास्त
स्मैसर्वात्मनेनमः ४६ । ५० । ५१ । तथाचश्रुतिर्मुडके यस्मादग्निःसमिद्धोयस्यसूर्यः सोमात्पर्जन्यश्चो

सप्ततथालोकास्तस्मैसर्वात्मनेनमः ४६ यस्मात्समुद्रागिरयः सिन्धवःप्रचरन्तिच ।
यस्मादोषधयःसर्वा रसास्तस्मैनमोनमः ५० यस्माद्यज्ञःसमुद्भूतो दीक्षायूपश्चद
क्षिणाः । ऋचोयजूंषिसामानि तस्मैसर्वात्मनेनमः ५१ नमःपुरस्तात्पृष्ठेच नमस्ते
पार्श्वयोर्द्वयोः । अध ऊर्ध्वंचतुर्दिक्षु मातर्भूयोनमोनमः ५२ उपसंहरदेवेशि रूपमे
तदलौकिकम् । तदेवदर्शयास्माकरूपंसुन्दरसुन्दरम् ५३ व्यासउवाच ॥ इतिभीतान्
सुरान्दृष्ट्वा जगदम्बाकृपाणीवा । संहत्यरूपंधोरंतदर्शयामाससुन्दरम् ५४ पाशांकुश
वराभीतिधरंसर्वांगकोमलम् । करुणापूर्वनयनं मन्दस्मितमुखांबुजम् ५५ दृष्ट्वात
त्सुन्दरंरूपं तदाभीतिविवर्जिताः । शांतचित्ताःप्रणेमुस्ते हर्षगद्गदनिस्वनाः ५६ ॥

इतिश्रीदेवीभागवतेमहापुराणेदेवीगीतायांसप्तमस्कंधेत्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ३३ ॥

पथयःप्रजानामित्यादितस्माद्वचः सामयजूंषिदीक्षायज्ञाश्च सर्वेऋतवोदक्षिणाश्चसंवत्सरो यजजाजश्च
लोकाः सोमोयत्रपवतेयत्रसूर्यइति ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ ॥

इतिश्रीदेवीभागवततिलकेगौडपाठानुसारिव्याख्यानेदेवीगीतायांतृतीयोध्यायः ३ ॥

दे० गी०
३६

पंचाशत्पद्यवैर्स्तुवैराग्यकथनोत्तरम् । ज्ञानमेवतुसंपाद्यंमोक्षार्थमिति कथ्यते ॥ दर्शितं विश्वमनायासेनल
ब्धमस्माभिरितिसहजमस्तीति । नमंतव्यमिति देवान्प्रतिभगवतीप्राहक्यूयमिति १ । २ प्रकृतमिति
ब्रह्मविद्योपदेशप्रकरणं हि प्रचलितं पूर्वमध्येदेवैर्विश्वरूपदर्शनार्थं प्रार्थितासती विश्वरूपं दर्शयामास
उपसंहृतेतु विश्वरूपे पुनः प्रकृतं यदुपदेशप्रकरणं तच्छृण्विति हिमालयं प्रतिभगवतीवदतीति बोध्यं

श्रीदेव्युवाच ॥ क्यूयंमन्दभाग्यावै केदंरूपंमहाद्भुतम् । तथापिभक्तवात्सल्यादी
दृशं दर्शितंमया १ नवेदाध्ययनैर्योगैर्नदानैस्तपसेज्यया । रूपंद्रष्टुमिदंशक्यं केवलं
मत्कृपांविना २ प्रकृतंशृणुराजेन्द्र परमात्मात्रजीवताम् । उपाधियोगात्संप्राप्तः कर्तृ
त्वादिकमप्युत ३ क्रियाःकरोतिविविधा धर्माधर्मैकहेतवः । नानायोनीस्ततः प्राप्य
सुखदुःखैश्चपूज्यते ४ पुनस्तत्संस्कृतिवशान्नानाकर्मरतःसदा । नानादेहान्समाप्नो
तिसुखदुःखैश्चयुज्यते ५ घटीयंत्रवदेतस्य नविरामःकदापिहि । अज्ञानमेवमूलंस्या

परमात्मात्रजीवतामिति अमूढोमूढइवव्यवहारवान्नास्तेमायवैयेतिश्रुतेरित्यर्थः ३ वैराग्यार्थमाह क्रियाः
करोति ४ तत्संस्कृतिः सुखदुःखसंस्कारः ५ एतस्येति एतस्यजन्ममरणप्रबंधरूपसंसारस्यविरामःसमाप्तिः
कदापिनास्ति अद्यपर्यन्तमनंतसृष्टिप्रलयेषु जातेष्वपि जीवसंसारस्य विद्यमानत्वात् इत्थंसंसारस्या
नादिकालं प्रवृत्तत्त्वमुपपादितुं नाशोपायप्रदर्शनार्थं तन्निदानमाह अज्ञानमेवेति ततःकामोविद्यातइच्छे

दे० गी०
३७

त्यर्थः इच्छातः क्रिया भवतीत्यर्थः ६ यस्माद्ज्ञानमेवमूलं तस्मादित्याह एतद्विजन्मेति तथाचश्रुतिः यो ह्य
विदित्वात्मानमस्माल्लोकात्प्रैतिसकृपण इति ७ अज्ञाननाशनसाधनमाह विद्यैवेति ८ तज्जन्मज्ञानजं
कर्म नपटीयइत्यर्थः तत्रहेतुमाह विरोधाभावइति नह्यंधकारोंधकारनाशयति तद्वदज्ञानजन्यकर्मणोहि
अज्ञानरूपत्वान्नतेनाज्ञानेनकर्मणाविरोध इत्यर्थः कर्मणाज्ञाननाशे भाशानैवभाव्यतां नैवकर्तव्येत्यर्थः ९

ततः कामः क्रियास्ततः ६ तस्माद्ज्ञाननाशाय यतेतनियतंनरः । एतद्विजन्मसाफल्यं
यद्ज्ञानस्यनाशनम् ७ पुरुषार्थसमाप्तिश्च जीवन्मुक्तदशापिच । अज्ञाननाशनेश
काविद्यैवतुपटीयसी ८ नकर्मतज्जंनोपास्तिर्विरोधाभावतोगिरे । प्रत्युताशाज्ञानना
शे कर्मणानैवभाव्यताम् ९ अनर्थदानिकर्माणि पुनःपुनरुसंतिह । ततोरागस्ततां द्वेष
स्ततो नर्थोमहान् भवेत् १० तस्मात्सर्वप्रयत्नेन ज्ञानसम्पादयेन्नरः । कुर्वन्नेवेहकर्मा
णित्यतःकर्माप्यवश्यकम् ११ ज्ञानादेवहिकैवल्यमतः स्यात्तत्समुच्चयः । सहायतां

कर्मणिदोषंवदति अनर्थदानीति १० अत्रसमुच्चयवादिमतमुत्थापयति कुर्वन्नेवेहेति कुर्वन्नेवेहकर्माणि
जिजीविषेच्छतंसमाः इतिश्रुत्यायावज्जीवं कर्मविहितं ज्ञानादेवहिकैवल्यमित्यादि श्रुत्याज्ञानमपिसंपा
द्यत्वेनोक्तं तत्रयावज्जीवश्रुतेः संकोचेप्रमाणाभावाज्ज्ञानं कर्मवसमुच्चयेतयावज्जीवंपुरुषेणाश्रयणीय
मित्यर्थः ११ नन्वज्ञाननाशेज्ञानस्यैवोपयोगात्कर्मकिंकरिष्यतीतिचेत्तत्राह सहायतामितिज्ञानस्य सहा

दे० गी०

३८

यंभविष्यतिकर्मेत्यर्थः १२ तस्माद्यावज्जीविकर्मज्ञानं चाश्रयणीयमितिमतं केचिदाहुरित्याह इतिकेचिदि
तितत्खंडयतितद्विरोधादिति यदिज्ञानोत्तरं कर्मसुभवेत्तदा ज्ञानकर्मणोः समुच्चयोक्तव्यः सतुनैवसंभ
वति तस्माद्यावज्जीवश्रुतेः संकोचोज्ञानेनसहावस्थानविरोधाद्गले पतितइत्यर्थः ननुकिमतिकर्मणोज्ञा
नेन सहावस्थानं न संभवति तत्राहज्ञानात्पृथुंथीति हृदयस्यग्रंथिरंतःकरणात्मदेहतादात्म्यरूपस्तस्य
ज्ञानेनात्मसाक्षात्कारेणभेदोनाशः स्यात् तस्मिंश्चहृद्ग्रंथौमनुष्योहं ब्राह्मणोहंपरलोकेच्छावानहमित्या
हरूपेसत्येवंकर्मसंभवस्तादृशमधिकारिणमुद्दिश्यैवकर्मविधानात्तस्मात्तयोर्नैकत्रावस्थानंसंभवतीत्यर्थः १३

ब्रजेत्कर्म ज्ञानस्यहितकारिच १२ इतिकेचिद्वदंत्यत्र तद्विरोधान्नसंभवेत् । ज्ञानात्पृथुं
थिभेदःस्यात्पृथुंथौकर्मसंभवः १३ यौगपद्यंनसंभाव्यं विरोधात्तुतस्तयोः । तमः
प्रकाशयोर्यद्वयौगपद्यंनसंभवेत् १४ तस्मात्सर्वाणिकर्माणि वैदिकानिमहामते ।
चित्तशुद्ध्यंतमेवस्युस्तानिकुर्यात्प्रयत्नतः १५ शमोदमस्तितीक्षाच वैराग्यंसत्वसंभ

तदेवदृष्टान्तपुरःसरं स्पष्टयतियौगपद्यमिति ततस्तस्माद्धेतोस्तयोर्ज्ञानिकर्मणोस्तमः प्रकाशयोरिवविरो
धाद्यौगपद्यं न संभवतीति यावज्जीवश्रुतिरज्ञानविषयकैवेतिभावः १४ तर्हिकियत्पर्यंतं वैदिककर्ममर्यादेति
चेत्तत्राह तस्मात्सर्वाणीति यथाज्ञानेनसहविरोधाद्यावज्जीवश्रुतेः संकोचस्तथा ज्ञानांगेनसहायिविरोधा
त्तस्याः श्रुतेर्यावद्वैराग्यादिप्राप्तिपर्यंतमिति संकोचः कर्तव्यस्तथाचचित्तशुद्ध्यंतमेवकर्माणि हेमहाम
ते सिद्धानितानिप्रयत्नातीतियत्नेनश्रद्धादिपुरःसरं चित्तशुद्धिपर्यंतं कुर्यादित्यर्थः १५ तस्यैवमर्यादा

माह शमइतिशमोतरिन्द्रियनिग्रहोदमोवाह्येन्द्रियनिग्रहस्तितिक्षाशीतोष्णादिसहिष्णुत्वं वैराग्यमिहा
मुत्रफलभोगविरागः सत्वसंभवोतःकरणगतसत्वस्यशुद्धिः एतत्सिद्धिपर्यंतमेव कर्माणिनततःपरमि
त्यर्थः १६ तदंतेकर्मत्यागस्तुसंन्यासेनैवकर्तव्योनान्यथेत्याह तदंतेचैवेतिसंन्यस्यसंन्यासाश्रमं गृही
त्वत्यर्थः विधिनासंपादितकर्मणोर्विधिनैवत्यागस्ययुक्तत्वादितिभावः संन्यस्यश्रवणंकुर्यादिति वाक्या
त्संन्यासोत्तरं श्रवणार्थं गुरुमाश्रयेत् आत्मवान् स्वार्थानांतःकरणइत्यर्थः श्रोत्रियमधीतवेदवेदार्थं ब्रह्म
निष्ठं ब्रह्मानुभविनं निर्व्याजयानिष्कपटभक्त्या तथाचश्रुतिः ॥ यस्यदेवेपराभक्तिर्यथादेवे तथागुरौ । तस्यै

वः । तावत्पर्यंतमेवस्युः कर्माणिनततःपरम् १६ तदंतेचैवसंन्यस्य संश्रयेद्गुरुमात्मवा
न् । श्रोत्रियंब्रह्मनिष्ठंच भक्त्यानिर्व्याजयापुनः १७ वेदांतश्रवणंकुर्यान्नित्यमेवमतं
द्रितः । तत्वमस्यादिवाक्यस्य नित्यमर्थंविचारयेत् १८ तत्वमस्यादिवाक्यंतु जीवब्र
ह्मैक्यबोधकम् । ऐक्येज्ञातेनिर्भयस्तु मद्रूपोहिप्रजायते १९ पदार्थावगतिःपूर्वं वाक्या

ते कथिताह्यर्थाः प्रकाशंतेमहात्मनः १७ गुरुमाश्रित्यवेदान्तश्रवणं नित्यमतंद्रितो नामालेस्यादि दोष
शून्यः कुर्यादित्याह वेदान्तश्रवणमिति १८ किंतद्वाक्यविचारेण फलंभवति तत्राह तत्वमस्यादीति
मद्रूपोहीति ब्रह्मविद्ब्रह्मैवभवतीति श्रुतेरित्यर्थः १९ कथंवाक्यंविचारणीयमिति चेत्तत्राह पदार्थावगति
रितिवाक्यार्थज्ञानं प्रतिपदार्थज्ञानस्यकारणत्वात्पूर्वपदार्थं ज्ञात्वावाक्यार्थं विचारयेदित्यर्थः तर्हि कोसा
वत्रपदार्थः तत्राह तत्पदस्येति हेगिरेपर्वततत्वमसीति वाक्यस्थंयत्तत्पदं तस्यार्थोहं सर्वेश्वरीपरिकी

र्तितः तत्पदं भुवनेश्वर्याः षड्गुणैश्वर्यसंपन्नाया ममवाचकमित्यर्थः २० त्वंपदं तु जविवाचकमित्याह
 त्वंपदस्येति उभयोर्जीवेश्वरयोरैक्यमसिपदेनोच्यते इत्याह उभयोरिति २१ ननु जीवेश्वरयोरत्यंत
 विरुद्धधर्मवतोः कथं श्रुत्याभेदः प्रतिपाद्यते इति चेद्भागत्यागलक्षणयेत्याह वाच्यार्थयोरिति वाच्यार्थ
 योः जीवेश्वरयोर्विरुद्धधर्मवत्त्वादित्यर्थः जीवस्यासर्वज्ञत्वपरिच्छिन्नत्वादयो निरुद्धधर्मा ईश्वरस्य
 सर्वज्ञत्वव्यापकत्वादय उरुद्धधर्मास्तथाच विरुद्धधर्मविशिष्टयोरैक्यमभेदो नैव घटेतह इदं सत्यमि
 त्यर्थः तर्हि कथमभेदः प्रतिपाद्यते इति चेत्तत्राह लक्षणात् इति यतो विरुद्धयोरैक्यं न घटते तत्तस्मा

र्थावगतिस्ततः । तत्पदस्य च वाच्यार्थो गिरेहं परिकीर्तितः २० त्वंपदस्य च वाच्यार्थो
 जीव एव न संशयः । उभयोरैक्यमसिना पदेन प्रोच्यते बुधैः २१ वाच्यार्थयोर्विरुद्धत्वा
 दैक्यं नैव घटेतह । लक्षणात् प्रकर्तव्या तत्त्वमोः श्रुतिसंस्थयोः २२ चिन्मात्रंतयोर्ल
 क्ष्यं तयोरैक्यस्य संभवः । तयोरैक्यं तथा ज्ञात्वा स्वाभेदेनाद्वयोर्भवेत् २३ देवदत्तः स

च्छ्रुतिस्थयोस्तत्त्वमोस्तत्त्वंपदयोर्लक्षणाकर्तव्येत्यर्थः २२ ननु कस्मिन्नर्थे लक्षणाकर्तव्यात्तत्राह चिन्मा
 त्रं त्विति सर्वज्ञत्वादिविशिष्टं ब्रह्मचैतन्यमीश्वरः सर्वज्ञत्वादिविशिष्टं ब्रह्मचैतन्यं जीवस्तत्रधर्मद्वयं
 विहाय चिन्मात्रमेव भागत्यागलक्षणया ग्राह्यं तस्मिन्गृहीते तयोर्लक्ष्यार्थयोरैक्यस्य संभवोस्तीत्यर्थः
 ननु तादृशा भेदज्ञानेन किं भविष्यति तत्राह तयोरिति स्वाभेदेन तयोरैक्यं ज्ञात्वा द्वयोर्भवेद्विदं महाफलम
 स्तीति भावः २३ ननु लोके कत्यागलक्षणा दृष्टेति चेत्तत्राह देवदत्तः स एवेति सोयं देवदत्त इत्यत्र तत्काल

दे० गी०
४१

विशिष्टदेवदत्तस्यैतत्कालविशिष्टदेवदत्तस्यभेदेपि तत्कालवैशिष्ट्यं तत्कालवैशिष्ट्यरूपधर्मद्वय
त्यागेनाविरुद्धां व्यक्तिभागत्यागलक्षणया गृहीत्वाऽभेदप्रत्यभिज्ञाक्रियते इतितत्र लक्षणास्मृतादृष्टे
त्यर्थः अनेनानुभवेनस्थूलादिदेहत्रयरहितो भवति इत्याह स्थूलादीति २४ देहत्रयं स्पष्टयति पञ्चोक्त
तेति २५ मिथ्यात्वे हेतुर्मायामयत्वत इति २६ । २७ अंतःकरणेषु खदुःखादेरवबोधक इत्युक्तम् २८

एवायमिति वल्लक्षणास्मृता । स्थूलादिदेहरहितो ब्रह्मसंपद्यते नरः २४ पञ्चीकृतम
होभूतसंभूतः स्थूलदेहकः । भोगालयोजराव्याधिसंयुतः सर्वकर्मणाम् २५ मिथ्याभू
तोयमाभाति स्फुटं मायामयत्वतः । सोयं स्थूलउपाधिः स्यादात्मनो मेनगेश्वर २६
ज्ञानकर्मेन्द्रिययुतं प्राणपञ्चकसंयुतम् । मनोबुद्धियुतं चैतत्सूक्ष्मं तत्कवयोविदुः २७
अपञ्चीकृतभूतोत्थः सूक्ष्मदेहोयमात्मनः । द्वितीयोयमुपाधिः स्यात्सुखादेरवबोध
कः २८ उपाधिविलये जाते केवलात्मावशिष्यते । देहत्रये पञ्चकोशा अन्तःस्थाः स
न्ति सर्वदा २९ पञ्चकोशपरित्यागे ब्रह्मपुच्छं हिलभ्यते । नेतिनेतीत्यादिवाक्यैर्मम
रूपं यदुच्यते ३० न जायते धियतेयं कदाचिन्नायं भूत्वा न बभूव कश्चित् । अजो नित्यः

देहत्रयेति स्थूलसूक्ष्मकारणदेहत्रयमध्ये एव पञ्चकोशा अन्नमयप्राणमयमनोमयविज्ञानमयानन्द
मयाख्या अंतर्भूताः संज्ञीत्यर्थः २६ ततश्च देहत्रयत्यागेन पञ्चकोशत्यागे सति ब्रह्मपुच्छं प्रतिष्ठेति
श्रुत्युक्तं वस्तुलभ्यत इत्यर्थः तदेव ब्रह्म नेतिनेतीत्यादिवाक्यैः सर्वनिषेधावधित्वेनोच्यते इत्यर्थः ३० इदं

दे० गी०
४२

ब्रह्मरूपं तन्नजायते नोत्पद्यतेनवाध्रियतेतथायमात्माभूत्वानवभूवर्कितुः अनुत्पन्नो निरंतरं बभूवैवेत्यर्थः
तत्रहेतुरजो नित्यइत्यादि विकारत्रयनिषेधेन षड्भावविकारा अपि नेत्याह तावेदिताव्याः ३१ । ३२ अणो
रणीति अणोप्यणुतरः महतोव्योमादेरपिमहत्तरः गुहायांबुद्धौनिहितः स्थापितस्तत्रानुभवात् तस्यास्या
त्मनोमहिमानंतं धातुः प्रसादाच्चित्तप्रसादादक्रतुः संकल्पविकल्परहितः पश्यति ततो वीतशोकोभव
तीत्यर्थः ३३ अथकठवल्ल्युत्तररूपकल्पनामाह आत्मानमिति रथिनंरथस्वामिनमात्मानं विद्धि श

शाश्वतोयंपुराणोनहन्यतेहन्यमानेशरीरे ३१ हन्ताचेन्मन्यतेहन्तुर्हतश्चेन्मन्यते
हतम् । उभौतौनविजानीतो नायंहन्तिनहन्यते ३२ अपोरणीयान्महतो महीयाना
त्मास्यजन्तोर्निहितोगुहायाम् । तमक्रतुःपश्यतिवीतशोकोधातुःप्रसादान्महिमानम
श्च ३३ आत्मानंरथिनंविद्धि शरीरंरथमेवतु । बुद्धितुसारथिविद्धि मनःप्रग्रहमेवच
३४ इन्द्रियाणिहयानाहुर्विषयांस्तेषुगोचरान् । आत्मेन्द्रियमनोयुक्तं भोक्तेत्याहुर्म
नीषिणः ३५ यस्त्वविद्वान्पुमान्भवत्यमनस्कःसदाशुचिः । नतत्पदमवाप्नोति सं

ररिमेवरथं विद्धि मनःप्रग्रहमश्वाकर्षणरज्जुभूतं विद्धि ३४ इन्द्रियाण्येवहयास्तस्मिन् रथेविद्वांस्र्नाहुः
गोचरान्गन्तव्यमार्गान् विषयानाहुर्विषयेष्वेवनिरन्तरमस्य गमनात्तरथिनः पूर्वोक्तस्य विशिष्टं रूपमाह
आत्मेन्द्रियेति आत्माचिदाभासः इन्द्रियाणिमनश्चेत्येतत्त्रितयविशिष्टं कूटस्थमितिशेषोर्थात् तंतादृशं
कूटस्थंभोक्तेत्याहुर्भोक्त्तारंरथिनमाहुरित्यर्थः इतिशब्देनकर्मत्वस्याभिधानाद्द्वितीयाभावः ३५ एवंसति

दे० गी०
४३

यस्तुपुरुषोविद्वान् विवेकीममनसुकोऽस्वाधीनमनाश्चभवति सदाऽशुचिश्चसत्कर्मरहित इत्यर्थः संपुरु
षोनतत्पदंपरमात्मपदं प्राप्नोति किंतर्हि संसारंचाधिगच्छति संसारंप्रत्येवगच्छतीत्यर्थः ३६ यस्तुतद्विपरी
तोभवतितत्राहयस्त्विति यस्माद्भूयोनजायते तत्पदमित्यर्थः ३७ किंतत्पदमित्याह विज्ञानसारथिरिति
मदीयं यत्परमंपदंपद्यतेज्ञातिभिः प्राप्यतेयन्मदीयं परमंरूपंसञ्चिदानंदः वद्यतत्परमंपदमित्यर्थः ३८ उप
संहरतिइत्थमितिश्रुत्यावेदान्तश्रवणेनमत्याश्रुतस्यमननेनानिश्चित्य संशयविपर्यासरहितंपरोक्षतोज्ञात्वा

सारंचाधिगच्छति ३६ यस्तुतद्ज्ञानवान्भवति समनस्कःसदाशुचिः । सतुतत्पदमा
प्नोति यस्माद्भूयोनजायते ३७ विज्ञानसारथिर्यस्तु मनःप्रग्रहवाह्नरः । सोध्वनःपार
माप्नोति मदीयंयत्परंपदम् ३८ इत्थंश्रुत्याचमत्याच निश्चित्यात्मानमात्मना । भावये
न्मामात्मरूपां निदिध्यासनतोपिच ३९ योगवृत्तेःपुरास्वस्मिन् भावयेदक्षरत्रयम् ।
देवीप्रणवसंज्ञस्य ध्यानार्थमंत्रवाच्ययोः ४० हकारःस्थूलदेहःस्याद्रकारःसूक्ष्मदेह

साक्षात्कारार्थमात्मनांतःकरणेनात्मरूपांमां निदिध्यासनतएकाग्रचित्तवृत्त्याभावयेदित्यन्वयः ३६ इत्थं
निदिध्यासनाभ्यासेन यदासमाधियोग्यताचित्तस्यभवति तदासमाधेःपूर्वमित्थंध्यानंरुत्वा समाधिकुर्या
दित्याह योगवृत्तेरितिसमाधिवृत्तेः पुरापूर्वस्वस्मिन्स्वशरीरेदेवीप्रणवसंज्ञस्य मायाबीजमंत्रस्याक्षरत्रयंव
द्यमाणंभावयेत् मंत्रवाच्ययोः मायाबीजमंत्रार्थयोः समष्टिव्यष्ट्योर्ध्यानार्थमित्यर्थः ४० तदेवाक्षरत्रयं
तद्देवताभावनास्थानानिचाह ईकारइतिकारणात्माकारणदेहरूपईकार इत्यर्थः ह्रींकारोहंतुरीयकं अहं

दे० गी०
४४

तुरीयकं तर्हीकारवाच्यमेवेत्यर्थ इतिदेवीवाक्यमेतत् तुरीयस्यवाचको हींकारइतियावत् ४१ यथाव्यष्टि
देहेऽक्षरत्रयभावनाकृता तथैवसमष्टिदेहेपिकर्तव्येत्याह एवं समष्टीतिअक्षरत्रयभावनाकृत्वा समष्टि
व्यष्ट्योः पिंडब्रह्मांडयोरेकत्वन्यायेनैकत्वंभावयेदित्याहसमष्टिव्यष्ट्योरिति ४२ इत्थंप्रथमतोभावनाकृत्वा
ततोदेवीध्यायेदित्याहसमाधीति ४३ समाधिसामग्रीमाह प्राणापानाविति समौकृत्वाप्राणथामाभ्यासेने

कः । ईकारःकारणात्मासौ हींकारोहंतुरीयकम् ४१ एवंसमष्टिदेहेपि ज्ञात्वाबीजंत्रयंक
मात् । समष्टिव्यष्ट्योरेकत्वं भावयेन्मतिमान्नरः ४२ समाधिकालात्पूर्वतु भावयित्वैव
माहृतः । ततोध्यायेन्निलीनाक्षो देवीमांजगदीश्वरीम् ४३ प्राणापानौसमौकृत्वा नासा
भ्यंतरचारिणो । निवृत्तिविषयाकांक्षो वीतदोषोविमत्सरः ४४ भक्त्यानिर्व्याजयायु
क्तो गुहायांनिःस्वनेस्थले । हकारंविश्वमात्मानं रकारेप्रविलापयेत् ४५ रकारंतेज
संदेवमीकारेप्रविलापयेत् । ईकारंप्राज्ञमात्मानं हींकारेप्रविलापयेत् ४६ वाच्यवाच

त्यर्थः ४४ विलापनप्रकारमाह हकारंविश्वमिति विश्वं वैश्वानरात्मकमित्यर्थः विश्वशब्दस्य वैश्वा
नरोपलक्षणत्वात् ४५ एवमुत्तरत्रापिरकारेइति रकारवाच्येसूक्ष्मदेहे हकारवाच्यं स्थूलदेहं विलापये
दित्यर्थः ईकारेतद्वाच्ये कारणदेहेसूक्ष्मदेहंविलापयेदित्यर्थः हींकारेहींकारवाच्ये ब्रह्मणिईंकारवाच्यंकार
णदेहं विलापयेदित्यर्थः ४६ तच्छिखांतरे चैतन्याख्यदीपशिखान्तरेइत्यर्थः तथाचश्रुतिःतस्याःशिखाया

दे० गी०
४५

मध्येपरमात्माव्यवस्थितइति ४७ एवंध्यानेनसाक्षात्कारोभवति तेनचमद्रूपएवभवतीत्याह इतिध्याने
नेति ४८ दृष्ट्वानाशकोभवेदित्यन्वयः विस्तरस्तुमल्लतदेवीगीताबृहट्टीकायांद्रष्टव्यः ४९ ॥

इतिश्रीदेवीभागवतेतिलकेगौडपाठानुसारिव्याख्यानेसप्तमस्कंधेदेवीगीतायांचतुस्त्रिंशोऽध्यायः ३४ ॥

अर्द्धाधिकद्विपञ्चाशत्श्लोकानामत्रसादरस्मायोगस्यमंत्रसिद्धेश्चसाधनंसम्पगुच्यते॥पूर्वाध्यायांतियोग

कताहीनं द्वैतभावविवर्जितम् । अखण्डसच्चिदानंदं भावयेत्तच्छिखांतरे ४७ इति

ध्यानेनमाराजन् साक्षात्कृत्यनरोत्तमः । मद्रूपएवभवति द्वयोरप्येकतायतः ४८ यो

गयुक्त्यानयादृष्ट्वामामात्मानंपरात्परम् । अज्ञानस्यसकार्यस्यतत्क्षणेनाशकोभवेत् ४९

इतिश्रीदेवीभागवतेमहापुराणसप्तमस्कंधेदेवीगीतायांचतुस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३४ ॥

हिमालयउवाच योगंवदमहेशानिसांगंसंवित्प्रदायकम् । कृतेनयेनयोग्योहंभवेयंतस्व

दर्शने १ श्रीदेव्युवाच नयोगोनभसःपृष्ठे नभूमौनरसातले । ऐक्यंजीवात्मनोराहु

र्योगंयोगविशारदा २ तत्प्रत्यूहाःसमाख्याता योगविघ्नकरानग । कामक्रोधौलोभमो

युक्त्यानयादृष्ट्वामामात्मानं परात्परमिति वाक्येनात्मदर्शने योगस्यसाधनत्वमुक्तं तत्रकीदृशोयोगइति

पृच्छतियोगंवदेतिसंवित्प्रदायकं ब्रह्माकारसंवित्साधनमित्यर्थः १ ऐक्यमिति जीवात्मनोरैक्यमभेदवि

षयकवृत्तिर्यासायोगशब्देनोच्यतइत्यर्थः २ तत्प्रत्यूहाः तस्याःवृत्तेः शत्रवः केतेषट् तदाह कामक्रोधाविति

एतेपदार्थाः प्रसिद्धाएव ३ योगांगैरितियोगांगैर्मनियमादिभिर्वक्ष्यमाणैः प्रथमतस्तच्छत्रूनभित्वांनाश
यित्वानंतरयोगिनोयोगंतां वृत्तिंप्राप्नुयुरित्यर्थः ४ योगांगान्याहयमंमितिअष्टस्वंगेषु प्रथमांगस्ययमस्यस्व
रूपमाह अहिंसेति अहिंसापरपीडनाभावः सत्यंसत्यभाषणमस्तेयंचौर्यमात्रस्याभावः ब्रह्मचर्यदर्शनंस्पर्श
नंकेलिः कीर्तनंगुह्यभाषणं संकल्पोध्यवसायश्च क्रियानिर्वृत्तिरेवचेत्यष्टविधमैथुनत्यागः दयाभूतेषुकुरुणा
आर्जवंऋजुतासर्वापेक्षयास्वस्याल्पत्वज्ञानंक्षमापमानादिसहनशीलत्वं पृथ्वीवत्धृतिः सर्वस्वनाशेपि

हौ मदमात्सर्यसंज्ञकौ ३ योगांगैरेवभित्वातान् योगिनोयोगमाप्नुयुः । यमंनियममा
सनप्राणायामौततःपरम् ४ प्रत्याहारंधारणाख्यं ध्यानंसार्धसमाधिना । अष्टांगान्या
हुरेतानि योगिनांयोगसाधने ५ अहिंसासत्यमस्तेयं ब्रह्मचर्यंदयार्जवम् । क्षमाधृति
मिताहारः शौचंचेतियमादश ६ तपःसंतोषआस्तिक्यं दानंदेवस्यपूजनम् । सिद्धांत

धीरतामिताहारो द्वौभागौपूरवेदन्नैस्तोयेनैकंप्रपूरयेत् मारुतस्यप्रचारार्थंचतुर्थमवशेषयोदितिरीत्याल्पाहारः
शौचंचाह्याभ्यंतरशुद्धिः इतिदशसंख्यायमाइत्यर्थः ५ । ६ नियमस्वरूपमाह तपइति तपोविध्युक्तानुष्ठानंन
कृच्छ्रादितस्य शरीरकेशकारित्वेनयोगोपकारित्वाभावात् संतोषोनामप्रारब्धेन यदुपस्थापितंतेनैवचेतस
स्तृप्तिः आस्तिक्यंवेददेवद्विजगुरुविश्वासः दानंयथाशक्तिसत्पात्रेद्रव्यत्यागः देवस्यपरमेश्वरस्यपूजनं
सिद्धान्तश्रवणंवेदान्तश्रवणंहृत्लिङ्गामतिः सत्कर्मसञ्ज्ञास्त्रविषयेज्ञानं जपोगायत्रीप्रणवंभुवनेश्वरीमंत्रं

दे० गी०
४७

प्रभृतिमंत्राणां हुतं नित्यहोमादि ७ आसनान्याह पद्मासनमिति ते व्युत्क्रमादिति पृष्ठदेशाद्द्वस्तद्वयं परिव
र्त्यानीयदक्षिणहस्तेन दक्षपादांगुष्ठं वामहस्तेन वामांगुष्ठं बध्नीयादित्यर्थः ८ । ९ । १० । ११ सीवन्याः इति

श्रवणं चैव हीमतिश्च जप्रो हुतम् ७ दशैते नियमाः प्रोक्ता मया पर्वतनायक । पद्मासनं
स्वस्तिकं च भद्रं वज्रासनं तथा ८ वीरासनमिति प्रोक्तं क्रमादासनपंचकम् । ऊर्वोरुपरि
विन्यस्य सम्यक्पादतलेशुभे ९ अंगुष्ठौ च निवधीयाद्दस्ताभ्यां व्युत्क्रमात्ततः । पद्मा
सनमिति प्रोक्तं योगिनां हृदयंगमम् १० जानूर्वोरन्तरे सम्यक् कृत्वा पादतलेशुभे ।
ऋजुकायो विशेष्योगी स्वस्तिकं तत्प्रचक्षते ११ सीवन्याः पादयोर्न्यस्य गुल्फयुग्मसु
निश्चितम् । वृषणाधः पादपाष्णीं पाणिभ्यां परिवन्धयेत् १२ भद्रासनमिति प्रोक्तं यो
गिभिः परिपूजितम् । ऊर्वोः पादौ क्रमात्न्यस्य जान्वोः प्रत्यङ्मुखं गुली १३ करौ विद
ध्यादाख्यातं वज्रासनमनुत्तमम् । एकम्पादमधः कृत्वा विन्यस्योरुन्तथोत्तरे १४
ऋजुकायो विशेष्योगी वीरासनमितीरितम् । इडया कर्षयेद्वायुं बाह्यं षोडशमात्रया १५
धारयेत्पूरितं योगी चतुःषष्ट्या तु मात्रया । सुषुम्णामध्यगं सम्यक् द्वात्रिंशन्मात्रया श

सीवनी अंडाधस्था शिरागुल्फौ वृषणाधः स्थितौ यौ पादयोः पार्श्विणभागौ हस्ताभ्यां बंधयेत् १२ । १३ । १४ । १५
इडया वामनासापुटेन षोडशमात्रया षोडशप्रणवोच्चारणेन बाह्यं वायुमाकर्षयेत् यद्यपि मात्रात्रययोगशास्त्रोक्ता

दे० गी०
४८

पारिभाषिकी युक्ता तथापितस्याअपिवायुपरिच्छेदेऽवतात्पर्याद्येन वायुपरिच्छेदो भवति तद्ग्राह्यमित्यत्र
तात्पर्यात् धारयेत् चतुःषष्टिसंख्यप्रणवोच्चारणपर्यंतं कुम्भकंकुर्यादित्यर्थः पुनः द्वात्रिंशत्प्रणवोच्चारणेन
दक्षिणनासापुटेन विरेचयेदित्यर्थः १६ । १७ भूयोभूयः पुनःपुनः तस्याइडापिंगलादेःपिंगलेडादेः पुन
रिडापिंगलादेः पुनः पिंगलेडादेः क्रमात्वाह्यं वायुमेवंसमाचरेत् गृह्णीयात् त्यजेदित्यर्थः मात्राणांप्रण
वसंख्यानामप्युत्तरं वृद्धिः कर्तव्या तथाप्राणायामानामपि प्रथमतोद्वादशतदुत्तरं कतिचित्कालानंतरं षो

नैः १६ नाड्यापिंगलयांचैव रेचयेद्योगवित्तमः । प्राणायाममिमंप्राहुर्योगशास्त्रवि
शारदाः १७ भूयोभूयः क्रमात्तस्य वाह्यमेवंसमाचरेत् । मात्रावृद्धिक्रमेणैव सम्यक्
द्वादशषोडश १८ जपध्यानादिभिः सार्द्धं सगर्भतंविदुर्बुधाः । तदपेतंविगर्भं च प्राणा
यामपरेविदुः १९ क्रमादभ्यस्यतःपुंसो देहेस्वेदोद्गमोऽधमः । मध्यमःकम्पसंयुक्तो भू
मित्यागःपरोमतः २० उत्तमस्यगुणावाप्तिर्यावच्छीलनमिष्यते । इन्द्रियाणांविचर

दशेत्येवंक्रमेणवृद्धिः कर्तव्येत्यर्थः १८ सगर्भंविगर्भभेदेन प्राणायामस्यद्वैविध्यमाह जपध्यानादिभिरिति
स्वेष्टमंत्रजपध्यानसहितः प्राणायामः सगर्भस्तदपेतस्तद्रहितो विगर्भइत्यर्थः १९ कनिष्ठमध्यमोत्त
मभेदेन प्राणायामलक्षणमाह क्रमादभ्यस्यत इतिप्राणायामेप्रथमतः स्वेदोद्गमोभवतिसौधमः प्राणायाम
मः कंपसंयुक्तोमध्यमः भूमित्यागोभवति यस्मिन्प्राणायामः सउत्तमः भूमित्यक्त्वासनमुपर्येवातिष्ठतिय
दातदासभूमित्यागः इतिसंप्रदायःतदुक्तं भूमित्यागंतनोस्तनोतिपरइति २० उत्तमप्राणायामसिद्धिपर्यंतं

प्राणायामे कृते सतिफलमाह उत्तमस्येति गुणावाप्तिः वपुः प्रकाशोज्वलनस्यदीप्तिः रक्षाशताधैव
तनोर्लिप्तुत्वमित्यादि गुणानामवाप्तिर्भवति यावत्पर्यन्तं शीलनमभ्यासइष्यते तावत्पर्यन्तमुत्तरोत्तरं
गुणवृद्धिरेवभवतीत्यर्थः प्रत्याहारमाह इन्द्रियाणामिति विषयेषुविवरतामिन्द्रियाणातेभ्यो निरर्गलं
निर्विघ्नं यदाहरणं सप्रत्याहारः २१ धारणामाह अंगुष्ठमिति २२ । २३ धारणामिति अंगुष्ठाद्यवयवेषु
यत्प्राणवायोर्धारणनिरोधः साधारणेत्यर्थः एतादृशोवायुः स्वाधीनोपेक्षितइतिभावः ध्यानमाह स

तां विषयेषुनिरर्गलम् २१ बलादाहरणंतेभ्यः प्रत्याहारोभिधीयते । अंगुष्ठगुल्फजानू
रू मलाधारलिंगनाभिषु २२ हृद्वाकएठदेशेषु लविकायांततो नसि । भ्रूमध्यमस्त
केमूर्ध्निद्वादशतैयथाविधि २३ धारणंप्राणमरुतो धारणेतिनिगद्यते । समाहितेनम
नसा चैतन्यान्तरवर्तिना २४ आत्मन्यभीष्टदेवानां ध्यानंध्यानमिहोच्यते । समत्व
भावनानित्यं जीवात्मपरमात्मनोः २५ समाधिमाहुर्मुनयः प्रोक्तमष्टांगलक्षणम् । इदा

मार्हातिअंतःकरणंचैतन्यांतवर्तिध्यानेनकृत्वा तस्मिन्नात्मनि अभीष्टदेवानांयत्ध्यानंतत्ध्यानशब्देनोच्यते
इत्यर्थः २४ समत्वभावनाद्वयोरैक्यभावनासंप्रज्ञातसमाधिर्नैव भवतीति समत्वभावनाशब्देन संप्र
ज्ञातसमाधिरुच्यते अतएवयोगसूत्रे तद्भाष्येच संप्रज्ञातसमाधेरेवाष्टसुयोगांगेषुग्रहणं निर्विकल्पकस
माधिस्त्वंगीभवतीत्युक्तं २५ इत्यमष्टांगयोगमभिधायाधुना शरीरेनाडीस्थानानि आधारचक्रस्वरूपा
गित्ध्यानफलानि चोपदिशति इदानींकथयेतेहमिति मत्रयोगंसंज्ञाणां शारदातिलकोक्तछिन्नादिदो

दे० गी०
५०

षट्पटानां मंत्राणां सिद्धिप्रदयोगमित्यर्थः २६ विश्वंशरीरमिति पिंडब्रह्मांडयोरेकत्वाच्छरीरमिदं विश्व
मेव भवति ब्रह्मांडमेव भवति तदपि पंचभूतात्मकं चन्द्रसूर्याग्निभिर्युक्तं जीवब्रह्मैक्यरूपकं यथा भवति
तथेदमप्यस्तीत्याह पंचभूतेति २७ तदर्थेन कोट्यर्थेन साधे त्रिकोटय इत्यर्थः २८ प्रधानासुषुम्णानाडी
मैरुदंडे पृष्ठस्थवंशे स्थिता मूलाधारमारभ्य पृष्ठमवंशमार्गेण ब्रह्मरंध्रपर्यंतं गतेत्यर्थः तस्यावामे इडादक्षिणे

नाकथयेतेहं मन्त्रयोगमनुत्तमम् २६ विश्वंशरीरमित्युक्तं पञ्चभूतात्मकं नगं । चन्द्र
सूर्याग्नि तेजोभिर्जीवब्रह्मैक्यरूपकम् २७ तिस्रः कोट्यस्तदर्थेन शरीरेनाडयो मताः ।
तासु मुख्यादश प्रोक्तास्ताभ्यस्तिस्त्रो व्यवस्थिताः २८ प्रधानामेरुदण्डे च चन्द्रसूर्या
ग्निरूपिणी । इडावामे स्थितानाडी शुभ्रा तु चन्द्ररूपिणी २९ शक्तिरूपा तु सानाडी
साक्षादमृतविग्रहा । दक्षिणे वापिंगलाख्या पुरुषासूर्यविग्रहा ३० सर्वतेजोमयी सा तु
सुषुम्णा ब्रह्मरूपिणी । तस्यामध्ये विचित्राख्ये इच्छाज्ञानं क्रियात्मकम् ३१ मध्ये स्वयं
भूलिंगं तु कोटिसूर्यसमप्रभम् । तदूर्ध्वमायाबीजन्तु हरात्मा विन्दुनादकम् ३२ तदूर्ध्वं

पिंगला अस्तीत्याह इडावामेति इडावामेति २९ शक्तिरूपा प्रकृतिरूपा ३० तस्यामध्ये सुषुम्णायामध्ये
विचित्राख्ये चित्राख्येनाड्यामित्यर्थः सुषुम्णा मूलदेशे चित्रानाड्यस्तीति तस्यामध्ये तु चित्राख्या नाडी
सूक्ष्मा तु वर्तत इति वचनेन तत्रान्तरे उक्तं ३१ मध्ये इति चित्रानाडी मध्ये इत्यर्थः हरात्मा विन्दुनादकं आ
त्मानामायाहकाररेफईकारविन्दुनादात्मकमित्यर्थः ३२ शिखाकारा दीपशिखाकारा हेमरूपाभं पीतव

दे० गी०
५१

र्णैवादिसान्तचतुर्दलं चतुर्दलेषु वशषसङ्गति चत्वारोवर्णा भवंतीत्यर्थः ३३ । ३४ वादिसान्तेति वकारादिस
कारान्तषड्वर्णैर्युक्तमित्यर्थः ३५ स्वशब्देन परंलिंगं स्वस्याधिष्ठानं यतस्तस्मात्स्वाधिष्ठानमित्युच्यते इ

तुशिखाकारा कुण्डलीरक्तविग्रहा । देव्यात्मिका तु सा प्रोक्ता मदभिन्नानगाधिप ३३ त
द्वाह्ये हेमरूपा भं वादिसान्तचतुर्दलम् । द्रुतहेमसमप्रख्यं पद्मे तत्र विचिन्तयेत् ३४
तदूर्ध्वे त्वलनप्रख्यं षड्दलं हीरकप्रभम् । वादिसान्तषड्णैः स्वाधिष्ठानमनुत्तमम् ३५
मूलमाधारषड्कोणां मूलाधारंततो विदुः । स्वशब्देन परंलिंगं स्वाधिष्ठानंततो विदुः
३६ तदूर्ध्वेनाभिदेशे तु मणिपूरं महाप्रभम् । मेघाभं विद्युदाभं च बहुतेजोमयंततः ३७
मणिवद्भिन्नंतत्पद्मं मणिपद्मंतथोच्यते । दशभिश्च दलैर्युक्तं डादिफान्ताक्षरान्वितम् ३८
विष्णुनाधिष्ठितं पद्मं विष्णवा लोकनकारणम् । तदूर्ध्वेनाहतं पद्ममुद्यदादित्यसन्निभ
म् ३९ कादिठान्तदलैरर्कपत्रैश्च समधिष्ठितम् । तन्मध्ये बाणलिंगं तु सूर्यायुतसमप्रभ
म् ४० शब्दब्रह्ममयं शब्दानाहतं तत्र दृश्यते । अनाहताख्यंतत्पद्मं मुनिभिः परिकी

त्यर्थः ३६ । ३७ डादिफान्ताक्षरैर्युक्तमित्यर्थः ३८ । ३९ अर्कपत्रेण द्वादशपत्रेण युक्तं ककारादिठकारान्ता
निद्वादशाक्षराणि दलेषु ज्ञेयानि ४० शब्दानाहतं अनाहतो ताडनं विना पित्रायमानः शब्दः सोनाहतः शब्दो

दे० गी०
५२

यस्मिन्स्तच्छब्दानाहतं वाहितान्यादित्वात्साधुः ४१ पुरुषाधिष्ठितं रुद्राधिष्ठितं इत्यर्थः ४२ स्वरैः षोडश
भिरिति षोडशपत्रेषु षोडशस्वरा इत्यर्थः जीवस्य हंसस्य परमात्मनो वलोकनाज्जीवं यस्माद्विशुद्धं तनुते ततो
विशुद्धमित्यन्वयः तत्रानाहतं चक्रं वृद्धये विशुद्धिचक्रं कंठे आज्ञाचक्रं भ्रूमध्ये इति तु ग्रंथांतरादवसेयं अनाहतः
शब्दो मध्यमावाणिरूपो ज्ञेयः ४३ तदूर्ध्वं तु भ्रूमध्ये इत्यर्थः ४४ आज्ञासंक्रमणमिति तस्मिंस्थले निहितचित्तस्य

र्तितम् ४१ आनंदसदनंतत्तु पुरुषाधिष्ठितं परमातदूर्ध्वं तु विशालाख्यं दलषोडशपंक
जम् ४२ स्वरैः षोडशभिर्युक्तं ध्रुववर्णं महाप्रभम् । विशुद्धं तनुते यस्माज्जीवस्य हंसलो
कनात् ४३ विशुद्धं पद्ममाख्यातमाकाशाख्यं महाद्भुतम् । आज्ञाचक्रं तदूर्ध्वं तु आ
त्मनाधिष्ठितं परम् ४४ आज्ञासंक्रमणे तत्र तेनाज्ञाते प्रकीर्तितम् । द्विदलं हक्षसंयुक्तं
पद्मं तत्सुमनोहरम् ४५ कैलाशाख्यं तदूर्ध्वं तु रोधिनीतु तदूर्ध्वतः । एवंत्वाधारचक्रा
णि प्रोक्तानि तव सुव्रत ४६ सहस्रारयुतं विंदुस्थानं तदूर्ध्वं मीरितम् । इत्येतत्कथितं सर्वं
योगमार्गमनुत्तमम् ४७ आदौ पूरकयोगनाप्याधारे योजयेन्मनः । गुदमेढ्रांतरे शक्ति

पुरुषस्य सर्वपदार्थसाक्षात्कारेणैवं भूतमेवं वर्तते एवं भविष्यतीति ज्ञानेनाज्ञाया इतः परं त्वयैवं कर्तव्यमिति
परमेश्वराज्ञायाः संक्रमणं भवति तेन हेतुना तदाज्ञाचक्रमिति कीर्तितमित्यर्थः हक्षवर्णद्वयसंयुतं यत्र द्वययुक्त
मित्यर्थः ४५ तदूर्ध्वं कैलाशचक्रं तदूर्ध्वं रोधिनीचक्रमित्यर्थः अनयोः स्वरूपं मत्कृतदेवीगीतां बृहद्रीकायां
द्रष्टव्यं ४६ सर्वोपरिविद्यमानं सहस्रारं चक्रमाह सहस्रारं इति विंदुस्थानं परमात्मस्थानं ज्ञात्वा किं कर्तव्यं ४७

तत्राह आदाविति प्रथमतः पूरकयोगेन वाह्यं वायुमाकृष्य कुंभकं कृत्वा समनो वायुसहितं मूलाधारे योजयेन्नये
दित्यर्थः अनंतरं गुदस्य भेदस्य लिंगस्यांतरे मध्ये मूलाधारचक्रे इत्यर्थः विद्यमाना स्थिताया शक्तिः कुण्ड
लिनीतामाकुंच्य मूलाधारगतवायुना पीडयित्वा प्रवोधयेत् उत्थापयेदित्यर्थः ४८ लिंगभेद इति तामु-
त्थाप्य लिंगभेदक्रमेण पूर्वोक्तचक्रगतवत्तेजोमयस्त्वयोग्यादि लिंगानां भेदाभेदनंतत्कार्गणे नयनंतत्क्रमे
णैव तां कुण्डलिनीं शक्तिं विदुचक्रं सहस्रारंतत्प्रापयेत् शंभुनेति सहस्रारं पद्मस्थितेन शंभुना तां कुण्डलिनीं मे

स्तामाकुंच्य प्रवोधयेत् ४८ लिङ्गभेदक्रमेणैव विदुचक्रं च प्रापयेत् । शंभुना तां श
शक्तिमेकीभूतां विचिन्तयत् ४९ तत्रोत्थितामृतं यत्तु द्रुतलाक्षारसोपमम् । पाययि
त्वा तु तां शक्तिमायाख्यां योगसिद्धये ५० षट्चक्रदेवतास्तत्र संतर्प्यामृतधारया ।
आनयेत्तेन मार्गेण मूलाधारंततः सुधीः ५१ एवमभ्यस्य मानस्याप्यहन्यन्ननिनिश्चितम् ।
जरामरणदुःखाद्यैर्मुच्यते भवबंधनात् ५२ शास्त्रोक्तदूषितामंत्राः सर्वशुद्ध्यन्ति तान्य

कीभूतासंगतां विभावयेदित्यर्थः ४९ तत्रोत्थितेति तत्र शिवशक्त्योः संगमे यदुत्थितममृतं द्रुतलाक्षास
मानवर्णतदमृतं तां कुण्डलिनीं पाययित्वा तेनामृतेनानंदस्वरूपेण तांतृप्तां कृत्वेत्यर्थः ५० षट्चक्रेति पू
र्वोक्तानि यानि षट्चक्राणि तच्चक्रस्थिता देवता लिंगरूपा अमृतधारया शक्तिसमागमोत्थानन्दरस
प्राप्तवृष्ट्या संतर्प्य पुनस्तेनैव मार्गेण मस्तकं नीता कुण्डलिनी तेनैव मार्गेण मूलाधारं तां कुण्डलिनीं न
येदित्यर्थः ५१ ५२ शास्त्रोक्तेति छिन्नादिदोषदूषितामंत्रा अनेन योगेन सिद्ध्यन्तीत्यर्थः तदुक्तं शारदातिलके

दे० गी०
५४

इत्यादिदोषदुष्टांस्तान्मंत्रानात्मनियोजयेत् शोधयेद्बुद्धपवनोवद्वयायोनिमुद्रयेति ५३ । ५४ प्रसंगेन
धारणास्वरूपं पूवमुक्तमेव विषयभेदे विशदयति इदानीमिति एवमष्टांगयोगनिरूपणो वायुधारणोक्ता
था । येगुणाःसन्तिदेव्यामेजगन्मातुर्यथानथा ५३ तेगुणाःसाधकवरेभवत्येवनचान्य
था । इत्येवंकथितंतातवायुधारणमुत्तमम् ५४ इदानींधारणाख्यांतु शृणुष्व्रावहि
तोमम । दिक्कालाद्यनवच्छिन्नदेव्यांचितोविधायच ५५ तन्मयोभवतिक्षिप्रजीवब्रह्मै
क्ययोजनात् । अथवासमलंचेतोयदिक्षिप्रंनसिध्यति ५६ तदावयवयोगेनयोगीयोगा
न्समभ्यसेत् । मदीयहस्तपादादावंगेतुमधुरेनघ ५७ चित्तंसंस्थापयेन्मंत्री स्थाने
स्थानेजयात्पुनः । विशुद्धचित्तःसर्वस्मिन् रूपेसंस्थापयेन्मनः ५८ यावन्मनो
लयंयाति देव्यांसंविदिपर्वत । तावदिष्टमनुमंत्री जपहोमैःसमभ्यसेत् ५९ मंत्रा
भ्यासेनयोगेनज्ञेयज्ञानायकल्पते । नयोगेनविनामंत्रोनमंत्रेणविनाहिसः६० द्वयोरभ्या
सयोगोहिब्रह्मसंसिद्धिकारणम् । तमःपरिवृतेगेहेघटोदीपेनदृश्यते ६१ एवंमायावृतो
ह्यात्मानुनागोचरीकृतः । इतियोगविधिःकृत्स्नः सांगःप्रोक्तामयाधुना ६२ गुरुपदे
शतोज्ञेयोनान्यथाशास्त्रकोटिभिः ॥

नतुचित्तस्थधारणोच्यते इत्यर्थः अर्थःस्पष्टएव ५५ । ५६ इत्यंध्यानयोगकरणेयस्ययावयोग्यतानास्ति

तावत्पर्यंतं तेनपुरुषेणार्किकर्तव्यमितिचेत्तत्राह यावन्मनइति ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ विस्त
रस्तुमत्कृतदेवीगीताबृहटीकायांद्रष्टव्यः ॥

इतिश्रीदेवीभागवतेतिलकेसप्तमस्कंधेदेवीगीतायांपंचत्रिंशोऽध्यायः ३५ ॥

त्रिंशच्छ्लोकेषुख्यतत्त्वं ब्रह्मरूपंतुवर्णयते । ब्रह्मविद्यादुर्लभेति यथावदभिधीयते ॥ अत्रअर्धश्लो
कोप्यधिकः एतादृशयोगं साधयित्वायद्वस्तुव्येयं तद्वर्णयति श्रीदेव्युवाचेते १ अत्राविः सन्निहि

इतिश्रीदेवीभागवतेमहापुराणेसप्तमस्कंधेदेवीगीतायांपंचत्रिंशोऽध्यायः ३५ ॥

श्रीदेव्युवाच॥इत्यादियांगयुक्तात्माध्यायेन्मांब्रह्मरूपिणीम् । भक्त्यानिर्व्याजयारा
जन्नासनेसमुपस्थितः १ आविः सन्निहितंगुहाचरन्नाममहत्पदम् । अत्रैतत्सर्वमर्पितमे

तमित्यादिब्रह्मैवेदंविश्वं वरिष्ठमित्येताः श्रुतयोमुंडकोपनिषदि अन्यूनानतिरिक्ताः संतितारश्चश्रुतयो
भगवत्पादैः श्रीमच्छङ्कराचार्यैर्व्याख्याताएवमुण्डकोपनिषद्भाष्येततस्तासांव्याख्यानं संक्षेपेणैव क्रिय
ते आविरिति आविःशब्दोनिपातः प्रकाशवाचीब्रह्मविद्योपलब्ध्यात्मना प्रकाशमानमेव सदेतिभाव
येदित्यर्थः सन्निहितमतिसमीपवर्तिगुहायां बुद्धौचरिते तत्रोपलभ्यते सर्वव्यापकमपीति गुहाचरं
नामपद्यते सर्वैर्मुनिभिर्योगादिसाधनैः प्राप्यतेइतिपदं महच्चतपदं चेतिमहत्पदं यत्रास्मिन्ब्रह्मणि
सर्वमाकाशादिसमर्पितं स्थापितं कल्पितमित्यर्थः ततस्तस्यमिथ्यात्वादिदमेवसर्वैः प्राप्यमित्यर्थः कि
मत्रसमर्पितं तदाह एजदिति एजञ्चलत्पक्ष्यादिप्राणत् प्राणितीति प्राणनमनुष्यादिनिमिषत् निमेषादि

क्रियावत् यच्चानिमिषं च शब्दात् तत्सर्वब्रह्मण्येव समर्पितमित्यर्थः २ एतज्जानयेति भगवतीवदतिहेदे
वाः एतन्मद्रूपं ब्रह्मजानथावगच्छथ सदसद्वरेण्यं सत्कारणं मायासत्कार्यं जगत्तदुभयापेक्षयावरेण्यं श्रे
ष्ठं प्रजानालोकानां विज्ञानात्परं तज्ज्ञानाविषयइत्यर्थः यतोवरिष्ठं श्रेष्ठं ततो न सर्वबुद्धिगम्यमित्यर्थः
यदर्चिमत् सूर्यादितेजसामपि प्रकाशकं यतस्ततोतिशयदीप्तमित्यर्थः ३ तदेतदिति तदेतत्सर्वाश्र
यमक्षरं ब्रह्मसप्राणस्तदुत्तेदेवाद्भूमनोपितदेवतत्सत्यमवितयमतोमृतं तद्वेद्व्यं मनसा शरेण ताड

जत्प्राणनिमिषञ्चयत् २ एतज्जानथसदसद्वरेण्यंपरं विज्ञानाद्यद्वरिष्ठं प्रजानाम् । य
दर्चिमद्यदणुभ्योणुचयस्मिंल्लोकानिहितालोकिनश्च ३ तदेतदक्षरंब्रह्मसप्राणस्त
दुवाद्भूमनः । तदेतत्सत्यममृतं तद्वेद्व्यंसौम्यविद्धि ४ धनुर्गृहीत्वौपनिषदं महास्त्रं श
रं ह्युपासानिशितं संधयीत । आयम्यतद्भावगतेन चेतसा लक्ष्यं तदेवाक्षरंसौम्यवि
द्धि ५ प्रणवोधनुः शरो ह्यात्मा ब्रह्मतल्लक्ष्यमुच्यते । अप्रमत्तेन वेद्व्यं शरवत्तन्म

यितव्यं मनः समाधानं कर्तव्यमित्यर्थः ४ कथं वेद्व्यं तदुच्यते धनुरिति औपनिषदमुपनिषद्भिर्वोधितं
महास्त्रं महश्च तदस्त्रं चेति महास्त्रं धनुर्गृहीत्वादायतयोपासाभिर्निशितं संतताभिध्यानं नतनूकृतं शरं त
स्मिन् धनुषिसंधयीति योजयेत् शरं संघायसंस्थाप्यानंतरमायम्याकृष्यसेन्द्रियमंतःकरणं स्वविषयादि
निवर्त्य लक्ष्यं एव स्थापयित्वा इत्यर्थः तद्भावगतेन तस्मिन् ब्रह्मण्यक्षरे लक्ष्ये भावनाभावस्तद्गतेन चेतसा ल
क्ष्यं तदेव यथोक्तलक्षणं सौम्य हेयवतराजं विद्धि ताडयेत्यर्थः ५ यदुक्तं धनुरादितदुच्यते प्रणवइति प्रणव

दे० गी०
५७

ओंकारोदेवीप्रणवो वा धनुर्येष्व्वासनंलक्ष्ये शरस्यप्रवेशकारणंतथा चित्तशरस्यक्षरेलक्ष्येप्रवेशकारणं
प्रणवःप्रणवेनह्यभ्यस्यमानेनसंश्रियमाणस्तंदालंबनो प्रतिबंधेनाक्षरेवतिष्ठतेयथा धनुपाप्रक्षिप्तइपुर्लक्ष्ये
तः प्रणवोधनुरिवधनुः शरोह्यात्मातःकरणं हिशरः शरसदृशलक्ष्यवेधनाच्छरइवशरः अत्रलक्ष्यंतुत
द्ब्रह्मैवोच्यत इत्याहब्रह्मतल्लक्ष्यमुच्यत इति अप्रमत्तेनैकाग्रचित्तेन तल्लक्ष्यं ब्रह्मवेदव्यं यथाशरो
लक्ष्यैकात्मतां प्राप्नोति तथादेहाद्यात्मप्रत्यतिरस्कारेणाक्षरैकात्म्यंफल मायादयेदित्यर्थः ६ अक्षरस्य
दुर्लक्षत्वात्पुनः पुनर्वचनंसुलक्षणार्थयस्मिन्नित्यस्मिन्नक्षरेद्यौः पृथिवी चांतरिक्षंचप्राणैः सहमनश्च

योभवेत् ६ यस्मिन्द्यौश्चपृथिवीचान्तरिक्षमोतंमनः सहप्राणैश्चसर्वैः । तमेवैकंजा
नथात्मानमन्यावाचो विमुंचथअमृतस्यैवसेतुः ७ अराइवरथनाभौसंहतायत्रना
ड्यः । सएषोतश्चरतेबहुधाजायमानः ८ ओमित्येवंध्यायथात्मानंस्त्रस्तिवः पाराय

सर्वमर्षितंतमेवैकमात्मानं जानाथजानीयहेदेवाः यज्ज्ञात्वाचान्यवाचेंग परविद्यारूपाविमुंचथविमुंच
तपरित्यजतयतोऽमृतस्यमोक्षस्य प्राप्तयेयंसेतुरिवसेतुः संसारमहोदधेस्तरणहेतुरित्यर्थः तथाचश्रुतिः
तमेवविदित्वातिमृत्युमेतिनान्यः पंथाविद्यतेयनायेति ७ किंचअराइवयथारथनाभौ समर्षिता अराए
वंसंहताः संप्रविष्टाएवयत्रयस्मिन् हृदयेनाड्यः तस्मिन्हृदयेबुद्धि प्रत्ययसाक्षिभूतः सएवप्रकृतः
आत्मान्तर्मध्येचरतेचरतिवर्तते बुध्यादिप्रत्ययैर्जायमानइवजायमानोन्तःकरणोपाध्यनुविधायित्वाद्
दंतिलौकिकाः हृष्टोजातः क्रुद्धोजातइति ८ तमात्मानमोमित्येवोंकारालंबनाः संतोयथोक्तकल्पन

दे० गी०
५८

याध्यायचिन्तयततेषां कल्पनार्थमाशीर्वचनं भगवती करुणानिधिर्वदति स्वस्तिनिर्विघ्नमस्तु वोगुष्मा
कंपाराषपरकूलप्राप्तये तमसोऽविघातः परस्तादविचार हितब्रह्मात्मस्वरूपग मनायेत्यर्थः सत्रात्माक
वर्तते तत्राह यः सर्वज्ञो यश्च सर्वविद्यस्यैष महिमाविभूतिर्जगत्सर्जनादि रूपो भुवि प्रसिद्धः स दिव्येद्योत
नवतिब्रह्मपुरे हृदये पुण्डरीके तत्र तस्य प्रकाशमानत्वात् तस्मिन् हृत्कमले यत्त्वयोभाकाशस्तास्मिन् प्र
तिष्ठित इवोपलभ्यते ६ स ह्यात्मामनोवृत्तिभिरेव विभाव्यत इति मनोमयः प्राणश्च शरीरं च तयोरेव

तमसः परस्तात् । दिव्ये ब्रह्मपुरे व्योम्नि आत्मा संप्रतिष्ठितः ६ मनोमयः प्राणशरीरने
ता प्रतिष्ठितो ब्रह्मदयं सन्निधाय । तद्विज्ञानेन परिपश्यन्ति धीरा आनन्दरूपममृतं यद्वि
भाति १० भिद्यते हृदयग्रंथिश्चिद्यंते सर्वसंशयाः । क्षीयन्ते चास्य कर्माणि तस्मिन् हृष्टे
परावरे ११ हिरण्यमये परे कोशे विरजं ब्रह्मनिष्कलम् । तच्छुभ्रज्या तेषां ज्योतिस्तद्यदात्म

नेताशरीराच्छरीरांतरं प्रतिप्रतिष्ठितो वस्थितो न्ने परिणामे पिंडे हृदये बुद्धिसन्निधाय समवस्थाप्यताद्वि
ज्ञानेन तत्साक्षात्कारेण परिपश्यन्ति सर्वतः पूर्णपश्यन्ति धीरा विवेकिनः आनन्दरूपं दुःखासंस्पष्टममृतं
यद्विभाति सर्वदा १० अस्मात्माज्ञानस्य फलमभिधीयते विद्यते इति हृदयग्रंथिः चिदहंकारतादात्म्यरू
पो भिद्यते नश्यति छिद्यंते सर्वज्ञेय विषयाः संशयाः सर्वेषां मिथ्यात्वनिश्चयात् क्षीयन्ते नश्यन्ति च कर्माणि
प्रारब्धानिरिकानि सर्वाणि तस्मिन् परमात्मनि हृष्टे साक्षात्कृते इत्यर्थः ११ उक्तस्यैवार्थस्य संक्षेपाभि
धायका उत्तरे त्रयोपि मंत्राः हिरण्यमये ज्योतिर्मये परे कोशे आनन्दमये कोशे विरजं उपलक्षणतया गुणत्रपर

दे० गी०
५६

हितं ब्रह्मपुच्छं प्रतिष्ठेति श्रुत्युक्तं ब्रह्मनिष्कलं मायारहितमसत्त्वमरजस्कमतमस्कममायमिति श्रुत्यंतरा
त्त्रत एव श्रुभ्रं स्वच्छं ज्योतिषां सर्वप्रकाशकसूर्यादीनामपि ज्योतिः प्रकाशकमित्यर्थः यदात्मविदो ज्ञानिना
महतायासेन विदुस्तहिरश्मयेपरेकोशेतिष्ठतीत्यन्वयः १२ कथं ज्योतिषां ज्योतिस्तदुच्यते नतत्रेति
तत्रतस्मिन्नात्मभूते ब्रह्मणि न सूर्योभाति सूर्योपितद्ब्रह्म न प्रकाशयतीत्यर्थः तथा चंद्रतारकं चंद्रमा विद्युतोपि
न भाति न प्रकाशयन्ति कुतोयमग्निः पूर्वापेक्षया स्वल्पज्योतिः प्रकाशयति नैव प्रकाशयतीत्यर्थः किं बहुना यदिदं

विदो विदुः १२ नतत्र सूर्योभाति न चन्द्रतारकं नेमा विद्युतो भान्ति कुतोयमग्निः । तमेव
भान्तमनुभाति सर्वतस्य भासा सर्वमिदं विभाति १३ ब्रह्मैवेदममृतं पुरस्ताद्ब्रह्म पश्चा
द्ब्रह्म दक्षिणतश्चोत्तरेण । अधश्चोर्ध्वं च प्रसितं ब्रह्मैवेदं विश्वं वरिष्ठं १४ एतादृशानु
भावो यस्य सकृत्तार्थो नरोत्तमः । ब्रह्मभूतः प्रसन्नात्मानशोचति न काङ्क्षति १५ द्वि

जगद्भाति तत्रमेवात्मानं स्वप्रकाशत्वाद्भातं प्रकाशितमनुभात्यनु दीप्यते तस्यैव भासा सर्वमिदं सूर्यादिजगद्वि
भातीत्यर्थः १३ यन्मयोक्तं ब्रह्मतदेव सत्यं रज्जुस्थानीयं नान्यज्जगत्सर्पस्थानीयं मृषात्वात्तस्मादिदमे
वाश्रयणीयं इत्याभिप्रायेण निगमनस्थानीयेन मंत्रेणोपसंहरति ब्रह्मैवेदमिति ब्रह्मैवोक्त लक्षणाभिदं यत्पुर
स्तादग्रे ब्रह्मैवाविद्यादृष्टीनां प्रत्यवभासमानं तथा पश्चाद्ब्रह्म तथा दक्षिणतश्च तथोत्तरेण तथैवाधस्तादूर्ध्वं च
किंबहुना ब्रह्मैवेदं विश्वं समस्तं वरिष्ठमिदं जगत् ब्रह्म प्रत्ययः सर्वोऽविद्यामात्रोरज्ज्वामिव सर्पप्रत्ययो
ब्रह्मैवेदं परमार्थसत्त्वमिति वेदानुशासनमित्यर्थः १४ एतादृशानुभवतः कृतार्थत्वमाह एतादृशिति १५

५६

दे० गी० द्वितीयादितितदभावाद् द्वितीयस्यभयकारणस्याभावात् ब्रह्मविन्नविभेतीत्यर्थः तेनसमकदापिवि
 ६० यो गोनास्तीत्याह नतद्वियोगइति १६ अहमेवेति अहंयास्मि सासज्ञानस्तीत्यर्थः सज्ञानीयोस्ति सअहमे
 वास्मीत्यर्थः व्यतिहारेणदृढाभेदोदर्शितः १७ अहंज्ञानिहृदयेएवतिष्ठामीत्याहनाहंतीर्थेति १८ कृतक

तीयाद्वैभयंराजन्तदभावाद्द्विभेतिन । नतद्वियोगोभेप्यस्तिमद्वियोगोपितस्यन १६
 अहमेवससोहंवैनिश्चितंविद्धिपर्वत । मदर्शनन्तुतत्रस्याद्यत्रज्ञानीस्थितोमम १७
 नाहंतीर्थेनकैलासेवैकुण्ठेवानकर्हिचित् । वसामिकिन्तुमज्ज्ञानीहृदयांभोजमध्यमे
 १८ मत्पूजाकोटिफलदंसकृन्मज्ज्ञानिनोर्ध्वनं । कुलंपवित्रंतस्यास्तिजननीकृतक
 त्यका १९ विश्वंभरापुण्यवतीचिह्नयोयस्यचेतसः । ब्रह्मज्ञानंतुयत्पृष्ठंत्वयापर्व
 तसत्तम २० कथितंतन्मयासर्वनातोवक्तव्यमस्तिहि । इदंज्येष्ठायपुत्रायभक्तियु
 क्तायशीलिने २१ शिष्यायचयथोक्तायवक्तव्यंनान्यथाक्वचित् । यस्यदेवेपराभ
 क्तिर्यथादेवेतथागुरौ २२ तस्यैतेकथिताह्यर्थाःप्रकाशंतेमहात्मनः । येनोपदिष्टा

त्यकास्वार्थिकन्प्रत्ययः १९ यस्यपुरुषस्यचेतसश्चितिपरमात्मनिलयोजातस्तेनपुरुषेण विश्वंभराष्ट
 ध्वपुण्यवतीत्यर्थः २० नातोवक्तव्यमस्तीति इतःपरमधिको वक्तव्यांशोनास्तीत्यर्थः विद्योपदेशयात्र
 मुपदिशतिइदंज्येष्ठायेति २१ यथोक्तायशास्त्रोक्तालक्षणयुक्ताय गुरुप्रसादं विनापरमेश्वरप्रसादं विना

कदापिब्रह्मविद्यानभवतीत्याह यस्यदेवेइतिश्रुतिरियं २२ विद्येयमितिब्रह्मविद्येत्यर्थः सुकृतमुपकारं
तस्यगुरोः कर्तुमयं शिष्योयतोसमर्थस्ततोयं शिष्यस्तस्यगुरोर्यावज्जीवपर्यन्तंऋणीत्यर्थः २३ ब्रह्मज
न्मब्रह्मरूपेणजन्म पितृजातंजन्ममरणोसतिनष्टंभवेत्नेत्थं ब्रह्मरूपेणजातंकदाचिदपिनष्टंभवेततइत्यर्थः
२४ अतएवतस्मै नद्रुह्येत्कृतमस्यजानन्निति श्रुतिरपिइममेवार्थं वक्तीत्याहतस्मै नद्रुह्येदिति २५ ।

विद्येयंसएवपरमेश्वरः २३ तस्यायंसुकृतंकर्तुमसमर्थस्ततोऋणी । पित्रोरप्यधि
कःप्रोक्तोब्रह्मजन्मप्रदायकः २४ पितृतोजन्मनष्टंस्यान्नेत्थंजातंकदाचन । तस्मै
नद्रुह्येदित्यादिनिगमोप्यवदन्नग २५ तस्माच्छास्त्रस्यसिद्धान्तोब्रह्मदातागुरुःपरः ।
शिवेरुष्टेगुरुस्त्रातागुरौरुष्टेनशंकरः २६ तस्मात्सर्वप्रयत्नेनश्रीगुरुंतोषयेन्नग ।
कायेनमनसावाचासर्वदातत्परोभवेत् २७ अन्यथातुकृतधनःस्यात्कृतधनेनास्तिनि
ष्कृतिः । इन्द्रेणार्थर्वणायोक्ताशिरश्चेदप्रतिज्ञया २८ अश्विभ्यांकथनेतस्यशि

२६ कृतधनेनास्तिनिःकृति रतिकृतधनेप्रायश्चित्तं नास्तीत्यर्थः २७ इन्द्रेणार्थर्वणायोक्तेति अत्रेदंबोध्यां
दध्यङ्नामाथर्वणोमुनिः सइन्द्रंप्रतिब्रह्मविद्यांप्रार्थितवांतस्माइन्द्रोब्रह्मविद्यां प्रोवाचानंतरमुकवानि
न्द्रोयदीयं ब्रह्मविद्यान्यस्मैवदसितदैवते शिरश्चेत्स्यामीति ततः क्रियताकालेनदध्यंचं मुनिंप्रत्यागत्या
शिवनीकुमारौ ब्रह्मविद्यां प्रार्थितवंतौ ताभ्यां मुनिरुवाच पद्यहं ब्रह्मविद्यांवक्ष्यामि तर्हीन्द्रोमे शिरश्च्छे

दे० गी०
६२

त्स्यतीति तच्छ्रुत्वातौ वैद्यावूचतुस्तवेदं शिरः छित्वास्माभिरन्यत्रस्थाप्यते अश्वीयंमस्तकं तवदेहे संयो
ज्यते तेन ब्रह्मविद्यामस्मभ्यमुपदिश यदा इन्द्र आगत्यतच्छिरश्छेत्स्यति तदा वयं पूर्वं स्थापितं मुख्यं
शिरस्तवदेहे संयोजपावस्तदनंतरं मुख्यं मुखेनैव मुख्यं शिरसा ब्रह्मविद्यां वां वदेति तदनंतरं समुनिरपि

रः छिन्नंचवज्जिणा । अश्वीयंतच्छिरोनष्टं दृष्ट्वा वैद्यो सुरोत्तमौ २६ पुनः संयोजितं
स्वीयंताभ्यां मुनिशिरस्तदा । इति संकटसंपाद्या ब्रह्मविद्यानगाधिप ३० लब्धाये
नसधन्यः स्यात्कृतकृत्यश्च भूधरः ॥

इति श्रीदेवीभागवते महापुराणे सप्तमस्कंधे देवीगीतायां षट्त्रिंशोऽध्यायः ३६
हिमालय उवाच ॥ स्वीयां भक्तिं वदस्वां वयेन ज्ञानं सुखेन हि ॥ जायेत मनुजस्यास्य म
ध्यमस्य विरागिणः १ श्रीदेव्युवाच ॥ मार्गास्त्रयो मे विख्याता मोक्षप्राप्तौ नगाधिप ।

तथैव चकारेति कथा सर्ववेदेषु प्रसिद्धातां कथा ब्रह्मविद्यां स्तोतुं स्मारयति इन्द्रेणाथर्वणायोकेति २८
२६ इति संकटेति एतादृश्याति दुर्लभा ब्रह्मविद्याये न लब्ध्वा सधन्य इति अन्वयः ३० ॥

इति श्रीदेवीभागवते तिलके सप्तमस्कंधे देवीगीतायां षट्त्रिंशोऽध्यायः ३६ ॥

पंचाधिकैश्च चत्वारिंशत्पद्यैरथ च सादरम् भक्तिस्वरूपमहिमायथावदनुवर्णयते ॥ पूर्वेषु देवैः पराभक्तिरि
त्युक्तं तत्र भक्तिस्वरूपं पृच्छति स्वीयां भक्तिमिति मध्यमस्य मध्यमाधिकारिणो भक्तिरहितस्यापि दुर्लभं

ज्ञानं येन भक्तिहेतुना जायेत तां भक्तिं वदेत्यर्थः १ मोक्षप्राप्तौ त्रयोमार्गाः कर्मोपासना ज्ञानभेदेन त्रिविधाः तत्र ज्ञानमार्गः साक्षान्मोक्षसाधनमितरौ चित्तशुद्धिं द्वारेतिविवेकः तानेवमार्गान् दर्शयति कर्मयोग इति भक्तियोग उपासनायोग इत्यर्थः २ त्रयाणामपि मार्गाणां तन्मार्गगामिनां त्रयाणामपि पुरुषाणामयं भक्तियोगः कर्तुयोग्यः शक्यश्च भवति कुत इति चेदस्य भक्तियोगस्यान्यापेक्षया सुलभत्वात् न्मानसत्वाद्द्रव्यव्यय

कर्मयोगो ज्ञानयोगो भक्तियोगश्च सत्तम २ त्रयाणामप्ययं योग्यः कर्तुं शक्योऽस्ति सर्वथा । सुलभत्वात् न्मानसत्वात् कायचित्ताद्यपीडनात् ३ गुणभेदान्मनुष्याणां सा भक्तिस्त्रिविधामता । परपीडां समुद्दिश्य दंभं कृत्वा पुरःसरं ४ मात्सर्यक्रोधयुक्तोऽयस्तस्य भक्तिस्तुता मसी । परपीडादि रहितः स्वकल्याणार्थमेव च ५ नित्यं सकामहृदयोऽय शोर्थाभोगलोलुपः । तत्तत्फलसमावाप्त्यै मामुपास्तेति भक्तितः ६ भेदबुद्ध्या तु मां स्वस्मादन्यं जानाति पामरः । तस्य भक्तिः समाख्यातानगाधिपतुराजसी ७ परमेशा

शरीरायासमंतरेण केवलं मनोवृत्त्यैद्यसंपाद्यत्वात् यस्मिन् भक्तियोगे कायचित् द्रव्यव्ययादि पीडनाभावो भवति तस्मादित्यर्थः तस्मात्सर्वैरप्ययं भक्तियोगो नियमेनाश्रयितव्य इत्यर्थः ३ तत्र भक्तेस्त्रैविध्यमुपदिशति गुणभेदादिति मनुष्याणां मनुष्यसंबन्धिनां गुणानां सत्त्वरजस्तमोरूपाणां भेदाद्भक्तिरपि त्रिविधा सात्त्विक राजस तामसभेदेन त्रिविधा भवतीत्यर्थः त्रिविधभक्तिस्वरूपमाह परपीडामिति अन्यनाशार्थं मित्यर्थः ४ । ५ भेदबुद्ध्या जीवेश्वरयोर्भेदबुद्ध्या मां सर्वेश्वरीं स्वस्मादन्यां भिन्नां जानाति यतः पामरः ६ । ७

दे० गी०
६४

भेदबुद्धिमुपाश्रित इति अयमपि सात्विकः पुरुषोभेद बुद्धिं जीवेश्वरयोः पृथक्त बुद्धिमाश्रित्यैव भक्तिं क
रोतीत्यर्थः ८। ६ त्रिविधभक्ति स्वरूपमुपदिशे तिसृणां भक्तीनां मध्ये द्वयोर्हेयत्व मेकस्याग्राह्यत्वमाह पर
भक्तेरिति सापरानुरक्तिरीश्वर इति लक्षणलक्षितायाः परभक्तेः परप्रेमरूपाया इयं सात्विकीभक्तिः प्रा
पिका भवति तत इयमाश्रयणीयेतिभावः नन्वियं परभक्तिः कुतोनेति चेत्तत्राह भेदबुध्यलंबनादिति

पणं कर्मपापसंक्षीलनाय च ॥ वेदोक्तत्वादवश्यंतत्कर्तव्यंतुमपानिशं ८ इतिनि
श्चित्तबुद्धिस्तुभेदबुद्धिमुपाश्रितः ॥ करोतिप्रीतयेकर्मभक्तिःसानगसात्विकी ६ पर
भक्तेःप्रापिकेयंभेदबुद्ध्यलंबनात् ॥ पूर्वप्रोक्तेह्यमेभक्तीनपरप्रापिकेमते १० अधु
नापरभक्तिंतुप्रोच्यमानानिबोधमे ॥ मद्गुणश्रवणंनित्यंममनामानुकीर्तनं ११ क
ल्याणगुणरत्नानामाकरायांमयिस्थिरं ॥ चेतसोवर्तनंचैवतेलधारासमंसदा १२ हे
तुस्तुतत्रकोवापिनकदाचिद्भवेदपि ॥ सामीप्यसार्ष्टिसायुज्यसालोक्यानांनचेषणा १३

अस्यां भेदबुद्धिर्वर्तत इत्यात्मसदृश प्रेम्णोत्रा संभवान्नेयं परभक्तिरित्यर्थः परप्रेमत्वात्मन्येव संभवति
तदेतत्प्रेयः पुत्रात्प्रेयो विनात्प्रेयः सर्वस्माद्यदंतरमित्यादि श्रुतिभ्यः पूर्वप्रोक्ते इति पूर्वप्रोक्ते द्वेभक्तीतु
न परभक्ति प्रापिके ततस्ते उभे अपित्याज्ये इत्यर्थः परभक्तिस्वरूपमाह अधुनेति १०। ११ तैलधारा यथा व्यु
च्छिन्नान भवति तद्वदिदमपि चेतो ध्यानमध्ये विषयेषु नगच्छतीत्यर्थः १२ हेतुरिति एतादृशध्यानेहेतुः फ
लंकोवापि कोपि कदाचिदपिनैव भवेत्किंतु केवलंमत्प्रीत्यर्थं मापि परमानुरागेनैव चेतसोनुवर्तनं करो

दे० गी०
६५

तीत्यर्थः सामीप्यादि लोकेच्छयापि न मदारारधनं करोति किन्तु प्रेम्णोवेत्याह सामीप्येति १३ सेव्य सेव
कतेति क्यप्लोपे पंचमी सेव्य सेवकभावं विहायेत्यर्थः मदारारधनमेवेच्छति न मोक्षमित्यर्थः १४

मत्सेवातोधिकं किंचिन्नैव जानाति कर्हिचित् । सेव्यसेवकताभावात् तत्र मोक्षं न वा
च्छति १४ परानुरक्त्या मामेव चिंतयेद्यो ह्यतंद्रितः । स्वाभेदेनैव मां नित्यं जानाति न
विभेदतः १५ मद्रूपत्वेन जीवानां चिंतनं कुरुते तु यः ॥ यथा स्वस्यात्मनि प्रीतिस्तथै
व च परात्मनि १६ चैतन्यस्य समानत्वात् न भेदं कुरुते तु यः । सर्वत्र वर्तमानां मां सर्व
रूपां च सर्वदा १७ नमते यजते चैवाप्याचां डालांतमीश्वरम् । न कुत्रापि द्रोहवृद्धिं कुरु
ते भेदवर्जनात् १८ मत्स्थानदर्शने श्रद्धामद्भक्तदर्शने तथा । मच्छास्त्रश्रवणे श्रद्धा
मंत्रतंत्रादिषु प्रभो १९ मयि प्रेमाकुलमतीरो मां चिंतत नुः सदा । प्रेमाश्रुजलपूर्णाक्षः
कंठगद्गदनिस्वनः २० अनन्येनैव भावेन पूजयेद्यो न गाधिप । मामीश्वरीं जगद्योनिं
सर्वकारणकारणम् २१ दानानि मम दिव्यानि नित्येनैमित्तिकान्यपि । नित्यं यः कुरु

स्वाभेदेनैवेति अहमेव सच्चिदानन्दरूपिणी भगवत्यस्मीति भावयेत्यर्थः १५ । १६ । १७ ईश्वरं हे पर्वत
राज भेदवर्जनात् सर्वत्र चैतन्यरूपैक भागमस्ति न द्वितीयेति भेदनिराशादित्यर्थः १८ । १९ मत्स्थानेति
तानि च वक्ष्यमाणानि पूर्वोक्तानि च स्थानानि मच्छास्त्रं शक्तिदर्शनं तथा देवीभागवतं वेदांतं च २० । २१

व्रतानीतितानि वक्ष्यमाणानि २३ मदुत्सवेति तेचोत्सवावक्ष्यमाणाः अन्यकृतोत्सवदर्शनेच्छाचेत्यर्थः स्व-
तोपि मदुत्सवकृतिर्मदुत्सव करणमित्यर्थः २३ । २४ प्रारब्धेनेति प्रारब्धाधीनं सर्वज्ञात्वा कामपि मत्स्व-
रूपचिंतातिरिकां चिंतां न करोतीत्यर्थः २५ । २६ इत्थं परमभक्त्या स्वस्वरूपे चित्तलपयोग्यता भवती

तेभक्त्यावित्तशाब्दविवर्जितः २२ मदुत्सवदिदृक्षाचमदुत्सवकृतिस्तथा । जायते-
यस्यनियतंस्वभावादिवभूधर २३ उच्चैर्गायंश्चनामानि ममैवखलुनृत्यति । अ-
हंकारादिरहितोदेहतादात्म्यवर्जितः २४ प्रारब्धेनयथायच्चक्रियतेतत्तथाभवेत् ।
नभेचिंतास्तित्रापिदेहसंरक्षणादिषु २५ इतिभक्तिस्तुयाप्रोक्ता परभक्तिस्तुसारम्भ-
ता । यस्यांदेव्यतिरिक्तं नकिंचिदपिभाव्यते २६ इत्थंजातापराभक्तिर्यस्यभूधर
तत्त्वतः । तदैवतस्यचिन्मात्रेमद्रूपेविलयोभवेत् २७ इत्थंजातापराभक्तिर्यस्यभूध-
रतत्त्वतः । तदैवतस्यचिन्मात्रेज्ञानेतदुभयंयतः २८ भक्तौकृतायांयस्यापिप्रारब्ध-
वंशतोन्नग । नजायतेममज्ञानंमणिर्द्रोपसगच्छति २९ तत्रगत्वाखिलान्भोगान-
निच्छन्नपिचच्छति । तदंतेममचिद्रूपज्ञानंसम्यग्भवेन्नग ३० तेनमुक्तःसदैवस्या

त्याह तदैवेति २७ भक्ताविति यतो ज्ञानेसति भक्तिवैराग्ये सांगे संपूर्णे सिध्यतस्तस्मान्नक्तवैराग्यस्यच-
पापराष्टाज्ञानमित्यर्थः तदुक्तं विष्णुभागवते भक्तिः परेशानुभवो विरक्तिरन्यत्रचैव त्रिक एककाल इति २८

माणद्वीपपूर्वकं वाङ्मयकथं वक्ष्यमाणम् ३६ ऋच्छति प्राप्नोतीत्यर्थः ३७। ३१ सतिपरतनासिति प्रत्य
 गात्सविशेषणं तस्य प्राणिति न्तस्य प्राणउत्क्रामतीतिश्रुतः ३२ कंचामीकरेति यथा कंचालं विद्यमान
 मेवचामीकरं सुवर्णमज्ञानेन तिरोभूतं ज्ञानेनज्ञाननशेसिति तदेव प्राप्यते तदेव विद्यमानमेवात्मरूप
 मज्ञानेन तिरोभूतं परब्रह्मज्ञानेनज्ञाननशेसिति तदेव प्राप्यते नान्यदित्यर्थः ३३ विदित्वाविदित्वादिति

तद्ज्ञानान्भूक्तिर्नचान्यथा । इदमेवमन्यज्ञानान्याद्धृतप्रत्यगात्मनः ३१ ममसांवि
 त्परतनोत्तरस्यप्राणाब्जजितिन । ब्रह्मवसस्तदाप्नोति ब्रह्मवप्रब्रह्मवदयः ३२ कंचा
 मीकरममज्ञानतत्तुरोहितम् । ज्ञानतद्ज्ञाननशेनतन्व्यमेवहित्वाभ्यते ३३ वि
 दिताविदित्वादन्यन्नगोत्समवपुमम् । यथादशतश्यास्मिन्यथाजलेतथापिष्टलोके ३४
 आयातपौथथास्वच्छौविधिकोतद्वदेयहि । ममलोकेमेवज्ञानेनद्वैतमालविप्रजितम् ३५
 यस्तुब्रह्मवधानेवज्ञानहर्नोच्चियतेनेत् । ब्रह्मलोकेवसंश्रित्यथावकरान्तपरं ३६
 शुचिर्नाश्रामतांगेभवेत्तस्यजनिभुनः । करोतिसाधनपदयत्ततद्ज्ञानेहिजायते ३७

विदितं कार्यं घटादिस्रच विदितं कारणं मायारूपं तस्मान्न्यदित्यर्थः तथाचश्रुतिः अन्यद्वृत्तद्विदितद
 शोऽत्रविदित्वादुपाति एतदर्थस्तुमच्छते केनोपनिषिन्नाथ व्याख्यानद्रष्टव्यः यथादश प्रतिविंप्रताति
 तद्वद्व्याख्यानस्यमद्वैतुमवो भवतीत्यर्थः यथाजले प्रतिविंप्रताति विपिके तथा पिष्टलोकेननुमवोम

दे० गी०
६८

वतीत्यर्थः ३४ ममलोके मणिद्वीपेच्छाया तपयोरिवात्यंत विविकानुभव इत्यर्थः ३५ । ३६ । ३७ । ३८
नोचेन्महान्विनाशइति तथाचश्रुतिः इहचेदवेदीदथ सत्यमस्ति नचेदिहा वेदीन्महती दिनष्टिरिति प्रथ

अनेकजन्मभोराजन् ज्ञानंस्यान्नैकजन्मना । ततःसर्वप्रयत्नेनज्ञानार्थंयत्नमाश्रयेत् ३८
नोचेन्महान्विनाशःस्याज्जन्मैतदुर्लभंपुनः । तत्रापिप्रथमेवर्णेवेदप्राप्तिश्चदुर्लभा ३९
शमादिषट्कसंपत्तिर्योगसिद्धिस्तथैवच । तथोत्तमगुरुप्राप्तिःसर्वमेवात्रदुर्लभम् ४०
तथेन्द्रियाणांपटुतासंस्कृतत्वंतनोस्तथा । अनेकजन्मपुरणैस्तुमोक्षेच्छाजायतेततः
४१ साधनेसकलेष्वेवंजायमानेपियोनरः । ज्ञानार्थंनैवयततेतस्यजन्मनिरर्थकम् ४२
तस्माद्राजन्यथाशक्त्याज्ञानार्थंयत्नमाश्रयेत् । पदेपदेऽवमेधस्यफलमाप्नोतिनिश्चि
तम् ४३ घृतमिवपयसिनिगूढंभूतेभूतेचवसतिविज्ञानं । सततंमंथयितव्यंमनसा
मंथानभूतेन ४४ ज्ञानंलब्ध्वाकृतार्थःस्यादितिबेदान्तडिंडिमः । सर्वमुक्तंसमासेन
किंभूयःश्रोतुमिच्छसि ४५ ॥

इतिश्रीदेवीगीतायांसप्तत्रिंशोऽध्यायः ३७ ॥

मेवर्णे ब्राह्मणवर्णे तत्रापि जन्मदुर्लभं तत्रापि वेदप्राप्तिर्दुर्लभा ३९ । ४० संस्कृतत्वं वेदोक्त संस्कार सं
स्कृतत्वं ४१ । ४२ श्रवणादिषु प्रवृत्तस्य क्षणेऽवमेधफलं भवतीत्याह पदे पदे इति क्षणे क्षणे इत्यर्थः ४३

दे० गी०
६६

उपदेशसारं भगवतीवदति घृतमिवेति पयसिदुग्धे घृतमिवभूते भूतेसर्वदेहेष्वित्यर्थः विज्ञानं ब्रह्मवसति
तिरोहितं तन्मनसा मंथन भूतेन मंथयितव्यं मंथनेन पयः सकाशात् घृतमिव पृथक्कुर्यादित्यर्थः इयम
पि श्रुतिरेव कंठरवेणोयात्ता ४४ उपसंहरति सर्वमुक्तामिति ४५ ॥

इतिश्रीदेवीभागवततिलकसप्तमस्कन्धे देवीगीतायांसप्तत्रिंशोऽध्यायः ३७ ॥

हिमालयउवाच ॥ कतिस्थानानिदेवेशिद्रष्टव्यानिमहीतले । मुख्यानिचपवित्रा
णिदेवीप्रियतमानिच १ व्रतान्यपितथायानितुष्टिदान्युत्सवाः अपि । तत्सर्ववद
मेमातः कृतकृत्योयतो नरः २ श्रीदेव्युवाच ॥ सर्वदृश्यंममस्थानं सर्वकालाव्रतात्मकाः ।
उत्सवाः सर्वकालेषु यतोह सर्वरूपिणी ३ तथापिभक्तवात्सल्यात्किंचित्किंचिदथोच्य
ते । शृणुष्ववावाहितोभूत्वानगराजवचोमम ४ कोलापुरंमहास्थानंयत्रलक्ष्मीःसं

पंचाशद्विरथार्थो नैः पद्यैरत्रमहोत्सवाः । व्रतानिदेव्याःस्थानानि कीर्त्यतेसंग्रहेणतु ॥ पूर्वमस्थानदर्शने
श्रद्धेत्युक्तं तथा व्रतानिमम दिव्यानीत्युक्तं तथा मदुत्सव दिदृक्षाच मदुत्सव कृतिस्तथेत्युक्तं तत्रतानि
कानिस्थानानि व्रतानिच कानि केते उत्सवा इत्येतत्सर्वं पृच्छति कतिस्थानानीति १ । २ यस्मादहं सर्व
रूपिणी तस्मात्सर्वं दृश्यमात्रं ममसंविद्रूपिण्याः सर्वाधिष्ठानभूतायाः स्थानं सर्वस्यमपि कल्पितत्वात्
तथापि सर्वेपि कालाव्रतात्मकाः यस्मिन्काले यत्क्रियते मत्प्रीत्यर्थं तत्सर्वं मम व्रतमेव ममसर्वकाला

दे० गी०
७०

त्मकत्वात् तथा उत्सवात्रपीत्यर्थः ३ । ४ कोलापुरं दक्षिणदेशे मातापुरं सह्याद्रि पर्वते ५ । ६ । ७ । ८
चन्द्रलानामदेवी कर्णाटदेशे वर्तते ६ । १० चिदंबरहालस्य स्थाने ११ एकाम्बरंस्थानं भुवनेश्वर इति

दास्थिता । मातापुरं द्वितीयं चरेणुकाधिष्ठितं परम् ५ तुलजापुरं तृतीयं स्यात्सप्तशृं
गंतथैव च । हिंगुलायां महास्थानं ज्वालामुख्यास्तथैव च ६ शाकंभर्याः परंस्थानं भ्र
मर्याः स्थानमुत्तमम् । श्रारक्तदन्तिकास्थानं दुर्गास्थानं तथैव च ७ विंध्याचलनिवा
सिन्याः स्थानं सर्वोत्तमोत्तमम् । अन्नपूर्णमहास्थानं काञ्चीपुरमनुत्तमम् ८ भीमादेव्याः
परंस्थानं नीलपर्वतमस्तके । जाम्बूनदेश्वरीस्थानं कौशिकीस्थानमेव च ९ नीलांबायाः
परंस्थानं नीलपर्वतमस्तके । जाम्बूनदेश्वरीस्थानं तथा श्रीनगरं शुभम् १० गुह्यकाल्या
महास्थानं नेपाले यत्प्रतिष्ठितम् । मीनाक्ष्याः परमंस्थानं यच्च प्रोक्तं चिदंबरं ११ वेदारण्यं
महास्थानं सुन्दर्याः समधिष्ठितम् । एकांबरमहास्थानं परशक्त्याः प्रतिष्ठितम् १२
महालसापरंस्थानं योगेश्वर्यास्तथैव चातथानीलसरस्वत्याः स्थानं चीनेषु विश्रुतम् १३
वैद्यनाथेतुवगलास्थानं सर्वोत्तमोत्तमम् । श्रीमच्छ्रीभुवनेश्वर्यामणिद्वीपंममस्मृतम् १४

नाम्नापुरुषोत्तम क्षेत्रसन्निधौ वर्तते परशक्त्याभुवनेश्वर्या प्रतिष्ठितं तत्स्थानं तस्मिन्स्थानेपि भुवनेश्व-
र्यहन्तिष्ठामीत्यर्थः १२ महालसास्थानं दक्षिणदेशे मल्लारि स्थानमिति प्रसिद्धं तदस्ति योगेश्वरी-

वराहदेशेस्ति चीनेषु चीनदेशेषु १३ मणिद्वीपं तृतीयस्कंधे वर्णितं भुवनेश्वर्यां स्मृतमित्यर्थः १४ कामा
 ख्यायाः महादेव्याः सतीदेहेनावतीर्णायायोनिमंडलं यत्रपतितं कामरुदेशे कालिकापुराणेयस्यमहत् वर्ण
 नंतत्कामाख्यायोनिमंडलांत्रिपुरभैरव्याः स्थानमित्यर्थः तस्यमहिमानं वर्णयति भूमंडलइति १५ रजस्व
 श्रीमत्त्रिपुरभैरव्याः कामाख्यायां निमण्डलम् । भूमण्डलेक्षेत्ररत्नं महामायाधिवासितम्
 १५ नातः परतरं स्थानं क्वचिदस्ति धरातले । प्रतिमासं भवेद्देवी यत्र साक्षाद्रजस्वला
 १६ तत्रत्यादेवताः सर्वाः पर्वतात्मकतांगताः । पर्वतेषु वसंत्येव सहत्यो देवता अपि १७
 तत्रत्यापृथिवी सर्वा देवीरूपास्मृतावुधैः । नातः परतरं स्थानं कामाख्यायोनिमण्डला
 त् १८ गायत्र्याश्चापरं स्थानं श्रीमत्पुष्करमीरितम् । अमरशेचण्डिका स्यात्प्रभासेपु
 ष्करेक्षिणी १९ नैमिषेतुमहास्थाने देवीसालिङ्गधारिणी । पुरहूतापुष्कराक्षे आषाढौ
 चरतिस्तथा २० चण्डमुण्डीमहास्थाने दण्डिनी परमेश्वरी । भारभूतो भवेद्भूतिर्ना
 कुलेनकुलेश्वरी २१ चन्द्रिका तु हरिश्चन्द्रे श्रीगुरौ शांकरिस्मृता । जप्येश्वरे त्रिशूला
 स्यात् सूक्ष्माचामातकेश्वरे २२ शांकरितुमहाकाले सर्वाणामध्यमाभिधे । केदारा
 ख्ये महाक्षेत्रे देवीसामार्गदायिनी २३ भरैवाख्यभरैवीसागयायां मंगलास्मृता । स्था
 लारजोवती एतादृशं तज्जागरितं स्थानमित्यर्थः १६ पर्वतात्मकतांगताइति कालिकापुराणे सर्वमेतत्स्प
 ष्टं १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ महाकाले उज्जयिन्यामध्यमाभिधे मध्यमेश्वरस्थानइत्यर्थः २३ ।

नाकुलेस्थाने स्वायंभुवीदेवीवर्त्ततइत्यर्थः २४ । २५ । २६ । २७ छगलंडकेइदस्थानंदक्षिणदेशे समुद्र

एुप्रियाकुरुक्षेत्रे स्वायंभूव्यापिनाकुले २४ कनखलेभवेदुग्रा विश्वेशाविमलेश्वरे ।
 अट्टहासेमहानन्दा महेन्द्रेतुमहान्तका २५ भीमेभीमेश्वरीप्रोक्तास्थानेवस्त्रापथेपुनः ।
 भवानीशंकरीप्रोक्त्तारुद्राणीत्वर्धकोटिके २६ अविमुक्तेविशालाक्षीमहाभागामहाल
 ये । गोकर्णेभद्रकर्णीस्यात् भद्रास्याद्भद्रकर्णके २७ उत्पलाक्षीसुवर्णाक्षेस्थाएवाशा
 स्थाणुसंज्ञके । कमलालयेतुकमलाप्रचण्डाङ्गलंडके २८ कुरण्डकेत्रिसन्ध्यास्यान्मा
 कोटेमुकुटेश्वरी । मण्डलेशेशांडकीस्यात्कालीकालंजरेपुनः २९ शंकुकर्णेध्वनिः
 प्रोक्तास्थूलास्यात्स्थूलकेश्वरे । ज्ञानिनांहृदयांभोजेहृल्लेखापरमेश्वरी ३० प्रोक्ता
 नीमानिस्थानानिदेव्याःप्रियतमानिच । तत्तक्षेत्रस्यमाहात्म्यंश्रुत्वापूर्वनगोत्तम ३१
 तदुक्तेनविधानेनपश्चाद्देवींप्रपूजयेत् । अथवासर्वक्षेत्राणिकाश्यांसंतिनगोत्तम ३२
 तत्रनित्यं वसेन्नित्यं देवीभक्तिपरायणः । तानिस्थानानिसंपश्यन्पूजयन् देवीं निरंतरम्
 ३३ ध्यायंस्तच्चरणांभोजंमुक्तो भवतिबंधनात् । इमानिदेवीनामानिप्रातरुत्थाययः

सन्निधौ तिष्ठति २८ । २९ हृल्लेखापदव्युत्पत्तिर्यामलेभुवनेश्वरीरहस्ये हृदिलेखेवजागर्तिप्राणशक्तिरियं

पराहृहेस्वाकथ्यते तस्मादिति ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ ३५ । ३६ व्रतमनंततृतीयाख्यमिति इमानितृ
तीयाव्रतानिमत्स्यपुराणे प्रसिद्धानितद्विविश्चतत्रैवोक्तः ३७ । ३८ यत्रप्रदोषकाले ३९ निशामुखेरजनी

पठेत् ३४ भस्मीभवन्तिपापानितक्षणाज्ञगसत्वरम् । आह्नकालेपठेदेतान्यसल्लानि
द्विजाग्रतः ३५ मुक्तास्तत्पितरःसर्वेप्रयान्तिपरमांगतिम् । अधुनाकथयिष्यामिन्न
तानितवसुव्रत ३६ नारीभिश्चनरैश्चैव कर्तव्यानिप्रयत्नतः । व्रतमनंततृतीया
ख्यंरसकल्याणिनीव्रतम् ३७ आर्द्रानन्दकरीनाम्न्यांतृतीयाद्यांव्रतंचयत् । शुक्रवा
रवतंचैवतथाकृष्णचतुर्दशी ३८ भौमवारव्रतंचैवप्रदोषव्रतमेवच । यत्रदेवोमहा
देवोदेवीसंस्थाप्यविष्टरे ३९ नृत्यं करोतिपुरतःसार्धं देवैर्निशामुखे । तत्रोपोष्यर
जन्याहौप्रदोषेपूजयेच्छिवाम् ४० प्रतिपक्षंविशेषेणतद्देवीप्रीतिकारकम् । सोमवारव्र
तंचैवममातिप्रियकृष्णग ४१ तत्रापिदेवीसंपूज्यरात्रौभोजनमाचरेत् । नवरात्रद्व
यंचैवव्रतंप्रीतिकरंमम ४२ एवमन्यान्यपिविभोमित्यनैमित्तिकानिच । व्रतानिकुरु
तेयोवैमत्प्रीत्यर्थंविमत्सरः ४३ प्राप्नोतिममसायुज्यंसमेभक्तःसमेप्रियः । उत्सवान

सुखेतस्मात्प्रदोष व्रतं देव्याः शिवस्य च सिद्धं ४० नवरात्रद्वयंचैवेति तच्च शारदं वा संतिकंच ४१ चका
रणपूर्वोक्तमपि माघाषाढस्थं नवरात्रद्वयं ग्राह्यं ४२ एवमन्यान्यपि तिन्नान्यान्यपि आंगललिताव्रतादीनि च

दे० गी०
७४

तानिपुराणान्तरेष्वप्युक्तानीत्यर्थः ४३ दोलोत्सवमुखानिति तद्विधिश्चतत्रैवोक्तः देवीपुराणेचैत्रशुक्लतृती
यायांकुर्याद्दोलोत्सवंबुधः तृतीयायांजपेद्देवीं शंकरेणसमन्विताम् कुंकुमागरुकर्पूरमणिवस्त्रसुगंधकैः स्वग्
गंधधूपदीपैश्चदमनेनविशेषतः आदोलयेत्ततोवत्सशिवोमातुष्टयेसदिति ४४ शयनोत्सवमिति तत्काल
श्चवामनपुराणेउक्तः आषाढपौर्णमासीतउत्तरायातृतीयातद्रूपः तथाजागरणोत्सवकालश्चकार्तिकपौ
र्णमासीतमुत्तरायातृतीयातद्रूपः शयनोत्सवविधिर्जागरणोत्सवविधिश्चसर्वदेवतासुसमानोदेवता भेदे
नैव कालभेद एवकेवलंभिन्नः सर्वेदेदंवामनपुराणे स्पष्टंरथोत्सवमितितद्विधिश्चोमासंहितायां शिवपुरा

पिकुर्वीतदोलोत्सवमुखान्विभो ४४ शयनोत्सवंतथाकुर्यात्तथाजागरणोत्सवम् । र
थोत्सवंचमेकुर्याद्दमनोत्सवमेवच ४५ पवित्रोत्सवमेवापिश्रावणेप्रीतिकारकम् । म
मभक्तःसदाकुर्यादेवमन्यान्महोत्सवान् ४६ मद्भक्तान्भोजयेत्प्रीत्यातथाचैवसुवासि

णेआषाढशुक्लपक्षीयतृतीयायां रथोत्सवदेव्याः प्रियतमंकुर्याद्यथावित्तानुसारतः रथंपृथ्वीविजानीयात्
रथाङ्गेचन्द्रभास्करौ वेदानश्वान्विजानीयात्सारथिंपद्मसंभवं नानामणिगणाकीर्णपुष्पमालाविराजितं ए
वंरथंकल्पयित्वातस्मिन्संस्थापयेच्छिवां लोकसंरक्षणार्थायलोकस्त्रुंपरांविका रथमध्येसंस्थितेति भावये
न्मतिमान्नरः रथेप्रचलितेमंदंजयशब्दमुदीरयेत् पाहिदेविजनानस्मान्प्रपन्नान्दीनवत्सलेइतिवाक्यैःस्तो
षयेच्चनानावादित्रनिस्वनैः सीमातेतुरथंतीत्वातत्रसंपूजयेद्रथे नानास्तोत्रैस्ततः स्तुत्याप्यानयेत्तांस्ववेश्म
नीतिदमनोत्सवश्चैत्रपौर्णमास्यांतद्विधिश्चधर्मशास्त्रेत्तत्रेषुचप्रसिद्धएव ४५ पवित्रोत्सवेति सचश्रावण

दे० गी०
७५

पौर्णमास्यांतद्विधिश्रद्धार्थं शस्त्रे तत्रे च प्रसिद्ध एव ४६ । ४७ कुसुमादिभिः कुसुमादिभिरेतान् कुमारीवटुक
ब्राह्मणान् पूजयेदित्यर्थः ४८ । ४९ । ५० ॥

इति श्रीदेवीभागवततिलके सप्तमस्कंधे देवीगीतायामष्टत्रिंशोऽध्यायः ३८ ॥

नीः । कुमारीवटुकांश्चैव मद्बुद्ध्या मद्गतांतरः ४७ वित्तशाठ्येन रहितो यजेत्तान् कुमु
मादिभिः । य एवं कुरुते भक्त्या प्रतिवर्षं मत्तद्रितः ४८ सधन्यः कृतकृत्यो सौमत्प्रीतेः पा
त्रमंजसा । सर्वमुक्तं समासेन मम प्रीतिप्रदायकम् ४९ नाशिष्याय प्रदातव्यं नाभक्ता
यकदाचन ५० ॥

इति श्रीदेवीभागवते महापुराणे सप्तमस्कंधे देवीगीतायामष्टत्रिंशोऽध्यायः ३८ ॥

श्रीहिमालय उवाच ॥ देवदेवि महेशानि करुणासागरं बिको ब्रूहि पूजाविधिं सम्यक् य
थावदधुना निजम् १ श्रीदेव्युवाच ॥ वक्ष्ये पूजाविधिं राजन्नम्बिकाया यथाप्रियम् । अत्यं

सप्ताधिकैश्च चत्वारिंशत्पद्यैश्च पूजनं भगवत्याकथ्यते त्रयेण देवी प्रसीदति १ पूर्वबहुषु स्थानेषु पूजामहिमानं श्रु
त्वा पूजाविधिं प्रच्छति देवदेवीति १ मूर्तिभेदेन वक्ष्यमाणेन वेदोक्तदीक्षसमन्विते वैदिके वैदकी वेदोक्तप्रकारपूज्य
कर्तव्येत्यर्थः सा च विराट्स्वरूपस्य पूर्वदेव्या दर्शितस्य ध्यानरूपा प्रथमा द्वितीयानुकरचरणादि विशिष्टां सुकु

७५

माराभगवतीमूर्तिध्यात्वा वेदोक्तमंत्रैरावाहनादि विसर्जनांतं कुर्यादिति । द्वितीयापूजात्येवंमूर्तिभेदेनवैदिकी
पूजाद्विविधेत्यर्थः २। ३। ४। तांत्रिक्याअधिकारिणमाह तन्त्रोक्तेतिकुंडमंडपादिपुरःसरतांत्रिकमंत्रैर्दीक्षां कुर्वन्नि
स्तांत्रिकी तंत्रोक्तविधिपूजाकर्तव्येत्यर्थः नज्ञात्वेतिस्यधस्यां पूजायामधिकारस्तन्नज्ञात्वेत्यर्थः विपरीत
कंवैदिकस्तांत्रिकं करोति तांत्रिकोवैदिकं करोतीत्येवंरूपं यः करोतिमूढः सपतत्येवनरकादिष्वितिशेषः तथा

तश्चद्वयासाद्धंशृणुपर्वतपुंगव २ द्विविधाममपूजास्याद्वाह्याचाभ्यंतरापिच । वाह्यापि
द्विविधाप्रोक्तावैदिकीतांत्रिकीतथा ३ वैदिकीचापिद्विविधामूर्तिभेदेनभूधर । वैदिकी
वैदिकैःकार्यावेददीक्षासमन्वितैः ४ तंत्रोक्तदीक्षावद्भिस्तुतांत्रिकीसंश्रिताभवेत् । इत्थं
पूजारहस्यंचनज्ञात्वाविपरीतकम् ५ करोतिद्योनरोमूढःसपतत्येवसर्वथा । तत्रयावै
दिकीप्रोक्ताप्रथमातांवदाम्यहम् ६ यन्मेसाक्षात्परंपपं दृष्टवानसिभूधर।अनन्तशीर्ष
नयनमनंतचरणमहत् ७ सर्वशक्तिसमायुक्तं प्रेरकं यत्परात्परम् । तदेवपूजयेन्नित्यं न मे
द्वयायेत्स्मरेदपि ८ इत्येतत्प्रथमाचार्यैःस्वरूपं कथितं नग । शान्तःसमाहितमनाद

चश्रुतिः योवैस्वां देवतामतिजयते लक्ष्म्यायै देवतायै ज्यवतेन परां प्राप्नोति पापीयान्भवतीति अतिजयतेत्य
जाति ज्यवते गृह्णाति स्वां देवतामिति स्वोचितमार्गोपलक्षणं ५ तत्रवैदिक्यर्चाया एवस्वरूपंप्राशस्यचवद
ति तत्रयावैदिकीतिप्रथमेति वैदिकीतांत्रिकीतथेति वाक्योक्ताप्रथमा वैदिकीत्यर्थः ६ । ७ । ८ । शांत्यादि

युक्तो वैदिकीं पूजां कुर्यादित्याह शान्तः समाहित इति ६ तत्परस्तन्मम विराट्स्वरूपमेव परमुक्तदृश्यस्य स
 तत्परः १० मामेव विराट्स्वरूपां ११ । १२ । १३ ननु तर्हि केवलं कर्मनिरर्थकमिति चेन्नैत्याह धर्मात्संजाय
 ते भक्तिरिति यदिकर्मना चरितं तदा पापक्षयाभावात् भक्तिरेव दुर्लभा स्यात्कृतेरभावाच्चापरब्रह्म परत्वं दुर्लभं
 स्यादिति कर्माचरणं सार्थकमेवेति भावः परमिति ज्ञानमित्यर्थः १४ तच्च कर्मनान्यशास्त्रोदितं किन्तु वेदोक्तमे

म्भाहंकारवर्जितः ६ तत्परो भवतद्या जीतदेव शरणां ब्रज । तदेव चेतसा पश्यं जपध्याय
 स्वसर्वदा १० अनन्यया प्रेमयुक्तो भक्त्या मद्भावमाश्रितः । यज्ञैर्धजतपोदानैर्माभिवप
 रितोषय ११ इत्थं ममानुग्रहतो मोक्षयसे भवबंधनात् । मत्पराये मदासक्तचित्ता भक्ताव
 रामताः १२ प्रतिजाने भवादस्माद्बुद्धरान्यचिरेण तु । ध्यानेन कर्मयुक्तेन भक्तिज्ञानेन
 वा पुनः १३ प्राप्याहं सर्वथाराजन्नतु केवलकर्मभिः । धर्मात्संजायते भक्तिर्भक्त्या संजा
 यते परम् १४ श्रुतिस्मृतिभ्यामुदितं यत्स धर्मः प्रकीर्तितः । अन्यशास्त्रेषु यः प्रोक्तो धर्मा
 भासः स उच्यते १५ सर्वज्ञात्सर्वशक्तेश्च मत्तो वेदः समुत्थितः । अज्ञानस्य ममाभा
 वादप्रमाणान् च श्रुतिः १६ स्मृतयश्च श्रुतेरर्थगृहीत्वैव च निर्गताः । मन्वादीनां स्मृती

वेत्याह श्रुतिस्मृतिभ्यामुदितमिति यदुदितं कर्मसधर्म इत्यर्थः १५ किमिति वेदोक्त एव धर्मो नान्यशास्त्रो
 दित इति चेत्तत्राह सर्वज्ञादिति सर्वज्ञात्सर्व शक्ते मतो मत्स्वरूपाद्वेदः समुत्थितस्तदाममज्ञानाभावाद्यन्म
 योक्तं तत्सत्यमेवेति श्रुतिर्नाप्रमाणा वेदातिरिक्तशास्त्राणि त्वसर्वज्ञपुरुषबुद्धिकल्पितानि तत्र चाज्ञप्रणी

दे० गी० ७८ तत्त्वाद्प्रमाणादेवेति तदुक्तो धर्मो धर्माभासो वेदोक्त एव तु धर्म इत्यर्थः १६ ननु मन्वादिस्मृतीनामप्येवं शी
 ७८ त्याप्रामाण्याभावत्रागच्छेत् चेत्तत्राहस्मृतयश्चेति श्रुत्यर्थः एव तु स्मृतिभिरुच्यते ततो मूलभूतश्रुतेः प्रामा
 ण्यात् तन्मूलकस्मृतीनामपि प्रामाण्यमव्याहृतमेवेत्यर्थः १७ ननु मन्वादिस्मृतीनां पुराणानां च सप्रामाण
 त्वे तत्समुद्राभिधानस्य वामाचारादिवेदविरुद्धाचारस्य च पुराणस्मृतिपुसत्वान् ग्राह्यात्वं स्यादिति चेत्तत्रा
 ह क्वचित्कदाचिदिति तंत्रार्थकटाक्षेण तंत्रार्थावलोकनेन परोदितं वेदातिरिक्तशास्त्रोदितमपि धर्मं वदन्ति

नाञ्च ततः प्रामाण्यमिष्यते १७ क्वचित्कदाचित् तंत्रार्थकटाक्षेण परोदितम् । धर्मं वदन्ति
 सोऽशस्तु नैव ग्राह्योऽस्ति वैदिकैः १८ अन्येषां शास्त्रकर्तृणामज्ञानप्रभवत्त्वतः । अज्ञान
 दोषदुष्टत्वात्तदुक्तेर्न प्रामाण्यता १९ तस्मान्मुमुक्षुर्धर्मार्थं सर्वथा वेदमाश्रयेत् । राजा
 ज्ञाच यथा लोके हन्यते न कदाचन २० सर्वेशान्याममाज्ञासाश्रुतिस्त्याज्या कथं नृभिः ।
 मदाज्ञारक्षणार्थं तु ब्रह्मक्षत्रियजातयः २१ मायासृष्टास्ततो ज्ञेयं रहस्यं मे श्रुतेर्वचः । य

स धर्मः प्रत्यक्षः श्रुतिविरोधात्तैरुक्तोऽपि न वैदिकैर्ग्राह्य इत्यर्थः १८ तत्र हेतुमाह अन्येषां शास्त्रकर्तृणामिति
 १९ । २० सर्वेशान्याः सर्वेश्वर्याममसाश्रुतीं राजाज्ञास्तिसानृभिः कथं त्याज्येत्यर्थः तथा च कूर्मपुराणे देवीवा
 क्यं द्वादशाध्याये ममैवाज्ञा पराशक्तिः वेदशक्तिः पुरातनी ऋग्यजुःसामरूपेण सर्गादौ संप्रवर्तते इति म
 माज्ञाभूतवेदरक्षणार्थं मयामहान् यत्नः कृतोऽस्तीत्याह मदाज्ञोति २१ ततस्तस्मादेतोर्ज्ञेयं श्रुतेर्वचो मे मम रह

स्यमस्तीति २२ वेषान् शाकंभर्यादि रामकृष्णाद्यवतारान् अतएवेतिवेदमंत्ररक्षकादेवाः तन्नाशकादैत्या
इति विभागोवेदसद्भावादेवजातइत्यर्थः २३ । २४ । २५ ननुतर्हि किमर्थं तंत्राणिशिवेन प्रणीतानीतिचे
तत्राह अन्यानियानीति २६ तेषांनामान्याह वामंकापालिकमिति २७ पापिनांवेदधर्माचरणेसद्गतिः स्या

दायदाहिधर्मस्यग्लानिर्भवतिभूधर २२ अभ्युत्थानमधर्मस्यतदावेषान् विभर्म्यहम् ।
देवदैत्यविभागश्चाप्यतएवाभवन्नृप २३ येनकुर्वन्तितद्धर्मतच्छिक्षार्थमयासदा । स
म्पादितास्तुनरकास्त्रासोयच्छ्रवणाद्भवेत् २४ योवेदधर्ममुज्झित्यधर्ममन्यंसमाश्रये
त् । राजाप्रवासयेद्देशान्निजादेतानधर्मिणः २५ ब्राह्मणैर्नचसंभाष्याःपंक्तिग्राह्यान्
चद्विजैः । अन्यानियानिशास्त्राणिलोकेस्मिन्विधानिच २६ श्रुतिस्मृतिविरुद्धानि
तामसान्येवसर्वशः । वामंकापालिकंचैवकोलिकंभैरवागमः २७ शिवेनमोहनार्थाय
प्रणीतो नान्यहेतुकः । दक्षशापाद्भृगोःशापाद्धीचस्यचशापतः २८ दग्धायेब्राह्मणव
रावेदमार्गबहिष्कृताः । तेषामुद्धरणार्थायसोपानक्रमतःसदा २९ शैवाश्चवैष्णवा

दितिकर्मवैचित्र्या भावात्प्रपंचवैचित्र्यं नस्यादितितेषां नानाफलप्रदर्शनेन तत्रप्रवृत्तयेमोहार्थमेव वेदश्र
द्वाप्रच्युत्यर्थंतंत्राणिप्रणीतानीत्यर्थः किंचशापदग्धानांवेदबहिष्कृतानां ब्राह्मणानांसोपानक्रमेणजन्मांतरेवे
दाधिकारप्राप्त्यर्थं किंचित्परमेश्वरोपासनं वक्तव्यमिति तदनुग्रहार्थंच तंत्राणिप्रणीतानीत्याह दक्षशापा

दे० गी० ८० दितिशापकथाचकूर्मपुराणे सूतसंहितायामस्मिन्द्वादशस्कंधेषु प्रसिद्धासुराणांतरेषु च २८ । २९ । ३० न
 नुतर्हितंत्राणिसर्वथात्याज्यानीतिपर्यवसाम्निमितिचेन्नेत्याह तत्रवेदाविरुद्धांशइति तंत्रेषुद्विविधोऽंशोऽस्ति
 एकोवेदविरुद्धोद्वितीयोवेदाविरुद्धस्तत्रवैदिकैर्वेदाविरुद्धांशस्त्याज्यो वेदाविरुद्धांशस्तुग्राह्यइत्यर्थः तदु
 क्तंवायुसंहितायां शैवागमोपिद्विविधः श्रौताश्रौतश्चतन्मयः श्रुतिसारगमश्रौतः स्वतंत्रइतरोमताइत्या

इचैवसौराःशाकतास्तथैवच । गाणपत्याऽगमाश्चप्रणीताःशंकरेणतु ३० तत्रवेद
 विरुद्धोऽंशोऽप्युक्तएवक्वचित्क्वचित् । वैदिकैस्सद्गृहेदोषोनभवत्येवकहिंचित् ३१ सर्व
 थावेदभिन्नार्थेनाधिकारीद्विजोभवेत् । वेदाधिकारहीनस्तुभवेत्तत्राधिकारवान् ३२ त
 स्मात्सर्वप्रयत्नेनवैदिकीवेदमाश्रयेत् । धर्मैणसहितंज्ञानंपरंब्रह्मप्रकाशयेत् ३३ स
 वैषणाःपरित्यज मामेवशरणंगताः । संन्यासिनोवनस्थाश्चगृहस्थाब्रह्मचारिणः
 ३४ सर्वभूतदयावन्तोमानाहंकारवर्जिताः।मच्चित्तमद्भूत्प्राणामस्थानकथनेरताः ३५
 उपासन्तेसदाभक्त्यायोगमैश्वरसंज्ञितम् । तेषानित्याभियुक्तानामहमज्ञानंजंतमः ३६

दि श्रौतोऽग्राह्यस्तुवैदिकैरिति सूतसंहितायामपि तथापियोऽंशोमार्गोणां वेदेननविरुद्धयतेसौराः प्रमाण
 मित्युक्तमिति ३१ । ३२ यस्माद्देदोक्तएवधर्मस्तस्माद्देदमेवाश्रयेदित्याह तस्मादितिधर्मैणवेदोक्तेन ३३
 पुनर्विराट्स्वरूपोपासकनिष्ठाऽमाह सर्वैषणाइति ३४ । ३५ ऐश्वर्यसंज्ञितंविराट्स्वरूपोपासनाभिधं ३६

० गी०
८१

प्रथमवैदिकपूजास्वरूपकथनमुपसंहरति इत्यमिति ३७ वेदमार्गेणकरचरणादिविशिष्टसुकुमार मूर्तिपू
जारूपाया द्वितीयवैदिकपूजायाः स्वरूपमाहद्वितीयायाइति ३८ महापटेपट्टवस्त्रे ३९ सुकुमारांमूर्तिमाह
सगुणामिति ४० । ४१ । ४२ इत्थंवाह्यपूजाकियत्कालपर्यन्तंकर्तव्येति चेत्तत्राह यावदान्तरेति आन्तरपू

ज्ञानसूर्यप्रकाशेननाशयामितसंशयः । इत्थंवैदिकपूजायाःप्रथमायानगाधिप ३७
स्वरूपमुक्तंसंक्षेपाद्द्वितीयायाअथोत्रुवे । मूर्त्तौवास्थांडिलेवापितथासूर्येन्दुमंडले ३८
जलेथवाबाणलिङ्गेयत्रेवापिमहापटे । तथाश्रीहृदयांभोजेध्यात्वादेवींपरात्पराम् ३९
सगुणांकरुणापूर्णांतरुणीमरुणारुणाम् । सौंदर्यसारसीमांतांसर्वावयवसुंदराम् ४०
शृंगाररससम्पूर्णांसदाभक्तार्त्तिकातराम् । प्रसादसुमुखीमंवांचंद्रखंडशिखंडिनीम् ४१
पाशांकुशवराभीतिधरामानंदरूपिणीम् । पूजयेदुपचारैस्तुयथावित्तानुसारतः ४२
यावदांतरपूजायामधिकारोभवेन्नहि । तावद्वाह्यामिमांपूजांश्रयेज्जातेतुतांत्यजेत् ४३
अभ्यंतुरातुयापूजासातुसंविद्विद्वयःस्मृतः । संविदेवपरंरूपमुपाधिरहितंमम ४४ अ
तःसंविदिमद्रूपेचेतःस्थाप्यनिराश्रयम् । संविद्रूपातिरिक्तंतुमिथ्यामायामयंजगत् ४५

जायामधिकारेजातेइत्यर्थः तदुक्तंसूतसंहितायां पंचमाध्यायेशक्तिपूजाप्रकरणे । अथाभ्यंतरपूजायामधिका
रोभवेद्यदि त्यक्त्वावाह्यामिमां पूजामाश्रयेदपरांबुधइति ४३ आन्तरपूजास्वरूपमाह अभ्यंतरेतिसंविदि

ज्ञानरूपे ब्रह्मणि मयि यश्चेतसो लयस्तद्रूपेत्यर्थः ४४ । ४५ निर्मनस्केन निर्विकल्पेन योगयुक्तेन भक्तियोगयु-
क्तेन ४६ इयं यामूर्तो पूजासंक्षेपेणोक्ता तां विस्तरणवक्तुं प्रतिजानीते अतः परमिति ४७ ॥

इति श्रीदेवीगीतायां एकोनचत्वारिंशोऽध्यायः ३६ ॥

अतः संसारनाशाय साक्षिणीमात्मरूपिणीम् । भावयेन्निर्मनस्केन योगयुक्तेन चेतसा ४६
अतः परं वाह्यपूजाविस्तरः कथ्यते मया । सावधानेन मनसा शृणु पर्वतसत्तम ४७

इति श्रीदेवीगीतायां एकोनचत्वारिंशोऽध्यायः ३६ ॥

श्रीदेव्युवाच ॥ प्रातरुत्थाय शिरसि संस्मरेत्पद्ममुज्ज्वलम् । कर्पूराभं स्मरेत्तत्र श्रीगु-
रुं निजरूपिणम् १ सुप्रसन्नं लसद्गुणभूषितं शक्तिसंयुतम् । नमस्कृत्य ततो देवीकुण्ड-
लीं संस्मरेद्बुधः २ प्रकाशमानां प्रथमे प्रयाणे प्रतिप्रयाणेऽप्यमृतायमानाम् । अन्तःपद-
व्यामनुसं चरंतीमानन्दरूपामबलां प्रपद्ये ३ ध्यात्वैवं तच्छिखामध्ये सच्चिदानन्दरूपि-

पंचाधिकैश्च चत्वारिंशद्भिः पर्यैरतः परं वाह्यपूजाविधानञ्च यथावदभिधीयते वाह्यपूजावक्तुमुपक्रमते
प्रातरुत्थायेति अष्टपंचभवेत्प्रातरिति धर्मशास्त्रोक्तेः प्रातःकाले इत्यर्थः शिरसि स्वमस्तके ब्रह्मरंध्रे पद्मं स-
हस्ररं तत्र तस्मिन्पद्मे निजरूपिणं निजगुरुसमानाकारमित्यर्थः १ शक्तिसंयुतं स्वपत्नीसंयुतं प्राते रेव गुरु-
न्तं पत्नीसंयुतं ध्यायेत् २ प्रकाशमानां प्रतिप्रथमे प्रयाणे ब्रह्मरंध्रगमनरूपे प्रकाशमानां चिद्रूपेण भासमा-
नां प्रतिप्रयाणे ब्रह्मरंध्रान्मूलधारं पुनरागमने अमृतायमानां आनन्दामृतरसपूरितो अन्तःपदव्यांसुषुम्ना

यामनुसंचरन्तीं गमनागमने कुर्वतीमत्रलांपराशक्तिंप्रपदेशरणंगतोस्मिइत्यर्थः नावेद्यतेवल्यस्याः सका
शादन्यत्रेत्यबलाइत्ययोगिभिः कुंडलिनीसाक्षात्कर्तव्यायोगाभावेभावना कर्तव्या ३ तच्छिखामध्ये
सायाशिखामूलाधारस्थचिदग्रेः शिखाकुंडलिनीतस्याः शिखायामध्येपरमात्माव्यवस्थित इति तैत्तिरी
यश्रुत्युक्तांतन्मध्येमांसत्रिदानन्दरूपिणीं ध्यायेदित्यर्थः सर्वाः क्रियाः सन्ध्यावन्दनान्ताः ४ होमान्ते
मत्प्रीत्यर्थं मग्निहोत्रहोमान्ते इत्यर्थः ५ भूतशुद्धिमातृकान्यासौप्रसिद्धौरवान्नलित्येते हृल्लेखामा

णीम् । संध्यायेदथशौचादि क्रियासर्वाःसमापयेत् ४ अग्निहोत्रंततोहुत्वा मत्प्रीत्यर्थं
द्विजोत्तमः । होमांतेस्वासनेस्थित्वा पूजासंकल्पमाचरेत् ५ भूतशुद्धिपुराकृत्वामातृ
कान्यासमेवच । हृल्लेखामातृकान्यासं नित्यमेवसमाचरेत् ६ मूलाधारेहकारंच हृद
येचरकारकम् । भ्रूमध्येतद्वदीकारं ह्रींकारंमस्तकेन्यसेत् ७ तत्तन्मंत्रोदितानन्या
न्यासान्सर्वांसमाचरेत् । कल्पयेत्स्वात्मनोदेहेपीठधर्मादिभिःपुनः ८ ततोध्यायेन्म

तृकेतिहृल्लेखास्मायाबीजं प्रत्यक्षरंमायाबीजं पूर्वदत्त्वामातृकान्यासोयः कर्तव्यः सहृल्लेखामातृकान्यासः
शारदायांदशविधमातृकान्यासेषुप्रसिद्धः ६ । ७ धर्मादिभिरिति धर्मज्ञानवैराग्यैश्वर्यादिविदिक्षुपीठगात्रत्वे
नभावयेत् अधर्माज्ञाना वैराग्यानैश्वर्यानिपूर्वादि चतुर्दिक्षुपीठगात्रत्वेनभावयेत् तत्पठोपरिमध्येनंता
यत्तमः पद्मायनमः असूर्यमंडलायनमः असोममंडलायनमः वंद्विमंडलायनमः संसत्वायनमः रंर
जसेनमः तंतप्रसेनमः पूर्वादिदिक्षु आंआत्मनेनमः अं अन्तरात्मनेनमः पंपरमात्मनेनमः ह्रींज्ञानात्मने

दे० गी०
८४

नमः ततःपद्मस्यपूर्वादिदले जयायै नमः विजयायै नमः अजितायै नमः अपराजितायै नमः नित्यायै नमः
विलासिन्यै नमः दोग्ध्यै नमः अघोरायै नमः मध्येमंगलायै नमः इतिपीठशक्तिपूजयेत् इदंशारदां तिलके
स्पष्टं ८ ततःप्राणायामैर्विकसितेहृत्पद्मे पंचप्रेतासनेदेवीध्यायेदित्याह ततोध्यायेदिति ६ पंचप्रेता
नाहब्रह्माविष्णुश्चोति १० किमर्थमेतेत्वदासनतांगता इतितत्राह पंचभूतात्मकाह्येतेइति भूम्यादिपंच
भूतानामेतेधिपतयोहंतु देवीतेषामुत्पादकं यदव्यक्तंमायाविशिष्टं ब्रह्मतद्रूपिणीतेभ्योदिकातथाते ब्र

हादेवीप्राणायामैर्विजृम्भते । हृदंभोजेममस्थाने पंचप्रेतासनेबुधः ६ ब्रह्माविष्णुश्च
रुद्रश्चईश्वरश्चसदाशिवः । एतेपंचमहाप्रेताःपादमूलेममस्थिताः १० पञ्चभूता
त्मकाह्येतेपञ्चावस्थात्मका अपि । अहंत्वव्यक्तचिद्रूपातदतीतास्मि सर्वथा ११ त
तोविष्टरतांयाताःशक्तितंत्रेषुसर्वदा । ध्यात्वैवंमानसैर्भोगैःपूजयेन्मांजपेदपि १२ ज
पंसमर्ष्यश्रीदेव्यै ततोर्घ्यस्थापनंचरेत् । पात्रासादनकंकृत्वापूजाद्रव्याणिशोधये
त् १३ जलेनतेनमनुना चास्त्रमंत्रेणदेशिकः । दिग्बंधनंपुराकृत्वागुरुब्रह्मत्वाततःप

हादयोजाग्रस्वप्नसुषुप्तितुर्यातीतरूपपंचावस्थाधिपतयोहंतुदेवीतुर्यातीता वस्थातोप्यधिकेयद्ब्रह्मतद्रूपि
णीतस्मात्तेममासनगताइत्यर्थः ११ तत्रब्रह्मादयश्चत्वारोमंचकखुराः सदाशिवस्तुफलकस्थानीयः क
ल्पनीयइतिबोध्यएवंहृदयेप्रथमतोध्यात्वामानसोपचारैः पूजयित्वायथाशक्तिमूलमंत्रं जपित्वाजपंदे
व्यैसमर्ष्यवाह्यपूजामर्ष्यस्थापनं चरेदित्याहध्यात्वैवमिति १२ अर्घ्यस्थापनप्रकारः शारदायांद्रष्टव्योगौ

रवाग्नेहोच्यते १३ अस्त्रमंत्रेण फलमंत्राभ्युक्षितजलेन पूजाद्रव्याणि शोधयेदित्यर्थः दिग्बन्धनमिति फट्मंत्रेण स्व
परितोग्निप्रकारं भावयेदित्यर्थः १४ वाह्यपीठे पूर्वोक्तेयंत्रादौ १५ प्राणस्थापनविद्यया प्राणप्रतिष्ठातं मंत्रेण १६ १७
पुष्पान्तपूजां कृत्वा यंत्रस्थानामावृत्तीनामावरणदेवतानां पूजनं कुर्यादित्याह यन्त्रस्थानामिति ताश्च देव
तास्तत्तन्मन्त्रकल्पोक्तायाह्याः प्रतिवारमिति प्रतिदिनमावरणदेवतापूजनं कर्तुं मशक्तश्चेत् शुक्रवारे वश्यं कु

रम् १४ तदनुज्ञां समादाय वाह्यपीठे ततः परम् । हृदिस्थां भावितां सूर्तिममादिव्यामनो
हराम् १५ आवाहयेत्ततः पीठे प्राणस्थापनविद्यया । आसनावाहने चाध्यै पाद्यार्घ्याचम
नंतथा १६ स्नानं वासोद्वयंचैव भूषणानि च सर्वशः । गंधं पुष्पं यथायोग्यं दत्त्वा देव्यै स्व
भक्तितः १७ यन्त्रस्थानामावृत्तीनां पूजनं सम्यगाचरेत् । प्रतिवारमशक्तानां शुक्रवारो
नियम्यते १८ मूलदेवीप्रभारूपाः स्मर्त्तव्या अंगदेवताः । तत्प्रभापटलाव्याप्तत्रैलो
क्यंच विचिंतयेत् १९ पुनरावृत्तिसहितां मूलदेवीं च पूजयेत् । गंधादिभिः सुगन्धैस्तुत
थापुष्पैः सुवासितैः २० नैवेद्यैस्तर्पणैश्चैव तांबूलैर्दक्षिणादिभिः । तोषयेन्मां त्वत्कृतेन
नास्मांसाहस्रकेण च २१ कवचं च सूक्तेनाहं रुद्रेभिरिति प्रभो । देव्यथर्वाशिरोमंत्रैर्ह

र्यादित्यर्थः १८ आवरणदेवतासु भावनामाह मूलदेवीति १९ पुनरावृत्तीति इत्यस्मावरणदेवतायथास्थाने
षु स्थिता ध्यात्वा संपूज्य पुनः सावरणां सायुधांसशक्तिकां श्रीभुवनेश्वरीं गन्धादिदक्षिणां तैरुपचारैः पूजयेदि
त्यर्थः २० त्वत्कृतेनेति त्वया हिमालयेन कृतं यत्सहस्रनामस्तोत्रं मम तेन मां तोषयेदित्यर्थः अनेनैवज्ञापकेन

दे० गी०
८६

हिमालयेन देवीदर्शनेजाते सहस्रनामस्तोत्रेण देवीस्तुतेतिबोधितं तच्चसहस्रनामस्तोत्रं यद्यप्यस्मिन्पुरा
णेनास्ति तथापिकूर्मपुराणेपिद्वादशाध्यायेवर्त्तते तद्व्याहृतत्राप्येतत्प्रसंगेनैव सहस्रनामकथनात् चकारे
णमूलमंत्रजपं कृत्वा पश्चात्सहस्रनामस्तोत्रं पठेदित्यर्थः २१ कवचेनतंत्रादिसूक्तेन अहंरुद्रेभिरितिदेवीसू
क्तेनेत्वन्वयः देव्यथर्वशिरोवामसर्वे वैदेवादेवीसुयतस्थुरित्यादिके हृल्लेखोपनिषत्भुवनेश्वर्युपनिषत् २२ ।

हृल्लेखोपनिषद्भवैः २२ नानाविधैर्महामंत्रैस्तोषयेन्मांसुहुर्मुहुः । क्षमापयेज्जगद्धात्रीं प्रे
माद्रहृदयोनरः २३ पुलकांकितसर्वांगोवाष्परुद्धाक्षिनिस्वनः । नृत्यगीतादिघोषेण
तोषयेन्मांसुहुर्मुहुः २४ वेदपारायणैश्चैवपुराणैः सकलैरपि । प्रतिपाद्यायतोहंवैत
स्मात्तैस्तोषयेत्तुमाम् २५ निजं सर्वस्वमपि मे स देहं नित्यशोर्षयेत् । नित्यहोमंततः कुर्या
त्ब्राह्मणांश्च सुवासिनीः २६ वटुकान्यामरानन्यान्देवीबुद्ध्या तु भोजयेत् । नत्वा पुनः स्व
हृदये व्युत्क्रमेण विसर्जयेत् २७ सर्वहृल्लेखया कुर्यात् पूजनं मम सुव्रत । हृल्लेखा सर्वमं
त्राणां नायिका परमा स्मृता २८ हृल्लेखादर्पणे नित्यमहंतु प्रतिविंबिका । तस्माद्धृल्ले
खयादत्तं सर्वमंत्रैः समर्पितम् २९ गुरुं संपूज्य भूषायैः कृतकृत्यत्वमावहेत् । य एवं

२३ । २४ । २५ सर्वस्वमपीति स्वदेहसहितं सर्वस्वं देव्यै समर्पयेदित्यर्थः २६ व्युत्क्रमेण संहारमुद्रया २७ पू
र्वपूजायां च उपचारादेयास्ते चासनेमायाबीजमंत्रमुच्चार्य देया इत्याह सर्वहृल्लेखयोति २८ कुतः सर्वमंत्राणां
नायिकोति चेन्मम प्रत्यासत्यतिशयादित्याह हृल्लेखादर्पणे इति तथा च ब्रह्माण्डपुराणे ह्रींकारादर्शप्रतिविंबि

८६

तेति २६ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ उरोजयोः स्तनयोः ३५ । ३६ । ३७ । ३८ ततोदेवीवरप्रदानानंत
 रं ३६ इयंचगौर्युत्पत्तिज्येष्ठशुक्लचतुर्थ्यांतदुक्तंरत्नरत्नावल्यांज्येष्ठशुक्लचतुर्थ्यांतुजातापूर्वमुमासंतीतस्मा
 पूजयेद्देवींश्रीमद्भुवनसुंदरीम् ३० नतस्यदुल्लभंकिंचित्कदाचिक्कचिदस्तिहि । दे
 हान्तेतुमणिद्वीपंममथात्येवसर्वथा ३१ ज्ञेयंदेवीस्वरूपोसौदेवानित्यननन्तितम् ।
 इतितेकथितंराजन्महादेव्याःप्रपूजनम् ३२ विमृश्यैतदशेषेणाप्यधिकारानुरूप
 तः । कुरुमेपूजनयेनकृतार्थस्त्वंभविष्यसि ३३ इदन्तुगीताशास्त्रंमेनाशिष्यायव
 देक्कचित् । नाभक्तायप्रदातव्यंनचधूर्त्तायदुर्हृदे ३४ एतत्प्रकाशनंमातुरुद्घा
 टनमुरोजयोः । तस्मादवश्यंयत्नेनगोपनीयमिदंसदा ३५ देयंभक्तायशिष्याय
 ज्येष्ठपुत्रायचैवहि । सुशीलायसुवेषायदेवीभक्तियुतायच ३६ श्राद्धकालेपठेदे
 तद्ब्राह्मणानांसमीपतः । तृप्तास्तात्पितरःसर्वेप्रयान्तिपरमंपदम् ३७ व्यासउवाच
 इत्युक्त्वासाभगवतीतत्रैवांतरधीयत । देवाश्चमुदिताःसर्वेदेवीदर्शनतोभवन् ३८
 ततोहिमालयेजज्ञेदेवीहैमवतीतुसा । यागौरीतिप्रसिद्धासीदत्तासाशंकरायच ३९
 ततःस्कंदःसमुद्रतस्तारकस्तेनपातितः । समुद्रमथनेपूर्वरत्नान्यासुर्नराधिप ४०
 त्सातत्रसंपूज्या सर्वैःसौभाग्यहेतवो॥उपहारैश्चविविधैर्गीतनृत्योत्सवादिभिः । होमैःपयोभिर्वह्निश्चपत्र
 पुष्पैःसुगन्धिभिरितिसाचोत्पत्तिरुणोदयवेलायांतदुक्तंमात्स्येतारकासुरयुद्धप्रस्तावे ॥ ततो जगत्परित्राणहे

तुंहिमगिरेः प्रिया ब्राह्मे मुहूर्ते सुभगे प्रासूयत गुहारणिमिति इमां गौर्ध्या उत्पन्नितस्याः शिवस्य प्राप्तिं च सविस्तरा
मुपवर्णय लक्ष्म्युत्पन्नितस्या विष्णुप्राप्तिं च संक्षेपेण वदति समुद्रमथने इति रत्नान्यासूरत्नान्युत्पन्नानित्यर्थः ४०
तत्रेति तस्मिन्नपि समये देवैर्देवीपराशक्तिः स्तुता किमर्थं लक्ष्मीप्राप्त्यर्थमित्यर्थः ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । विस्त
रस्तु मत्कृतदेवीगीता बृहद्गीतायां द्रष्टव्यः ॥ श्रीमच्छैवकुलोत्पन्नो रंगनाथात्मजः सुधीः । श्रीलक्ष्मीगर्भसंभूतो

तत्र देवैः स्तुता देवी लक्ष्मी प्राप्त्यर्थमादरात् । तेषामनुग्रहार्थाय निर्गता तुरमा ततः
४१ वैकुण्ठाय सुरैर्दत्ता तेन तस्य समो भवेत् । इति ते कथितं राजन देवीमाहात्म्यमुत्त
तमम् ४२ गौरौ लक्ष्म्योः समुद्रूतिविषयं सर्वकामदम् । नवाच्यं ते तदन्वयस्मै रहस्यकं
थितं यतः ४३ गीतारहस्यभूतं यं गोपनीयाप्रयत्नतः । सर्वमुक्तं समासेन यत्पृष्ठं त
त्त्वयानघ ४४ पवित्रं पावनं दिव्यं किम्भूयः श्रोतुमिच्छसि ४५ ॥

इति श्रीदेवीभागवते महापुराणे ष्टादशसाहस्र्यां संहितायां सप्तमस्कंधे देवीगी
तायां चत्वारिंशोऽध्यायः ४० ॥

नीलकण्ठोभिधानतः ॥ देवीभागवतस्यास्य व्याख्यानरहितस्य च । व्याख्यायः कृतवान् सम्यक् तिलका
ख्यामहत्तराम् सप्तमस्कंधतस्याः समाप्तो भूच्छुभार्थदः । प्रीयतां तेन मे नन्त कोटिब्रह्माण्डनायिका ॥ ४५ ॥

इति श्रीशैवकुलोत्पन्नरंगनाथात्मजलक्ष्मीगर्भसंभूतनीलकण्ठकृते श्रीदेवीभागवततिलके
सप्तमस्कंधे देवीगीतायां चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४० ॥

विष्णुपुराणभाषा वार्तिक ॥

इसका पंडित महेशदत्त सुकुलने भाषान्तर किया है जिसमें जगदुत्पत्ति, स्थिति, पालन, ध्रुव, पृथु आदि राजाओं की कथा, भूगोल, खगोल वर्णन धर्मशास्त्र, मन्वन्तरकथा, सूर्य और सोमवंशी राजाओं का कथन इत्यादि बहुतसी कथायें संयुक्त हैं ॥

विष्णुपुराण भाषा श्रीराजा अजीतसिंह बैकुण्ठवासीकृत ॥

जिसको श्रीराजा प्रतापवहादुरसिंह ताल्लुकदार व आनरेरी मजिस्ट्रेटव प्रेसीडेंटप्रतापगढ़ने कपवाया है इसमें सम्पूर्ण विष्णुपुराण दोहा चौपाई इत्यादि अनेकप्रकारके खलित छन्दों में वर्णित है कागज सफेद है ॥
भविष्यपुराण ॥

श्रीपंडित दुर्गाप्रसाद जयपुर निवासीकृत भाषा है-इसमें पौराणिक इतिहास, चारोंवर्णों के धर्म, स्त्री-शिक्षा व परीक्षा, ब्रतोंके उद्घापन, शाकदीपीय ब्राह्मणोंकी उत्पत्ति, होनेवाले राजाओंका राज्य समय, गर्भिणी के धर्म, धेनुदान विधान, जलाशय, देवालय बनाने और वृत्त लगाने का फल और सब प्रकार के दानोंका माहात्म्यआदि वर्णन किये गये हैं ॥

शिवपुराण भाषा ॥

इसका पंडित प्यारेलालजी ने उर्दू से हिन्दी भाषा में भाषानुवाद किया है इसमें शिवजी के निर्गुण सगुण स्वरूप का वर्णन, सतीचरित्र, गिरिजा चरित्र, स्कन्दकथा, युद्धखण्ड, कारयुपाख्यान, शतरुद्रि

खण्ड, लिंगखण्ड, रुद्राक्ष व भस्ममाहात्म्य, व्रत विधि, भूगोल खगोल व आदिमें छवों शाखों के मतकी भूमिका भी संयुक्त की गई है ॥

स्कन्दपुराणका सेतुमाहात्म्यखण्ड ॥

पंडित दुर्गाप्रसाद जयपुर निवासी का भाषा है इसमें सेतुबन्धका माहात्म्य वहांके सब तीर्थों का वैभव, महालयश्राद्ध का माहात्म्य, नरकों व रामेश्वर, महादेव का वर्णन इत्यादि बहुतसी कथाएँ हैं ॥

ब्रह्मोत्तरखण्ड भाषा ॥

जिसको पंडित दुर्गाप्रसाद जयपुर निवासी ने स्कन्दपुराणान्तर्गत संस्कृत ब्रह्मोत्तरखण्ड से देश भाषा में रचा जिसमें अनेक प्रकार के इतिहास और सम्पूर्ण व्रतों के माहात्म्य आदि वर्णित हैं ॥

वारहोस्कन्ध श्रीमद्भागवत ॥

इसके भाषा टीकाको श्रीअंगदशास्त्रीजी ने अक्षर अक्षरके अर्थको ललित ब्रजबोलीमें रचनाकिया है यह टीका ऐसा मनोहरहुआ है कि जिसकी सहायतासे थोड़ा भी जाननेवाला भागवतको अच्छीतरह से समझ सकता है यह पुस्तक प्रत्येक विद्वान् के पास रहनी चाहिये क्योंकि भागवत बड़ी कठिन पुराण है बिना ऐसे सहज भाषा टीकाके सबको श्लोकार्थ नहीं समझ पड़ता है इसका मूल बीचमें और भाषा टीका नीचे ऊपर रखकर अत्यन्त शुद्धतासे पत्रेनुमा छपा है कागज हिनाई है और छापा पत्थर है ॥